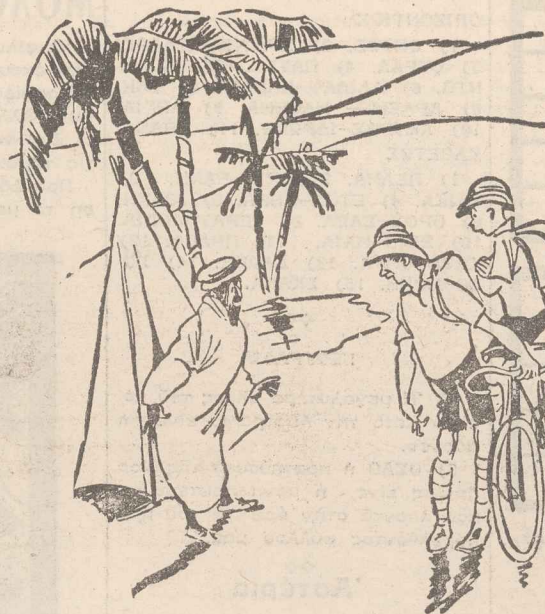

Δίκα λεπτά ευθυμίας

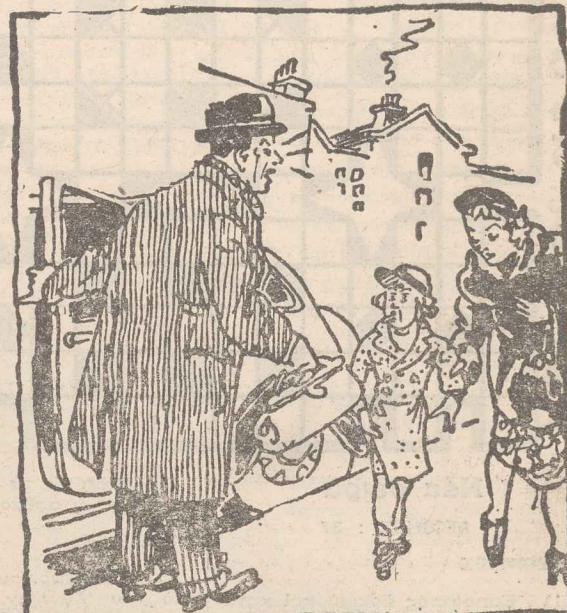
Άδέσιον διπλάρωμα

—Με συγχωρείτε, δεσποινίς, μήπως είσθε συγγενής της Μαρίας Πιόνηχτού;
—Όχι, η Μαίρη Πιόνηχτού είμαι εγώ.
—Α, γι' αυτό της μοιάζετε τόσο πολύ!

Παρήγορος πληροφορία

—Έχωμε ανάγκη από ένα λάστιχο. Από που μπορεί κανείς να τηλεφωνήσει;
—Από το πλησιέστερο χωριό που απέχει 2.500 χιλιόμετρα.

—Μα το δάκι μου, δεν είναι ανάγκη να βγάλω τη γλώσσα σου κάθε φορά που βλέπεις το γιατρό.

Θεωρία και πράξις

—Το επάγγελμά σας;
—Καθηγητής στη Σχολή Όδηνών Αυτοκινήτων.

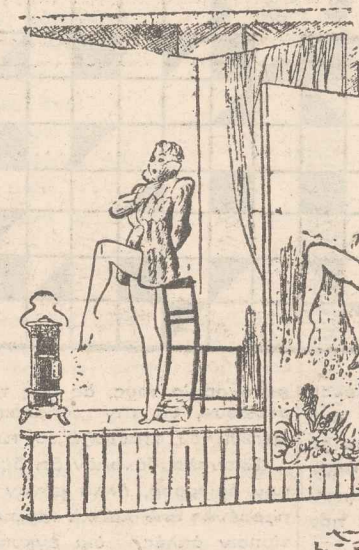
Επίδρασις της νεότητας

—Όταν ήταν μικρός, δεν γλιστρούσε ποτέ απ' τις σκάλες και γι' αυτό απέκτησε την μανία πού 'ταν μεγάλωσε.

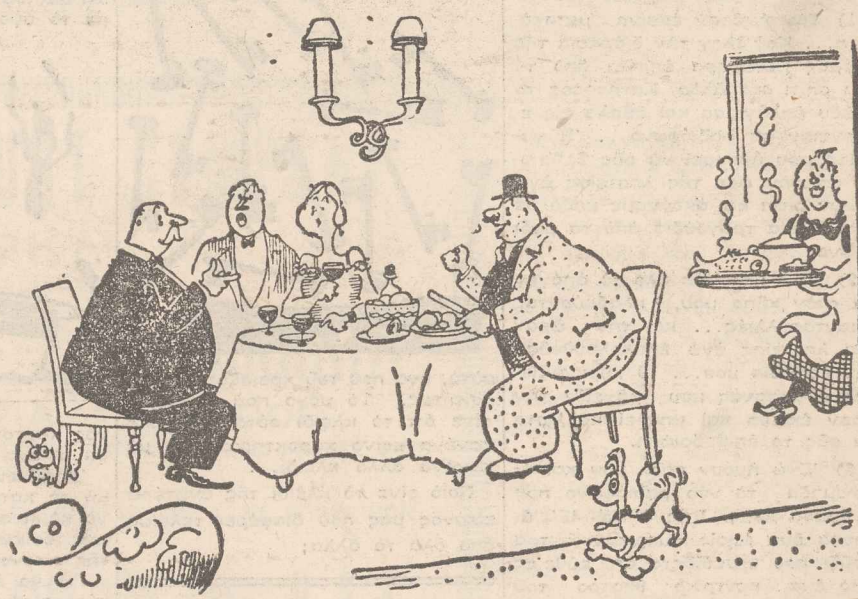
Η εξήγησις των τύπων

—Θα σερβίρουν στους καλεσμένους από άριστερά το φαγί και από δεξιά τα κρασιά.

Κάθε πράμα στὸν καιρό το'

—Ζωγραφίζω πρώτα τα πόδια μέχρις ότου έρθη το καλοκαίρι. Το μοντέλλο μου φοβάται μ' αυτό το κρύο μην πάθω γρίπη.

Τελεία εξασφάλισις

—Όταν θέλουμε να φάμε καλά, καλούμε στο τραπέζι τον άρραβωνιστικό της μαγειρίτσας.

Αθήναι
15 Ἀπριλίου 1939
Ἔτος Γ' Ἀρ. φύλλου 134

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΦΥΛΛΟ:

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑΝ

Ἡ δραματικὴ προσπάθεια μιᾶς χώρας νὰ ξαναβρῇ τὴ ζωὴ της...

ΠΩΣ ΕΠΕΣΑΜΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΤΡΑΤΟΣΦΑΙΡΑ

Μία συναρπαστικὴ ἀφήγησις δύο ἐξερευνητῶν τοῦ ἀέρος πού ἠτύχησαν

ΜΑΛΙΣ' Α! ΥΠΗΡΕΑ ΑΝΘΡΩΠΟΦΑΓΟΣ

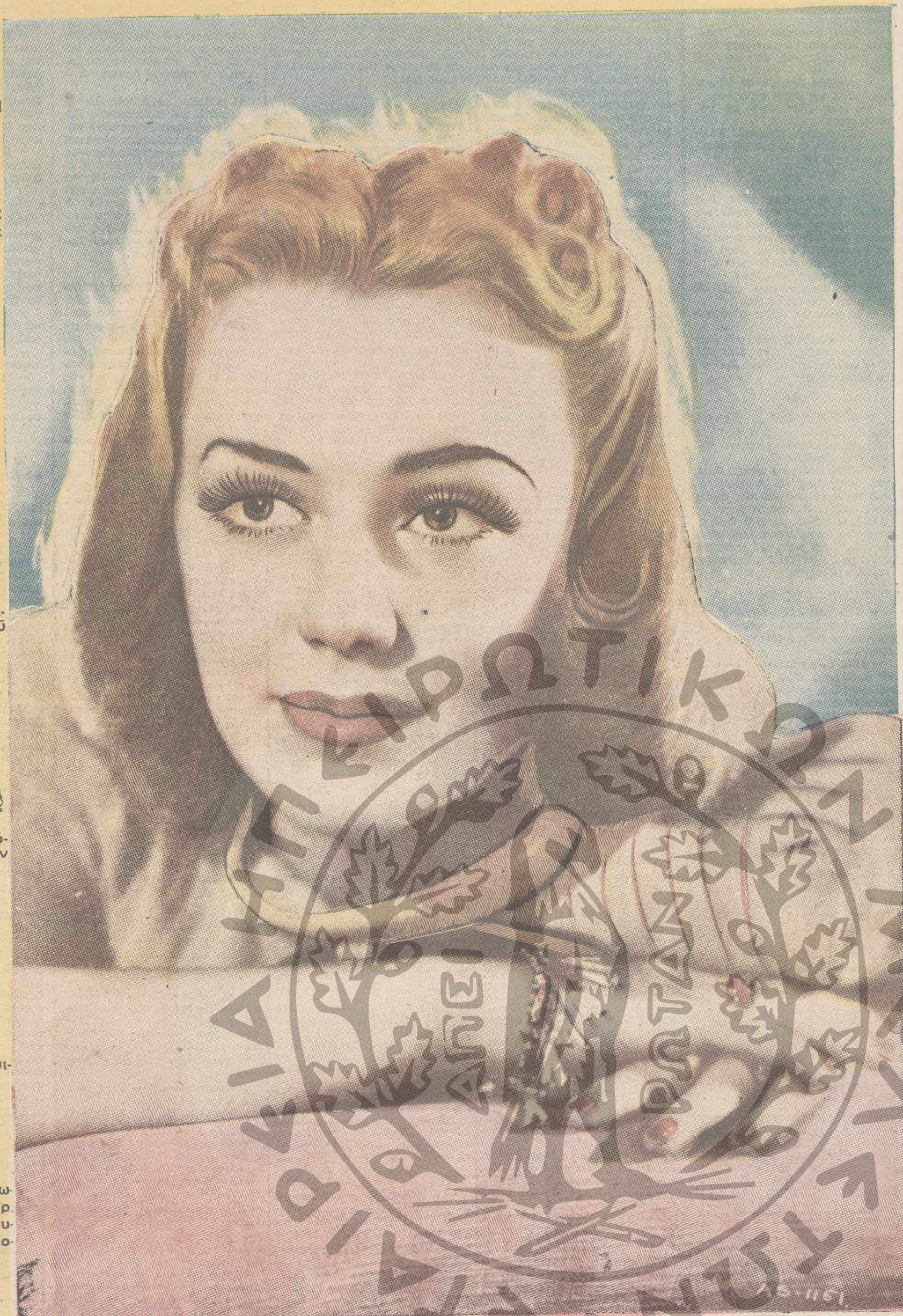
Ἡ συνταρακτικὴ ἐξομολόγησις μερικῶν συγχρόνων καννιβάλων

ΜΙΑ ΛΕΣΧΗ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΨΕΥΤΙΑΣ

Τὸ σωματεῖο τῶν παριστῶν πού μισοῦν τὴν ἀλήθεια

Διηγήματα, ἐρευνες πρωτότυπες σελίδες, χιούμορ ἀνέκδοτα, παιχνίδια, εὔθυμα καὶ πλουσιωτάτη εἰκονογράφει

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

Ο κόσμος σε 7 ημέρες

Κατοσαρίδες... αιδηρό-δρομοι

Ο διεθνής των φυλακών του Άμαρillo, εις τὸ Τέξας, εἶχε πληροφορηθῇ ὅτι οἱ φυλακισμένοι πού ἐπιμωρῶντο μὲ αὐτοπράν ἀπομόνωση, κατάρθωναν νὰ προμηθεύωνται ταῖα, ἀδὲν ἡμποροῦσε ὅμως νὰ ἀνακαλύψῃ τὸν τρόπον, ὅσας ἐρεῖνας καὶ ἀνέκαμε. Παρ' ὅλα τὰ προφυλακτικὰ μέτρα, τὰ κελλιά τῶν φυλακισμένων εὐρίσκοντο καθεπὶ πρῶτ' ἡμέρᾳ ἀπὸ ἀποταίγρια. Ἐπὶ τέλους, ἀπεκαλύφθη τὸ μυστήριον: Ἐνας ἀπὸ τοὺς φυλακισμένους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπετρέπετο νὰ καπνίσουν, εἶχε γυμνάσει μερικές κατοσαρίδες, τοὺς ἔδωκε ἀπὸ τὰ πόδια τὰ ταῖα, μὲ μίαν λεπτὴν κλωστήν καὶ τὴς ἔθηκε νὰ τὰ μεταφέρουν εἰς τοὺς ἀπομονωμένους, περνώντας κάτω ἀπὸ τὴς πόρτες τῶν κελλίων τῶν!

Ἡ οἰκογένεια παίζει τένις

Εἰς τοὺς ἀγῶνας τένις τῆς Ρωδεσίας τῆς Νοτίου Ἀφρικής, οἱ ὁποῖοι θὰ γίνουν τὸν προσεχὲς μῆνα εἰς τὴν πόλιν Μπουλαβάνο, θὰ μεταδύκουν τρεῖς γενεαὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας. Πράγματι περὶ τῆς κ. Στένεν, τῆς κόρης τῆς κ. Γκρίφφεν, εἰς τοὺς διπλοὺς γυναικῶν, ἡ κ. Στένεν ἔ' ἀγαπήσῃ μαζὺ μὲ τὴν ἐγγονὴν τῆς, θὰ μετασχῇ δὲ εἰς ὅλους τοὺς ἀπλοὺς ἀγῶνας γυναικῶν.

Τὰ ἱερὰ πρόβατα

Εἰς τὸ Χαλέπιον τῆς Συρίας, τὰ πρόβατα θεωροῦνται ζῷα ἱερὰ. Κάθε οἰκογένεια ἔχει ἓνα τέτοιο καὶ τὸ βάφει μὲ τὰ κυνπιότερα χρώματα. Ἐτοί, βλέπει κανεὶς π.χ. πρόβατα μὲ σὰτ' ἀράν, ῥόγκος πορτοκαλί, οὐρὰν κόκκινην καὶ αἰμὰ μὲ μπλε ραβδώσεις! Κάθε ἀπὸ γένος, ὅταν αἱ οἰκογένειαι θῶνουν περὶ τὸν μαζὺ μὲ τὰ πρόβατα τῶν, τὰ θέαμα εἶναι ἀληθινὰ περιεργότατον.

Ἐξυπνάδα δημάρχου

Ἐνας ἑμπορὸς τῆς μικρῆς ἡμερικανικῆς πόλεως Κόλμπο, εἶχεν ὑποβάλει ὑποψηφιότητα γιὰ δήμαρχος, ἀλλὰ ἀπέτυχε παταγῶδως. Ἐπῆρε τὸσον ὀλίγας ψήφους, ὥστε ἔγινε ἀντικείμενον εἰρωνείας ὅλων τῶν γειτόνων του. Ἐπὶ πλέον, ἐκινδύνευσε ἑκάστη καὶ ἡ κοινωνία καὶ ἐμπορικὴ θέσις του. Ἀλλὰ αὐτὸς δὲν ἔλασε τὸ θάρρος του καὶ τὴν ψυχραιμίαν του. Ἐβαλε εἰς τὴν βιβρίαν του μίαν πινακίδα μὲ τὰς λέξεις: «Προσέφ' ἂν ἀνταμοιβῇ 5 δολαρίων οὗς ὅσους μὲ ἐψήφισαν». Οἱ διδάται τὴν ἐδίδωσαν καὶ ἐμῆλκον εἰς τὸν κατάστημά, ὅχι περὶ γὰρ νὰ εἰρηνεύσθον τὸν ἑμπορὸν, ἀλλὰ γιὰ νὰ τὸν συγχάρουν γιὰ τὸ χιούμωρ του. Ἡ εἰδοὺς καὶ δόθη εἰς ὅλην τὴν πόλιν καὶ ἡ πεπελομένη μίαν πρῶτης τάξεως ἐκδόμας ἀπὸ τὸν κατάστημά του. Ἐτοί, ἡ πελατεία του ἔγινε περισσότερη ἀπὸ πρὶν. Ὁ πονηρὸς ἑμπορὸς εἶχε μεταβάλει τὴν ἐκλογικὴν πίτταν του εἰς ἑμπορικὸν θρίαμβον. Περιττὸν δὲ νὰ εἰποῦμε, ὅτι δὲν ἔδωσε οὐ κατὰ τὰ 5 δολάρια, διότι κανεὶς δὲν ἡμποροῦσε νὰ ἀποδείξῃ ὅτι τὸν εἶχε ψηφίσαι, ἐφ' ὃν ἡ πληροφορία εἶχε γίνοι μυστική!...

ΤΡΩΓΕΤΑΙ ΤΟ ΧΩΜΑ;

Μὴ νομίζετε πὺς εἶνε σπάνια τὰ ἄτομα πού τρῶνε αὐτὸ τὸ... φαγητό. Στὴν Γουάιντ στὴν Νέα Καλιφόρνια, στὸ Σάμ, καὶ στὴν Κίνα ἀκόμα, πολλοὶ ἀγριοὶ τρῶνε μὲ μεγάλῃ ὁρεξί καὶ ἀπόλαυσι ἓνα εἶδος ἀργίλλου ποὺ ὀνομάζεται «πονια». Ἐκεῖ γκρί κίτρινο-κόκκινα καὶ γίνεται κόκκινο κεραμίδι ὅταν τὸ φθύνουν.

Οἱ ὁπποῖα, φυλὴ τῶν ὀκθῶν τοῦ Ὀρενόνκου, δὲν τρῶνε οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ τὸν ὀρενόνκου ἑνὸς πορτοκαλλιοῦ, ἀφοῦ τὸ σκληρύνουν ἵνα κί σπῇ. Ὅταν πεινῶν παίρνουν μίαν πλάκα λακάνου, οὗ ἀπὸ νερὸ καὶ τὴν μασσοῦν ἐν ἱκανῇ ποσότητι γιὰ νὰ πᾶν νὰ διαμαρτυρῇται ὁ στίμακος τῶν. Ἐτοί, καταδραχόμενοι τοῦλάχιστον μίαν λίτρα τὴν ἡμέρα.

Οἱ ἡμίγριοι πληθυσμοὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῶν νήσων Σάντ' χρησιμοποιοῦν τὸ ἴδιον χῶμα ἐν ὁσῶν λεπτῶν λωρίδων, τῶν ὁποῖες φέρουν σάν οὐκ μὲν καὶ τὴς πλάσθουν ἐν διαφόροις ἀνθρώπινες μορφές, ὅπως κάνουνε τὰ χριστιανὰ καὶ τὰ διάφορα τσουρέκια.

Ἐξ ἄλλου, τὸ χῶμα δὲν χωνεύεται κ' ὁ ἰθαγενεὺς πού τὸ τρῶνε ἔχουν πελαρία κοιλία πού τοὺς πέφτει ὡς κάτω. Κ' οἱ περισσότεροὶ πεθαίνουν τραντάχτως, ἐντελὲς παραμυθῶν μὲν καὶ ἀποδιδράμενοι.

ΚΑΤΑΔΙΚΗ... ΠΤΩΜΑΤΟΣ!

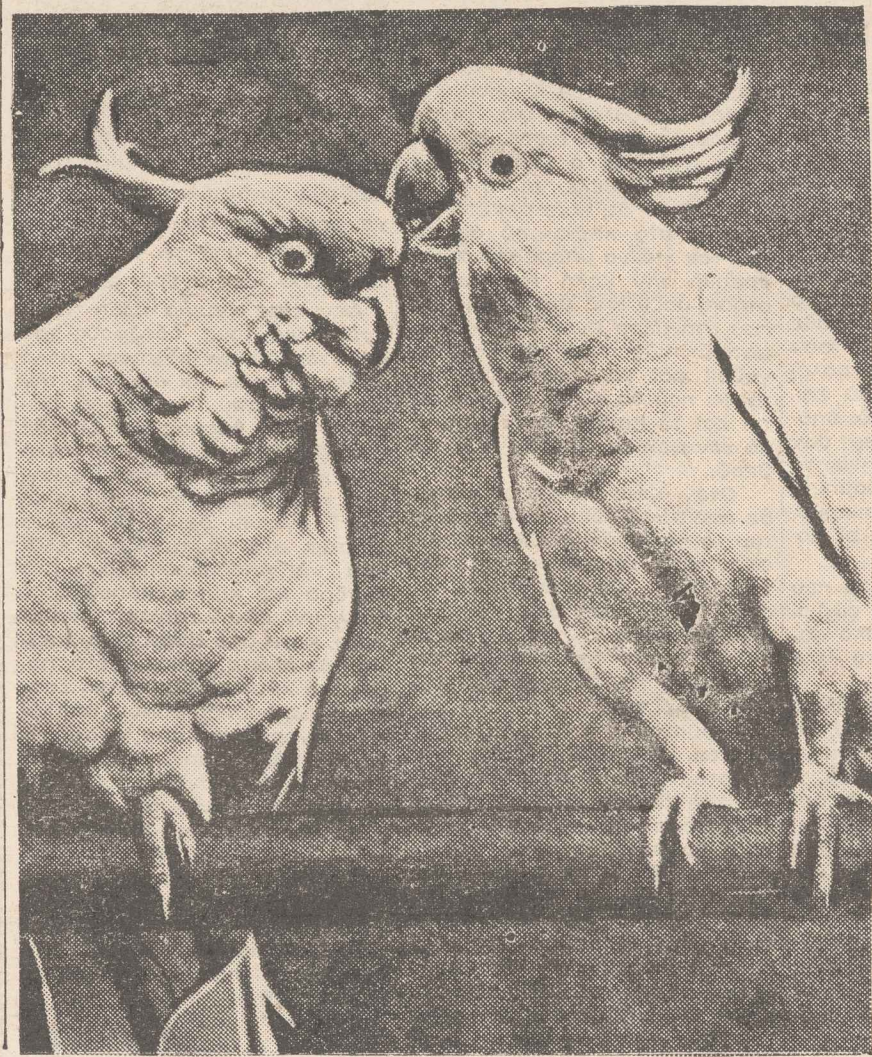
Κατόπιν μακρῶν καταζητήσεων, ἡ ἀντονμία τῆς Βαρσοβίας κατάρθωσεν, ἐπὶ τέλους, νὰ σὺλ λάβῃ μαζὺ μὲ τὴν συμμορίαν του, τὸν ἀπὸ τῆς Ἀντῆν Ρὺς. Ὁ Ρὺς δὲν εἶνε κανένα παλληκάρ. Εἶνε ἀνδρῶπις 60 ἐτῶν, ἀλλὰ ἔχει πρῶτης τάξεως πόδια καὶ μοναδικὸ μᾶτι.

Τὸ δικαστήριον ἐφάνηκε ἀμελλικτὸ στὴν ἀπόφασί του. Συγκεκριμένως, γιὰ ὅλους μαζὺ τοὺς συμμορίτας, ἐπέβαλε μίαν πρὶν 670 ἐτῶν φυλάκισης. Σημειώοντες ὅτι μετὰ τῶν τριῶν ἀποτῶν περιλαμβανόνται, καὶ πολλὰς γυναῖκες, ἀριστοτέρες μάλιστα, οἱ ὁποῖες ἐκρησίουσαν γιὰ δολοφονία, οὐτὲς εἰπέν, ἐναντίον τῶν πλουσίων θυμάτων πού ἐδίωκεν ὁ ἀρχηγός.

Ὁ Ἀντῆν Ρὺς κατεδικάσθη ἐν 43 χρόνῳ ἐκρίτη. Ὅταν θὰ ὀγί λοιπὸν θὰ εἶνε 103 ἐτῶν ἂν, ἐννοεῖται, ζήσῃ...

Ἀλλὰ καὶ πόλιν δὲν θὰ μὴν ῥέσῃ νὰ χαρῇ... τὰ νεύτα του ἀπὸ κεῖ κ' ἔπειτα! Γιατὶ μόλις θὰ ὀγί ἀπὸ τῆς φυλακῆς, εἶνε ὑποκείμενος νὰ ἐκτίσῃ μίαν δευτέραν ποινή: τὴν κρεμάλα!

Ὅσον φθορὰ ὅμως τὸν ὑπαρχόντ' τῆς συμμορίας, αὐτοῦ καὶ ἡ καταδικὴ εἶνε ἀκμὴν πρὸς περὶ ὅσον ὁ Πέτρος Σαλκιέβιτς κατεδικάσθη ἐν 10 ἐτῶν δεσφῇ! Καὶ ὅταν θὰ ὀγί ἀπὸ τῆς φυλακῆς (!) κ' αὐτὸς ἐπὶ τῆς κρεμάσῃ!... Ἀπλάθῃ;... θὰ κρεμάσουν τὸ πῶμα του...

Εἰς μίαν περιέργον δημοσίαν, πού ἐγένετο πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸ Μαδρίτ, καὶ ὅπου ἐξετέθησαν εἰς πλειοψηφίαν τὰ τελευταῖα ὑπολείμματα τῆς Γαλλοαμερικανικῆς μαρκαίας Μιὰ ντὲ λὰ Λιθὲ Τουρ, ἐπιβλήσαν καὶ οἱ δύο παλαιότεροι εἰκόνες. Ζῶμενοι παπανάλοι τῆς Ἰ. ὁδῶς, ἀντὶ τοῦ καταπληκτικοῦ ποσού τῶν 1.700 δολαρίων (190 χιλιάδων δραχμῶν). Οἱ πολὺφρονοὶ αὐτοὶ παπανάλοι, πού ἀνέκουν εἰς ἓνα ἀσυντάκτον εἶδος τὸ δὲ πτέρωμα τῶν εἶνε λευκὸν μὲ ροδίνους, γαλανὰς καὶ χρυσεῖς ἀποχρώσεις, εἶνε ἀπὸ παλαιότερα (γυμναζοῦν 9 ἡλικίας) ἐξαιρετικῶς ἐξυπνοὶ καὶ φλόσοι. Ἀς σημειώθῃ ὅτι ὁ νέος κυριὸς τῶν εἶνε παρρησιῶδως φιλοζῶν: εἶνε ὁ πατὴρ τοῦ Μικροῦ Μάου καὶ δημιουργὸς τῆς «Χιό-νάντρε» Οὐλὰτ Ντιονέυ.

Τὸ χρώμα τῶν ματιῶν

Ἐνας Ἀμερικανὸς ἐπιστήμων, παρακολουθήσας ἀπὸ κοντὰ τὰ ἀγρία θηρία καὶ τὰ θυμάτα τους, ἐξακρίβωσεν ὅτι τὰ πρῶτα ἔχουν συνήθως μαύρα μάτια καὶ τὰ δεύτερα ἀνοιχτόχρωμα.

Ὅλος ὁ κόσμος ἔδειξε πὺς τὰ μάτια τῶν γάτων εἶνε φωσφορίζοντα, δηλαδὴ λάμπουν σὺν σκοτεινί. Φαίνεται πὺς αὐτὸ τὸ φαινόμενον ὁφείλεται ἄλλοτε σὲ ὀριζόμενους ἀνθρώπους καὶ ποταπρεῖται ὅτι στὴν ἐποχὴ μας, ἀκόμη πολλοὶ ἀνθρώποι ἔχουν αὐτὴν τὴν περιερῆ ἰδιότητα, μόνον ὅταν τοὺς κυριεῖ ὁ θυμὸς ὁ μὲν. Ὁ φωσφορισμὸς τῶν ματιῶν τοὺς ὀφείλεται τότε σὲς δυνάμεις τῆς κόρης.

Μετὰ τῶν διαφόρων ἀνθρωπίνων φυλῶν ὑπάρχουν περισσότερες διαφορὲς στὸ χρώμα τῶν ματιῶν παρὰ τὸ δερμάτος καὶ τὸ χρώμα τοῦ δακτύλου φαίνεται ἐν μέρει τὰ φυσικὰ αἰσθητά. Τούτῳ ἀπὸ τὸν δεικνύει ὁ Ἀμερικανὸς ἐπιστήμων.

Τὰ μαύρα μάτια, λέγει, εἶνε ἐνδείξεις ἐρωτικῆς καὶ γενναίας φροσύνης. Ὅσο εἶνε πῶ μαύρα, τόσο πῶ δυνατὰ αἰσθητά ἔχουν οἱ κάτοχοί τῶν. Ἡ καρδιὰ κυριεῖται ἐπὶ τῆς λογικῆς. Τὰ πράσινα μάτια ἀνέκουν σὲ ἀνθρώπους θεληματικούς, φθονερούς καὶ κακοῦς. Ὅσοι ἔχουν μάτια μὲ γαλανὰ ἀποχρώσεις, εἶνε ψυχροὶ, αὐτοῦ καὶ θετικοί.

Ὅσοι ἔχουν γκρίζα μάτια, ἔχουν καὶ ἥρεπ ἰσοσυγκρασία, εἶνε ἀσταθεῖς καὶ μπορεῖ εὐκόλῃ νὰ τοὺς ξεγελάσῃ κανεὶς.

ΕΝΑ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ἐνας πλούσιος Καναδὸς, ὀνόματι Τζῶν Κρόσφορ καὶ ἰδιοκτήτης ἀπεράντων ἐκτάσεων καλλιεργησίμων χωραφῶν, πεθαίνοντας τελευταῖος, ἐκλινόμενος ὁλόκληρον τὴν περιουσίαν του, ἀνερχομένην ἐν 60.000 ἀγγλικῆς λίρας, σὲ μίαν μικρὴ νοσοκομῆ, ἡ ὁποία εἶχε μὲν μακροπρὶν ἐπαρχιακὴ πόλιν τὴν Καναδὰ, καὶ ἡ ὁποία τὴν εἶνε περὶπονήθῃ ὅταν πρὸ διετίας ἀρρώστιας ἀρρεῖται καὶ ἐκινδύνευσε.

Ὅταν ὁ Τζῶν Κρόσφορ πέθανε καὶ ἐζητήθη ἀπὸ τὸν συμβολαιογράφον του ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διαθήκης, ἀπεκαλύφθη ὅτι τὰ πρόσωπα γαλιματῶν σὺν τῇ τεραστῇ περιουσίᾳ εἶχε πλέον μετοικῆσαι κ' αὐτὸ στὸν ἄλλο κόσμο.

Ἀλλὰ καὶ διαδοχικὴν σύμπτωσιν, τῆς ἰδίας περὶπου μέρους τοῦ διπλοῦ θανάτου ἑνὸς ἐξ ἀδελφῶν τοῦ Τζῶν Κρόσφορ πέθανε κ' αὐτὸς κ' ἄρῃε διὰ διαθήκης γενικὸν κληρονόμῳ τῆς περιουσίας του, ἀνερχομένης ἐν 110.000 λίρας, τὸν ἐξάδελφόν του.

Ἐνα μεγάλο ἐρώτημα ἐξήρθηκε τότε. Ποῖος θὰ κληρονόμος ὦν αὐτὰ τὰ χρώματα; Ἐὰν ἀγγλικὴ δικαστήρια, γράφουν οἱ «Ταῖμς», θὰ δυσκολευθῶν πολὺ νὰ κανονίσουν τὸ κληρονόμικον αὐτὸ πρόβλημα.

Τὸ μυστήριον ἐνὸς ἀγάματος

Πρὸ πέντε περὶπου πινῶν, ἓνας πολὺ γνωστὸς γιάτρος τοῦ Λονδίνου καὶ τρεῖς φίλοι του πνήγκησαν ναυαγισάντες σὲς ἀκτὲς τῆς Κορυναῖας μὲ τὸ μικρὸ γιῶτ «Τουίστλ». Αὐτὴ ἡ καταστροφή κατέληξε ὅλον τὸν κόσμο, γιὰτὶ ἦταν καλοκαιρία ἐκείνη τὴν ἡμέρα καὶ κανεὶς δὲν ἡμποροῦσε νὰ καταλάβῃ πὺς τὸ γιῶτ ῥίχτηκε στοὺς βράχους, ἐφ' ὅσον μάλιστα ὁ ἰδιοκτήτης του ἦταν λαμπρὸς ναυτικός.

Ἐγινε ἔρευνα πού δὲν ἔδειξε πὺς ἦταν παρὰ τὸν δερμάτος καὶ τὸ χρώμα τοῦ δακτύλου φαίνεται ἐν μέρει τὰ φυσικὰ αἰσθητά. Τούτῳ ἀπὸ τὸν δεικνύει ὁ Ἀμερικανὸς ἐπιστήμων.

Τὰ πράσινα μάτια ἀνέκουν σὲ ἀνθρώπους θεληματικούς, φθονερούς καὶ κακοῦς. Ὅσοι ἔχουν μάτια μὲ γαλανὰ ἀποχρώσεις, εἶνε ψυχροὶ, αὐτοῦ καὶ θετικοί.

Ὅσοι ἔχουν γκρίζα μάτια, ἔχουν καὶ ἥρεπ ἰσοσυγκρασία, εἶνε ἀσταθεῖς καὶ μπορεῖ εὐκόλῃ νὰ τοὺς ξεγελάσῃ κανεὶς.

Ἐνα πλούσιος Καναδὸς, ὀνόματι Τζῶν Κρόσφορ καὶ ἰδιοκτήτης ἀπεράντων ἐκτάσεων καλλιεργησίμων χωραφῶν, πεθαίνοντας τελευταῖος, ἐκλινόμενος ὁλόκληρον τὴν περιουσίαν του, ἀνερχομένην ἐν 60.000 ἀγγλικῆς λίρας, σὲ μίαν μικρὴ νοσοκομῆ, ἡ ὁποία εἶχε μὲν μακροπρὶν ἐπαρχιακὴ πόλιν τὴν Καναδὰ, καὶ ἡ ὁποία τὴν εἶνε περὶπονήθῃ ὅταν πρὸ διετίας ἀρρώστιας ἀρρεῖται καὶ ἐκινδύνευσε.

Ὅταν ὁ Τζῶν Κρόσφορ πέθανε καὶ ἐζητήθη ἀπὸ τὸν συμβολαιογράφον του ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διαθήκης, ἀπεκαλύφθη ὅτι τὰ πρόσωπα γαλιματῶν σὺν τῇ τεραστῇ περιουσίᾳ εἶχε πλέον μετοικῆσαι κ' αὐτὸ στὸν ἄλλο κόσμο.

Ἀλλὰ καὶ διαδοχικὴν σύμπτωσιν, τῆς ἰδίας περὶπου μέρους τοῦ διπλοῦ θανάτου ἑνὸς ἐξ ἀδελφῶν τοῦ Τζῶν Κρόσφορ πέθανε κ' αὐτὸς κ' ἄρῃε διὰ διαθήκης γενικὸν κληρονόμῳ τῆς περιουσίας του, ἀνερχομένης ἐν 110.000 λίρας, τὸν ἐξάδελφόν του.

Ἐνα μεγάλο ἐρώτημα ἐξήρθηκε τότε. Ποῖος θὰ κληρονόμος ὦν αὐτὰ τὰ χρώματα; Ἐὰν ἀγγλικὴ δικαστήρια, γράφουν οἱ «Ταῖμς», θὰ δυσκολευθῶν πολὺ νὰ κανονίσουν τὸ κληρονόμικον αὐτὸ πρόβλημα.

Ἐνα πλούσιος Καναδὸς, ὀνόματι Τζῶν Κρόσφορ καὶ ἰδιοκτήτης ἀπεράντων ἐκτάσεων καλλιεργησίμων χωραφῶν, πεθαίνοντας τελευταῖος, ἐκλινόμενος ὁλόκληρον τὴν περιουσίαν του, ἀνερχομένην ἐν 60.000 ἀγγλικῆς λίρας, σὲ μίαν μικρὴ νοσοκομῆ, ἡ ὁποία εἶχε μὲν μακροπρὶν ἐπαρχιακὴ πόλιν τὴν Καναδὰ, καὶ ἡ ὁποία τὴν εἶνε περὶπονήθῃ ὅταν πρὸ διετίας ἀρρώστιας ἀρρεῖται καὶ ἐκινδύνευσε.

Ὅταν ὁ Τζῶν Κρόσφορ πέθανε καὶ ἐζητήθη ἀπὸ τὸν συμβολαιογράφον του ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διαθήκης, ἀπεκαλύφθη ὅτι τὰ πρόσωπα γαλιματῶν σὺν τῇ τεραστῇ περιουσίᾳ εἶχε πλέον μετοικῆσαι κ' αὐτὸ στὸν ἄλλο κόσμο.

Ἀλλὰ καὶ διαδοχικὴν σύμπτωσιν, τῆς ἰδίας περὶπου μέρους τοῦ διπλοῦ θανάτου ἑνὸς ἐξ ἀδελφῶν τοῦ Τζῶν Κρόσφορ πέθανε κ' αὐτὸς κ' ἄρῃε διὰ διαθήκης γενικὸν κληρονόμῳ τῆς περιουσίας του, ἀνερχομένης ἐν 110.000 λίρας, τὸν ἐξάδελφόν του.

Ἐνα μεγάλο ἐρώτημα ἐξήρθηκε τότε. Ποῖος θὰ κληρονόμος ὦν αὐτὰ τὰ χρώματα; Ἐὰν ἀγγλικὴ δικαστήρια, γράφουν οἱ «Ταῖμς», θὰ δυσκολευθῶν πολὺ νὰ κανονίσουν τὸ κληρονόμικον αὐτὸ πρόβλημα.

Ἐνα πλούσιος Καναδὸς, ὀνόματι Τζῶν Κρόσφορ καὶ ἰδιοκτήτης ἀπεράντων ἐκτάσεων καλλιεργησίμων χωραφῶν, πεθαίνοντας τελευταῖος, ἐκλινόμενος ὁλόκληρον τὴν περιουσίαν του, ἀνερχομένην ἐν 60.000 ἀγγλικῆς λίρας, σὲ μίαν μικρὴ νοσοκομῆ, ἡ ὁποία εἶχε μὲν μακροπρὶν ἐπαρχιακὴ πόλιν τὴν Καναδὰ, καὶ ἡ ὁποία τὴν εἶνε περὶπονήθῃ ὅταν πρὸ διετίας ἀρρώστιας ἀρρεῖται καὶ ἐκινδύνευσε.

Ὅταν ὁ Τζῶν Κρόσφορ πέθανε καὶ ἐζητήθη ἀπὸ τὸν συμβολαιογράφον του ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διαθήκης, ἀπεκαλύφθη ὅτι τὰ πρόσωπα γαλιματῶν σὺν τῇ τεραστῇ περιουσίᾳ εἶχε πλέον μετοικῆσαι κ' αὐτὸ στὸν ἄλλο κόσμο.

Ἀλλὰ καὶ διαδοχικὴν σύμπτωσιν, τῆς ἰδίας περὶπου μέρους τοῦ διπλοῦ θανάτου ἑνὸς ἐξ ἀδελφῶν τοῦ Τζῶν Κρόσφορ πέθανε κ' αὐτὸς κ' ἄρῃε διὰ διαθήκης γενικὸν κληρονόμῳ τῆς περιουσίας του, ἀνερχομένης ἐν 110.000 λίρας, τὸν ἐξάδελφόν του.

Ἐνα μεγάλο ἐρώτημα ἐξήρθηκε τότε. Ποῖος θὰ κληρονόμος ὦν αὐτὰ τὰ χρώματα; Ἐὰν ἀγγλικὴ δικαστήρια, γράφουν οἱ «Ταῖμς», θὰ δυσκολευθῶν πολὺ νὰ κανονίσουν τὸ κληρονόμικον αὐτὸ πρόβλημα.

Ἐνα πλούσιος Καναδὸς, ὀνόματι Τζῶν Κρόσφορ καὶ ἰδιοκτήτης ἀπεράντων ἐκτάσεων καλλιεργησίμων χωραφῶν, πεθαίνοντας τελευταῖος, ἐκλινόμενος ὁλόκληρον τὴν περιουσίαν του, ἀνερχομένην ἐν 60.000 ἀγγλικῆς λίρας, σὲ μίαν μικρὴ νοσοκομῆ, ἡ ὁποία εἶχε μὲν μακροπρὶν ἐπαρχιακὴ πόλιν τὴν Καναδὰ, καὶ ἡ ὁποία τὴν εἶνε περὶπονήθῃ ὅταν πρὸ διετίας ἀρρώστιας ἀρρεῖται καὶ ἐκινδύνευσε.

Ὅταν ὁ Τζῶν Κρόσφορ πέθανε καὶ ἐζητήθη ἀπὸ τὸν συμβολαιογράφον του ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διαθήκης, ἀπεκαλύφθη ὅτι τὰ πρόσωπα γαλιματῶν σὺν τῇ τεραστῇ περιουσίᾳ εἶχε πλέον μετοικῆσαι κ' αὐτὸ στὸν ἄλλο κόσμο.

Ἀλλὰ καὶ διαδοχικὴν σύμπτωσιν, τῆς ἰδίας περὶπου μέρους τοῦ διπλοῦ θανάτου ἑνὸς ἐξ ἀδελφῶν τοῦ Τζῶν Κρόσφορ πέθανε κ' αὐτὸς κ' ἄρῃε διὰ διαθήκης γενικὸν κληρονόμῳ τῆς περιουσίας του, ἀνερχομένης ἐν 110.000 λίρας, τὸν ἐξάδελφόν του.

Ἐνα μεγάλο ἐρώτημα ἐξήρθηκε τότε. Ποῖος θὰ κληρονόμος ὦν αὐτὰ τὰ χρώματα; Ἐὰν ἀγγλικὴ δικαστήρια, γράφουν οἱ «Ταῖμς», θὰ δυσκολευθῶν πολὺ νὰ κανονίσουν τὸ κληρονόμικον αὐτὸ πρόβλημα.

Ἐνα πλούσιος Καναδὸς, ὀνόματι Τζῶν Κρόσφορ καὶ ἰδιοκτήτης ἀπεράντων ἐκτάσεων καλλιεργησίμων χωραφῶν, πεθαίνοντας τελευταῖος, ἐκλινόμενος ὁλόκληρον τὴν περιουσίαν του, ἀνερχομένην ἐν 60.000 ἀγγλικῆς λίρας, σὲ μίαν μικρὴ νοσοκομῆ, ἡ ὁποία εἶχε μὲν μακροπρὶν ἐπαρχιακὴ πόλιν τὴν Καναδὰ, καὶ ἡ ὁποία τὴν εἶνε περὶπονήθῃ ὅταν πρὸ διετίας ἀρρώστιας ἀρρεῖται καὶ ἐκινδύνευσε.

Ὅταν ὁ Τζῶν Κρόσφορ πέθανε καὶ ἐζητήθη ἀπὸ τὸν συμβολαιογράφον του ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διαθήκης, ἀπεκαλύφθη ὅτι τὰ πρόσωπα γαλιματῶν σὺν τῇ τεραστῇ περιουσίᾳ εἶχε πλέον μετοικῆσαι κ' αὐτὸ στὸν ἄλλο κόσμο.

Ἀλλὰ καὶ διαδοχικὴν σύμπτωσιν, τῆς ἰδίας περὶπου μέρους τοῦ διπλοῦ θανάτου ἑνὸς ἐξ ἀδελφῶν τοῦ Τζῶν Κρόσφορ πέθανε κ' αὐτὸς κ' ἄρῃε διὰ διαθήκης γενικὸν κληρονόμῳ τῆς περιουσίας του, ἀνερχομένης ἐν 110.000 λίρας, τὸν ἐξάδελφόν του.

Ἐνα μεγάλο ἐρώτημα ἐξήρθηκε τότε. Ποῖος θὰ κληρονόμος ὦν αὐτὰ τὰ χρώματα; Ἐὰν ἀγγλικὴ δικαστήρια, γράφουν οἱ «Ταῖμς», θὰ δυσκολευθῶν πολὺ νὰ κανονίσουν τὸ κληρονόμικον αὐτὸ πρόβλημα.

Ἐνα πλούσιος Καναδὸς, ὀνόματι Τζῶν Κρόσφορ καὶ ἰδιοκτήτης ἀπεράντων ἐκτάσεων καλλιεργησίμων χωραφῶν, πεθαίνοντας τελευταῖος, ἐκλινόμενος ὁλόκληρον τὴν περιουσίαν του, ἀνερχομένην ἐν 60.000 ἀγγλικῆς λίρας, σὲ μίαν μικρὴ νοσοκομῆ, ἡ ὁποία εἶχε μὲν μακροπρὶν ἐπαρχιακὴ πόλιν τὴν Καναδὰ, καὶ ἡ ὁποία τὴν εἶνε περὶπονήθῃ ὅταν πρὸ διετίας ἀρρώστιας ἀρρεῖται καὶ ἐκινδύνευσε.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΤΕΛΕΙΩΣΕ...

...ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΙΜΑΤΟΒΑΜΜΕΝΗ ΧΩΡΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΝΑ ΞΑΝΑΒΡΗ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΙΚΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ

Ὁ Γάλλος δημοσιογράφος κ. Ἰντρε Σαλμὺν, ἐπισκεφθεὶς τὴν Ἰσπανίαν μετὰ τὴν εἰρηνεύσιν τῆς περιγῆρας εἰς αἰρᾶν ἅντα περὶ τῆς ἐποχῆς, «τὸ δῶμα τῆς ἀναστροφῆς» πού παίζεται τὰρα εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ὅπου ἓνας λαὸς πού ὑπέστη τὰ πάνδενα ἀπὸ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον προσπαθεῖ νὰ ἀναδιομορφώσῃ τὴν ζωὴν του.

Ἰδοὺ ἡ πρῶτη ἀντιπόκρισις τοῦ διακεκριμένου Γάλλου συναρτακτῆρος εἰς τὴν μεταπολεμικὴν Ἰσπανίαν.

Μία νέα Μαδρίτη... Ὁ Ἰσπανὸς κρατοῦνται τὴν ἀπελευθερωμένην πολιτείαν ἀπὸ τὸν ἀνταρτικὸν πόλεμον, μετὰ τὴν διακοπὴν τῆς Μαδρίτης καὶ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, τῆς ἀναγεννητικῆς μάχης τῆς Μαδρίτης πού μπορεῖ κανεὶς νὰ τὴν παρομοιάσῃ μὲ τὴν ἀνταρτικὴν τῆς Ἰσπανίας, ὅπου ἔχουν εὐνοίας τὸν πόλεμον, ὅπου ἔχουν εὐνοίας τὸν πόλεμον, ὅπου ἔχουν εὐνοίας τὸν πόλεμον.

Καὶ τὴν μέρα αὐτὴν τοῦ τέλους τῆς Μαδρίτης καὶ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, τῆς ἀναγεννητικῆς μάχης τῆς Μαδρίτης πού μπορεῖ κανεὶς νὰ τὴν παρομοιάσῃ μὲ τὴν ἀνταρτικὴν τῆς Ἰσπανίας, ὅπου ἔχουν εὐνοίας τὸν πόλεμον, ὅπου ἔχουν εὐνοίας τὸν πόλεμον, ὅπου ἔχουν εὐνοίας τὸν πόλεμον.

Ἐν τ

ΟΚΤΩ
ΣΩΤΗΡΙΑ
„ΜΗ”

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΥΠΟΜΟΝΗΤΕ ΠΟΤΕ!

«Ότανεί! αρκετά περίμενα!» και κτυπάτε την πόρτα. Άλλα δεν είναι έτσι. Ότι περιμένετε κανείς, έρεται πάντα, μόνο πρέπει να περιμένετε ακόμη πιο πολύ. Συνά, πολύ συχνά μάλιστα, η ζωή είναι ολοάναμονη. Άντι να στενοχωριόσθε για την τύχη, πρέπει να προσπαθήτε να την δημιουργήσετε εαίς οι ίδιες. Ό κόσμος άνηκει εία τους έξοχους μεγάλη θέληση και ζωής δύνατης.

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΓΑΝΑΚΤΗΤΕ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΑΓΜΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΙΠΟΤΑ

«Τι άακμης καρδιά!... Τι φάρα ραί!... Τι έποχή της έ δική μας!...». Η νευκρότης σας δεν θα άλλες τίποτα από τόν ρυθμό των πραγμάτων, μόνον θα σας κάνει να τή ύφισσάσθε με περίσσεια, τόν κόπο. Να τή δέξασθε λοιπόν όπως παρουσιάζονται. Ένα κομμάλο είνε τόν καλύτερο και άποτέλεσματικότερο φάρμακο της ζωής.

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΠΑΘΗΤΕ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΕΝΤΥΠΩΣΙ ΟΤΙ...

Νά είσθε όπως είσθε, χωρίς ψευτικές και ντροπή. Καλύτερα να λέγουν γιά σας ότι είσθε ελκρινής. Η βεβαιότητα αυτή θα σας κάνει να υπερφανεύσθε γιά τήν προσωπικό τήτ σας, θα φοβόσθε μόνον έχετε να κρύψετε τίποτα τόν άόχημο.

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΕΛΠΙΣΕΘΕ ΠΟΤΕ

Η τύχη, σφαίρα είνε και γυρίζει, θα σας βοήθησε πολύ περισσότερο, εάν έχετε έμπιστοσύνη σ' αυτή και στίς πιο κακές ώρες. Υπάρχει τόση καλή τύχη, όσο κακή. Μην πιστεύετε ποτέ, ότι η μοίρα σας κατατρέχει. Ποτέ κανείς δεν κατατρέχεται ιδιαίτέρως από τήν μοίρα. Άντιμετωπίζει με θάρρος τις δυσκολίες της ζωής. Τό αίσθημα της δύναμής σας θα σας φέρη τήν βεβαιότητα της νίκης.

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΕΤΑΝΟΙΟΝΕΤΕ ΓΙΑ ΟΤΙ ΕΓΙΝΕ

«Εάν ήθελα!», Ένν έσείς επιμένετε να σκέπτεσθε τόν παρελθόν, τόν παρόν φωνίτε χωρίς να τόν ήνωφέισθε. Σκεφθείτε τις γκάφες που κάνατε ή τις έπιτυχίες που σας έπιδόσαν. Η πείρα πληρώνεται, άλλα και πληρώνει. Από τή λάθη πολύ περισσότερο, παρά από τις εύκολες έπιτυχίες πλάθεται καλύτερα ο άνθρωπος.

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΜΟΙΒΑΛΕΤΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΠΟΥ ΣΑΣ ΔΙΔΟΥΝ

Τίποτα δεν σας ένισχύει γιά να μπορούσθε να γνωρίσετε τήν αλήθεια. Λοιπόν; Η άμφισβησία είνε αίσθημα μισοπία, πού έπηρεάζει τήν ψυχή σας. Μά φοβάσθεσθε ότι θα γελοιοποιηθήτε, αν πιστεύετε κάτι. Τουλάχιστον θα έχετε γνωρίσει τήν γαλήνη της Ψυχής. Προς θεού, μην ξεπεφίτε ο αυτές τις άακμίες της ζωής.

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΠΟΙΗΣΕΤΕ ΠΟΣ ΞΕΡΕΤΕ ΕΚΕΙΝΟ ΠΟΥ ΑΓΝΟΕΙΤΕ

«Ναι, ξέρω...». Εάν προσποιήσθε ότι είσθε πάντα ένήμερη γιά όλα, γρήγορα ή άργά θα βρεθείτε σε δύσκολη θέση. Άπεναντίας να δείκνυτε σε κάθε περίπτωση τήν ήπιότητα σας να γνωρίσετε, να μάθετε, να μορφωθείτε. «Ετσι έχετε να κερδίσετε. Όταν όμοιοι έχετε με άλλότητα ότι δεν ξέρετε ένα πράγμα, αυτό θα ήγί ότι ξέρετε πολλά πράγματα.

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΙΩΣΕ ΑΠΑΙΣΙΟΔΟΣΟΙ

«Δέν θα άργήσωμε να έχωμε πόν λερω! Γιατί λοιπόν να κάνω προσπάθειες!...». Μή βλέπετε πάντοτε τή χειρότερα; Δεν είσθε δραματιστής. Τίποτα δεν είνε πιο άνωφέλες. Ό ήλιος λάμπει κάθε μέρα. Έκείνοι που σας άγαπούν και σας περιβάλλουν έχουν ανάγκη από τήν ευθυμία σας. Μά τούς στενοχωρίτε με γεγονότα που ίσως δεν θα γίνουν ποτέ.

ΠΩΣ ΕΠΕΣΑΜΕ
ΑΠΟ ΤΗΝ
ΣΤΡΑΤΟΣΦΑΙΡΑ!

ΕΝΑ ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΟΝ ΠΟΥ ΤΟ ΠΑΡΗΚΟΛΟΥΘΗΣΕ Ο ΛΟΚΛΗΡΟΣ Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΑΠΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΥ

Βεβαίως δεν φαντάζεται κανείς από τούς τακτικούς άκροστές των ραδιοφωνικών έκπομπών, ότι ύπάρχουν περιπτώσεις, κατά τις όποιες ή θαυμασία αυτή έφευρεσις μπορεί να μς κάνει κοινωνούς δραματικών γεγονότων, τά όποια μπορεί να συμβαίνουν εία απόστασις χιλιάδων χιλιομέτρων.

Υπάρχουν πολλά τέτοια συγκλονιστικά παραδείγματα, μεταξύ των όποιων σας άναφέρουμε τόν ακόλουθο.

Τόν Ιούλιον τού 1934 άνυψώθη από τήν πόλιν Τουρίνο τόν 'Ηνωμένον Πολιτείων Ένωτα αερόστατος («Έξπλόρερ», τόν όποιον έπρόκειτο να καταρρίψη τόν ύπάρχον κόρ άναβάσεως εία τήν στρατόσφαιραν. Εία τήν χαλύδινη σφαίρα πού έκρησσίμευε ως πλοίαρχον δια τούς αερόσφοις, είχαν λάβει έσιν τρεις τοιςμυροί άνδρες, ο συνταγματάρχης Κέμπνερ, ο συνταγματάρχης Άντερσον και ο ταγματάρχης Στίβενς. Όλοκληρώς ή Άμερική παρακολουθούσε από τούς ραδιοφωνόν τήν έπιτυχή μέχρις ενός σημείου άνοδον και τήν δραματική διακοπήν της άνυψώσεως τού 'Έξπλόρερ. Τό έσωτερικόν του βολαιοκόμου συνεδέσθε με τήν γήν τήν μόρφωσιν και ραδιοφωνικό ποιητού, ούτως ώστε οί τοιςμυροί έρευνον τής στρατοσφαιρας να ήδύνοντο να έπικρατήσουν συνεχώς με τούς συνανθρώπους των έπί της γής. Κάι πράγματι πότε ο Ένωας, πότε ο άλλος εκ των τριών αερόσφοιων άνέφεραν τις λεπτομέρειες της άνόδου. Όταν τόν αερόσφοτον έφθασαν εία ύψος 5.000 μ. έκλεισθη ή χαλύδινη σφαίρα και ο ίαερόσφοι άρχισαν να χραιομαποιούν τις φιάλες τού οξυγόνου. Άπό τότε άρχισε και όμιλι μόνον ο συνταγματάρχης Κέμπνερ και ή άσκαη, άπόλυτως ήρεμη φωνή του, έκανε τερστάν έντύπωση, λόγω των δραματικών μετέπειτα γεγονότων, εία δούσης παρακολουθήσαν αυτήν τήν μοναδική περιπέτεια. Οί δύο άλλοι αερόσφοι ήόκολουν τήν ψυχή σας. Μά φοβάσθεσθε ότι θα γελοιοποιηθήτε, αν πιστεύετε κάτι. Τουλάχιστον θα έχετε γνωρίσει τήν γαλήνη της Ψυχής. Προς θεού, μην ξεπεφίτε ο αυτές τις άακμίες της ζωής.

Οί τοιςμυροί έξερευνον τής στρατοσφαιρας έτοιμαζόνταν διή τήν άνοδόν των

Ότι ο Άντερσον και ο Στίβενς είχαν μόλις άνακαλύψει έκείνη τή στιγμή ένα οκιομο τού ύψους τού αερόστατος, ότι τόν οκιομο έμεγάλωναν, ότι τόν άέριον έφηνε από τή οκιομή και ότι τόν αερόστατον άρχισε να πέφτει. Τό πράγματι συγκλονιστικό εία τήν περιγραφήν αυτήν είνε ότι ο συνταγματάρχης Κέμπνερ έξηκολούθησε πάντοτε με τήν ίδια πάντοτε ήρεμη και άτάραχη φωνή, ως εάν ήταν εία τή γραφεύ του, να άναφέρει τις φάσεις της πτώσεως αυτού και των δύο συντρόφων του εία τόν κενόν, ή όποια δεν άργησαν να ακολουθήσθω λίγη ώρα τούτα. Έν τού τούτος, μέσα στήν χαλύδινη σφαίρα έπεκράτει άπόλυτος ήσυχία.

Ο Κέμπνερ, ο όποιος βεβαίως, όπως και οί δύο σύντροφοί του, άν τελαμβάνον τόν άμεσο κίνδυνον, άντιγένησε ότι δεν ήγί δυνατόν ν άναζητ άκόμη ή σφαίρα, διότι θα έπιδόσαν άσφαλεία. Έπρόσθεσε ότι είχαν και οί τρεις τή άλλεζήπτω τού τους. Κάι ο τόνος ήταν τόσο ήσυχος οάν να έλεγχε ότι έπρόκειτο να πάνε από ένα όπι σε ένα άλλο, ότι έόρεκε και είχαν ύψηλότες. Οί καρδιές όλων των άκροστών έκτυπούσαν δυνατά και ή άγνα γία τους είχε φθάσει εία τόν άσφατον ούρανόν.

Τό αερόστατον άνέβαινε όλοένα. Έφθασε τις 12.000 μέτρα και ο συνταγματάρχης Κέμπνερ άντιγένησε ότι όλα ήσαν έν τάξει, ότι τά όργανα λειτουργούσαν άπολύτως καλά και ότι ήλιζον σε λίγο να φθάσουν τις 20.000 μέτρα. Έπικολούθησε ή άγγελία των 14.000 και των 15000 μέτρων. Έπειτα ήκούσθη ή πάντοτε άτάραχη φωνή τού συνταγματάρχου, ο όποιος, όπως έλεγε ότι εύρισκόντο εία ύψος 15000 μέτρων, έπρόσθεσε

κάτωφον. Γιά λίγα λεπτά έπέκράτησε σιωπή. Έπειτα, άκούσθηκε πάλι ή φωνή τού Κέμπνερ, ο όποιος έλεγχε ότι είχαν φθάσει εία τις 6.000 μέτρα και ότι είχαν άνοιξει τήν πορτούλα της χαλύδινης σφαιρας. Άμέσως μετά άντιγένησε ότι ο Ένωας βοήθουσε τόν άλλο να φέρουσιν τή άλεζήπτωτα. Ό Στίβενς έκανε άσπεία. Ό Άντερσον έμάρζεψε όλα τά πολύτιμα έργαλεία και τή έδωσε σ' ένα μικρό άλεζήπτωτο. Κάι οί τρεις έβαλαν στίς τσέπες τους τας έγγραφους παρατηρήσεις και ό,τι άλλο ήπρεπε να σωθή. Όταν έφθασαν στα 1.200 μέτρα άκούσθηκε ένκρινώς ή διαταγή τού Κέμπνερ προς τόν Στίβενς, να πηδάσει εία τόν κενόν. Πράγματι ο Στίβενς θγαίνει από τήν πορτούλα με τήν βοήθεια τού Κέμπνερ πού τόν σπρώχνει και πηδάει έξω. Δέν άνοίγει όμως άμέσως τόν άλεζήπτωτο και ο Κέμπνερ παρ' όλον τόν άμεσον κίνδυνον πού διατρέχει παρακολουθεί ήσυχία τις φάσεις της πτώσεως τού φίλου του και τις περιγράφει διά τού ραδιοφώνου.

Έπειτα έρχεται ή σειρά τού Άντερσον. Άλλ' ούτός θέλει να ριξη πρώτα τόν άλεζήπτωτον με τή έργαλεία. Σκύβει όμως τόσο πολύ από τόν πορτάκι ώστε τόν ρεύμα τού αέρος στήν λίγη ώρα πωεί τις χαλύδινες σφαίρας, τόν πορταύρι και πέφτει εία τόν κενόν.

Ό Κέμπνερ άναφέρει όλες αυτές τις λεπτομέρειες εία τόν μικρό φωνόν και άμέσως μετά άναγγέλλει ότι εύτυχώς άνοιξε και τόν άλεζήπτωτον τού Άντερσον, ο όποιος έτσι κατεβαίνει ήρεμα προς τήν γήν. Τώρα πιά όμως έφθασε και ή στιγμή πού πρέπει να πηδάσει και ο Κέμπνερ εάν θέλη να σωθή. Με ήρεμία και κιοιούμο άναφέρει ότι εύρίσκει εία ύψος 150 μέτρων μόλις από τή γή και ότι, έπειδή τόν άλεζήπτωτον δεν άνοίγει κάτω από τά 60 μέτρα, θα έγκαταλείψη τήν χαλύδινη σφαίρα και γι' αυτό άναγκάζεται, δυστυχώς, να διακόψη τήν άφήγησί του.

Με αυτές τις λέξεις έπιήσθησε κι' αυτός εία τόν κενόν.

Εία τόν ραδιοφώνον δεν άκούσθηκε πλέον τίποτε γιά λίγα δευτερόλεπτα και έπειτα έπικολούθησε ένας φοβερός γόδηνος πού θα προήλθε από τήν πρόσκρουσι της χαλύδινης σφαιρας επί τού εδάφους ή από τόν σφόνδρον του εία τόν κενόν, ή όποια δεν άργησαν να ακολουθήσθω λίγη ώρα τούτα. Έν τού τούτος, μέσα στήν χαλύδινη σφαίρα έπεκράτει άπόλυτος ήσυχία.

Ο Κέμπνερ, ο όποιος βεβαίως, όπως και οί δύο σύντροφοί του, άν τελαμβάνον τόν άμεσο κίνδυνον, άντιγένησε ότι δεν ήγί δυνατόν ν άναζητ άκόμη ή σφαίρα, διότι θα έπιδόσαν άσφαλεία. Έπρόσθεσε ότι είχαν και οί τρεις τή άλλεζήπτω τού τους. Κάι ο τόνος ήταν τόσο ήσυχος οάν να έλεγχε ότι έπρόκειτο να πάνε από ένα όπι σε ένα άλλο, ότι έόρεκε και είχαν ύψηλότες. Οί καρδιές όλων των άκροστών έκτυπούσαν δυνατά και ή άγνα γία τους είχε φθάσει εία τόν άσφατον ούρανόν.

Τό αερόστατον άνέβαινε όλοένα. Έφθασε τις 12.000 μέτρα και ο συνταγματάρχης Κέμπνερ άντιγένησε ότι όλα ήσαν έν τάξει, ότι τά όργανα λειτουργούσαν άπολύτως καλά και ότι ήλιζον σε λίγο να φθάσουν τις 20.000 μέτρα. Έπικολούθησε ή άγγελία των 14.000 και των 15000 μέτρων. Έπειτα ήκούσθη ή πάντοτε άτάραχη φωνή τού συνταγματάρχου, ο όποιος, όπως έλεγχε ότι εύρισκόντο εία ύψος 15000 μέτρων, έπρόσθεσε

κάτωφον. Γιά λίγα λεπτά έπέκράτησε σιωπή. Έπειτα, άκούσθηκε πάλι ή φωνή τού Κέμπνερ, ο όποιος έλεγχε ότι είχαν φθάσει εία τις 6.000 μέτρα και ότι είχαν άνοιξει τήν πορτούλα της χαλύδινης σφαιρας. Άμέσως μετά άντιγένησε ότι ο Ένωας βοήθουσε τόν άλλο να φέρουσιν τή άλεζήπτωτα. Ό Στίβενς έκανε άσπεία. Ό Άντερσον έμάρζεψε όλα τά πολύτιμα έργαλεία και τή έδωσε σ' ένα μικρό άλεζήπτωτο. Κάι οί τρεις έβαλαν στίς τσέπες τους τας έγγραφους παρατηρήσεις και ό,τι άλλο ήπρεπε να σωθή. Όταν έφθασαν στα 1.200 μέτρα άκούσθηκε ένκρινώς ή διαταγή τού Κέμπνερ προς τόν Στίβενς, να πηδάσει εία τόν κενόν. Πράγματι ο Στίβενς θγαίνει από τήν πορτούλα με τήν βοήθεια τού Κέμπνερ πού τόν σπρώχνει και πηδάει έξω. Δέν άνοίγει όμως άμέσως τόν άλεζήπτωτο και ο Κέμπνερ παρ' όλον τόν άμεσον κίνδυνον πού διατρέχει παρακολουθεί ήσυχία τις φάσεις της πτώσεως τού φίλου του και τις περιγράφει διά τού ραδιοφώνου.

Έπειτα έρχεται ή σειρά τού Άντερσον. Άλλ' ούτός θέλει να ριξη πρώτα τόν άλεζήπτωτον με τή έργαλεία. Σκύβει όμως τόσο πολύ από τόν πορτάκι ώστε τόν ρεύμα τού αέρος στήν λίγη ώρα πωεί τις χαλύδινες σφαίρας, τόν πορταύρι και πέφτει εία τόν κενόν.

ΣΚΕΨΕΙΣ
ΓΙΑ ΤΟΝ
ΑΝΘΡΩΠΟ

Μερικοί άνθρωποι άγαπούν άποκλειστικά και μόνο «α εύ-ολα πράγματα. Μην τούς συμβουλέψετε να διαβάσουν κανένα διήλιό πού άπαιτεί συγκέντρωσι. Μάλιστα τούς μόνον γιά ρωμάντσους πού διαδάζονται μέσα σόν τράμ. Μην προσπαθήτε να τούς πάτε σε κανένα μουσειόν, σε καμμία έκθεση, προς θεού μην ποράσσετε τήν πνευματικήν τους άκνηρία, γιατί θα γίνετε έόρως τούς και γελοίο ύποκείμενον.

Μόλις τούς μιλήσετε γιά κάτι σοθάρο οί τύποι αυτοί άποχωρίζονται από σας ψυχικά και τόν έλέμια τους πλανάται δεξιά άριστερά, πάνω, κάτω, έκτός από σας πού τολμάτε να σκέπτεσθε...

Εάν όμως ζωνικά άρχίσετε μιά εύκολη, έπιπόλαια ιστοριούλα, τότε κώπη, συνέχονται σας κιντάζουν, γελούν, σας κτυπούν στήν πλάτη και σας σφίγγουν θερμά τόν χέρι εύχόντας, ενώ σας προτείνουν να ζαναερόσθε...

Τό περίεργο και τόν θλιβερό γι' αυτούς τούς ανθρώπους είνε ότι έχουν και μυαλό και μόρφωσι και χάρες πολλές, μόνον πού δεν θέλουν να τή χρησιμοποιήσουν!

Είνε τόσο εύκολο ν' άφήνεται έτοι κανείς στήν ζωή, χωρίς προσπάθεια να γίνετα κύριος τού έαυτού του και να τόν κατευθύνει. Κι' έχουν οί άνθρωποι αυτοί μιά σειρά συνήθειες και χαρακτηριστικά.

Άποσπών τόν τίποτε, χάνοντας έτοι κάθε ικανότητα γιά κόπν και έργατικότητα.

Τρώνε ό,τι τούς άρέσει παρ' ό,τι πρέπει.

Λένε ψέμματα γιά να μη άγωνισθούν γιά κάτι άληθινό.

Κάνουν κρεί, άντι να κοπιόσθω, να λύσουν άλλους, τις οικονομικές τους δυσκολίες.

Φορτώνουν στούς άλλους, ό,τι έπρεπε να κάνουν αυτοί.

Πάντοτε τις εύθύνες τις ρίχνουν στήν πλανήτν και παραπονιούσθω τά: άντι να ένεργούν.

Μιλούν πολύ γιά μόνη τήν χαρά ν' άκούσθω τήν φωνή τους.

Άκολουθούν τις μάζες, άντι ν' ακολουθούσθω τήν φωνή της συνειδήσεώς τους.

Είνε αυτοί πού θεωρούν τρομερή άγκαρία να θγάλουν ένα μικρό περιποτάκο κάποια γρήν μπετό ή βείο τους, αυτοί πού όταν τούς άναθεώσει να σού άγοράσουν δύο καρφέλιους γκρινιάζουν και άπογοητεύονται με τήν άναίσθησία των άλλων.... Πρότεινέ τους ένα μπριζή, ένα γεύμα, μιά έκδρομή και τούς έως να τρέχουν, να προθυμοποιούνται, να παίρνουν πρωτοβουλίες.

Οί άνθρωποι αυτοί άγαπούν τόν κοπιφόρο, κι' ούτε θέλουν καν να σπάζουν τή μάχη υψηλότερα.

Θα τούς έλέγε κανείς εύτυχείς έστω και εία θάρος των άλλων, εάν εύτυχία σμαινε, εύκολία. Συμβαίνει όμως τόν αντίθετο: Εύτυχία παρά γμαστική ύπάρχει, σόν κόπο, στήν άνοδο, στήν χαρά της δημιουργίας, της πρόδοσι, στήν μέση πού δίνουν οί κορυφές άπ' όπου άνοίγουν οί όρίζοντες και πλαταίνει ή ζωή και τόν νόμιά...

Καί οί τρεις αερόσφοι είνε οβιοι και άδολαθείς. Έκείνη τήν άμέρα οί άκροστές της Άμερικής δεν έζήττησαν ν' άκούσουν ούτε μουσική ούτε άλλες είδησεις.

Καί οί τρεις αερόσφοι είνε οβιοι και άδολαθείς. Έκείνη τήν άμέρα οί άκροστές της Άμερικής δεν έζήττησαν ν' άκούσουν ούτε μουσική ούτε άλλες είδησεις.

Καί οί τρεις αερόσφοι είνε οβιοι και άδολαθείς. Έκείνη τήν άμέρα οί άκροστές της Άμερικής δεν έζήττησαν ν' άκούσουν ούτε μουσική ούτε άλλες είδησεις.

Καί οί τρεις αερόσφοι είνε οβιοι και άδολαθείς. Έκείνη τήν άμέρα οί άκροστές της Άμερικής δεν έζήττησαν ν' άκούσουν ούτε μουσική ούτε άλλες είδησεις.

FRANK KPAN

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ	
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ:	
Επώλια	Λφρ. 1
Εξάμηνος	» 1/2
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ:	
Επώλια	Δρακ. 200
Εξάμηνος	» 100

Η ΣΥΜΜΑΧΙΑ
ΠΟΛΩΝΙΑΣ
ΜΕΓ. ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ

Αί άλληπάλληλοι συνομιλίες αι όποιας διεξήχσαν μεταξύ τού Πολωνού ύπουργού των Έξωτερικών κ. Μπέκ και της άγγλικής Κυβερνήσεως, κατέληξαν εία πλήρη συμφωνία άμοιβάλας άποθείσεως άσπασθής, επί τού παρόντος, διμερούς χαρακτήρος. Τό άποτέλεσμα τού τών άγγλο-πλωνικών συνεννοήσεων, άνεκον νάθη και έπίσημα εία τήν Βουλήν των Κοινοτήτων υπό τού Πρωθυπουργού κ. Τσάμπερλαιν, όστις έταίνον ότι αι συνομιλίες μετά τού Πολωνού ύπουργού των Έξωτερικών κ. Μπέκ είχαν εύρη περ.έχομενον και κατέδειξαν ότι αι δύο Κυβερνήσεις εύρισκόνται εν πλήρη συμφωνία επί τιναν άρχών.

Εν σκέλει ο κ. Τσάμπερλαιν είπεν ότι αι δύο άφροι εία διατεθειμένοι να σναύσουν άμυνώνων μονιμόν άμοιβάλας χαρακτήρος. Τίς θ' άν κατιστήσθω τήν σμηνήν των προσηνών, μόνιμω έ διαδεσθαίον, τήν όποιαν παρήσκειν η Κυβερνήσις της Άγγλίας εία τήν Πολωνίαν. Έν άναμονή της συμπληρώσεως μίας μονιμού συμφωνίας — συνέχισεν ο κ. Τσάμπερλαιν — ο κ. Μπέκ μς παρέσχε τήν διαβεβαίωσιν ότι ή Πολωνία θα έθεώρει έαυτήν ύποχρεωμένην να παρήσχει βοήθειαν εία τήν Κυβερνήσιν της Α. Μ. υπό τούς ατύτους όρους, τούς περιεχομένους εία τήν προσηνών διαβεβαίωσιν τήν παρσακαθείσαν ήδη υπό της Άγγλίας εία τήν Πολωνίαν άμοιβάλας δοθείσαν εία περίπτωση άμύνης άπέναντι άπείρας κατά της άναεστίας τής μίας ή της άλλης χώρας. Άνεγνωρίσθη ότι σμεία τών, περιλαμβανομένου τού σσφερότερου καθορισμού τήν περιπτώσεων καθ' ός θα παρσθί ανάγκη παροχής της βοήθεας τούτης, άπαιτούν περισσότεραν εξέταση προ τού σμηνήρω ή νόμιμος συμφωνία. Έννοείται θ' αι συνεννοήσεις δεν άποκλείει από τας δύο Κυβερνήσεις τόν δικαίωμα να σναύσουν συμφωνία με άλλας χώρας χωρίς τού γενικού συμφέροντος της παγιοσύνης της ειρήνης.

Ο κ. Τσάμπερλαιν, άπαντών εία ερώτημα τού κ. Γκορλινγκ, είπεν ότι, καθ' ό γνωρίζει, συνεννοήσεις έπιδόσαν, ήδη μεταξύ Γαλλίας και Πολωνίας ομοσπονδίας άναλόγης προς τας διεξαγομενας μεταξύ Πολωνίας και Άγγλίας. Πρόσθεσε τις άγγλικής Κυβερνήσεως είνε να σανεκιορη τας συνεννοήσεις, αι όποιας ήρχισον ήδη με άλλας Κυβερνήσεις.

Ο κ. Ούντνγουντ Μπέν ήρώτησεν αν ύπάρχη συνεννοήσις καθορίζουσα τόν τί άποτελεί άπειλήν της πλωνικής άνεαπασίας.

Ο πρωθυπουργός άπήντησεν: — Όχι. Τούτο θ' άποτελέσει άντικείμενον περαιτέρω συζητήσεων μεταξύ Πολωνίας και ήμών.

Ο κ. Τσάμπερλαιν ερωτήθηκε αν δύναται να παρσθί τήν διαβεβαίωσιν, ότι αι συνομιλίες τών Έπιτελείων με τήν Πολωνίαν θ' άρχισουν συνιτυχώς, εδλήσων ότι δε είνε εία θεόν να παρσθί ειδικήν διαβεβαίωσιν περί τούτου, προσθεσεν όμως ότι ή Βουλή δύναται να είνε θαθαία, ότι, εαν ή συμφωνία θα είνε πλήρης ή όταν πρόκειται να συμπληρωθή, ή Κυβερνήσις θα λάβη όλα τά άναγκαία μέτρα όπως τήν κατοστήσει άποτέλεσματικόν.

Η δήλωση τού κ. Τσάμπερλαιν εγένετο και εκ μέρους της Πολωνικής Κυβερνήσεως. Συναφώς οί έγκυριοι πολιτικοί κύκλοι διαδοχούσιν τας διαβεβαίσεις εία τόν έσωτερικόν ήμους, ότι ή Πολωνία δε ήτο διατεθειμένη να έπιτρέψη εία τήν Γερμανίαν τόν Ντάνσιγκ και έπιτρέψη εία αυτήν τήν κατασκευήν αυτοκινητοδρόμου διά τού πλωνικού διαδρόμου.

Κατά τας σναφείς πληροφορίας τού Πρακτορείου Ρώτην, εία τούς έν Λονδίνο πλωνικούς κύκλους βεβαιούται ότι ή άγγλοπλωνική σμηνία είνε ήδη τετελεσμένην γεγονός. Η πολιτική και διπλωματική σνεργασία των δύο χωρών έχει καθορίσθω εία τας γενικάς αυτές γραμμάς. Αί δύο χώροι έχουν έπίσης καταλήξει εία συμφωνίαν καθ' άρχην όσον άφορ' τόν πρόβλημα των έν Πολωνία Εβραίων.

Κατά πληροφορίας τών Εφημερίδων, ο Πολωνός ύπουργός των Έξωτερικών κ. Μπέκ μετά τήν συνόμιάν, τήν όποιαν έκανε εία τόν έξωδοκείον του με τόν κ. Τσάμπερλαιν, εδέχθη τούς προσβούτας τών 'Ηνωμένων Πολιτειών και της Ουγγαρίας. Σήμερον τήν πρωίαν εδέχθη τόν προεσθηνή της Γαλλίας κ. Κορμπέν.

Κατά τούς «Τάιμς», ο κ. Μπέκ εδλήσεν ότι ή Κυβερνήσις τού δεν είνε διατεθειμένη να σναύη με τήν Σοβιετική Ένωσινς στενευτέρω συμφωνίαν διά τούς έλγς λόγους: πρώτον, διότι ή Πολωνία δεν έπιθυμεί να προκάλεση έξωρικά αίσθημα εν Γερμανία και δεύτερον, διότι ή Πολωνία δεν έπιθυμεί να ήβ εία τήν άκρότητα της στρατεύματος με τόν έβουρόν άκρότερο.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ	
Τραπεζών και Κινηματογράφων κατά στίχον Δρακ. 15	
Εμπορικά άγγελία Δρακ. 12	

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΕΤΑΞΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

Ό Πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Μεταξας εξέδωκε τήν ακόλουθον άνακοίνωσιν προς τόν Έλληνικόν λαόν:

Πρός άσιν πάσης άνησυχίας της Έλληνικής Κοινής Γνώμης, ή Έλληνική Κυβερνήσις δηλώι ότι έχει πάντα τά στοιχεία ώστε να είνε εία θεσιν να διαδεσθαίωσιν τόν Έλληνικόν λαόν περί της άπολύτου εσαφάλλεως της άνεαπασίας και της άκεραιότητος της Έλλάδος.

Ό Έλληνικός λαός δύναται ήσυχος να σανεκιορη τήν ειρηνικήν αυτού έργα με τήν βεβαιότητα ότι ή Κυβερνήσις τού άγρυπνεί διαρκώς διά τήν ασφάλειαν και τήν τιμήν του.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ
Πρόεδρος της Κυβερνήσεως

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Οί Άγγλικοί και Γαλλικοί κύκλοι άποδίδουν προσηνών εία διαφόρους πληροφορίες διά τας κινήσεις της Γερμανίας εία τή σνεργασία των γειτονικών χωρών. Ούτω άναγγέλλεται εκ Παρισίων ότι οί Γαλλικοί εφημερίδες έκφράζουν άνησυχία διά τας στρατιωτικές προτοιμασίας τού Ράιχ. Κατά τας πληροφορίες τού Κόινγκσντ, τήματα των μεροκλήν των διαρκούσθω τόν Βίπνερτα και τού Έμπερφέλδ, άνεχώρησαν εκ της κοι πόλεως και πλοιάσθω προς τόν Όλλανδικόν Λιμνρόδον. Έπίσης τμήματα τού 5ου Γερμανικού Σώματος στρατού της Στουτγάρδης και τού 6ου τού Μονστερ, ένισχυθέντα υπό έφδρων και άντικων εία τήν δευτέρω στρατιάν της θραγκούρης, βρέζικων, κατά τας πληροφορίες της ίδιας εφημερίδος, προς τόν Μέλαν δρυμόν.

Εία τή ύπόγεια γκαράζ περί τήν λίμνην της Κωνσταντίας εύρίσκειται μέγας αριθμός φορτηγών στρατιωτικών αυτοκινήτων. Επίσης — κατά τας ίδιες πάντοτε πληροφορίες — ετέθη εν έπιφυλάκ' τόν Σάμα στρατός τού Μονχόφ και τού Σάμα των Άλπινιστών τού Σάλτσμπουργκ. Ό εν Βερολίνο άποκριτής τού Πρακτορείου Ρώτην έφείσθη ότι οί έτοι έπίσημοι κύκλοι χαρακτηρίζουν ως άνακρίσεις τας πληροφορίες καθ' ός άναγγέλλονται εία τήν άναεστία των έσωτερικών στρατιωτικών εν έτοιμωσθω εία τήν άναεστία των στρατευμάτων έξέλιων, τά όποια έπανερχόνται εκ Βορρίας και Βορείας εία τας έδρας των. Αι φεύδεται έπίσης εν Βερολίνο ότι ή Γερμανία προέβαλε νέας αξιώσεις τήν Πολωνίαν. Κατά πληροφορίες τού Ντράινλν Έπρενς εκ Άμστερνταμ, όλοι οι περφεύεται τών σμηνών εύρίσκονται υπό τόν άπόλυτον έλεγχόν τού στρατού. Κατά τας ίδιες πληροφορίες, όλοι αι γέφυραι έχουν ύπομονωθή, όλοι αι άδειαι εν τή σποτική και τή ναυτική έχουν άνασταλή και φάρματα έχουν έτοιμασθί δια να είνε δυνατόν να κατακλύσθω υπό των υδάτων τόν τρίτον της Ολλανδίας, περιλαμβανομένης της Χάγης, τού Άμστερνταμ και τού Ρότερνταμ. Αι πληροφορίες αυτές θα είνε δυνατόν να γίνον έντός όλίγων ώρών.

Τό Ντράινλν Έπρενς έκεί εκ Βερολίνο τήν πληροφορίαν, ότι ο κ. Ρίμπερντν, εδλήσων εία τόν προεσθηνή της Πολωνίας κ. Λιπσκό, ότι αι μεταξύ Γερμανίας και Πολωνίας άκείσε δεν θα κατοστήσθω άμακά παρά αν οί έβραίοι της Πολωνίας, τούς όποιους εία έν Βερολίνο ύπολογίζουν εία 600.000 επανεύθουν εία τας έστίας των. Κατά πληροφορίες εκ Βαρσοβίας, εία τήν «Επίσημον Έφημερίδα» δημοσιεύθη Νόμος, έπιθεσθεί υπό της Πολωνικής Βουλής, δυνάμει

του όποιου αι στρατιωτικά Άρμα έχουν τόν δικαίωμα εν περιπτώσει κινετοποιοίσεως, ή όποτεδήποτε κρίνουν τούτο άναγκαίον, να ένεαέρσθω, επί τας, διά τας άνάγκας της ένικής άμύνης όλων των ήδιωτικών μεταφορικών μέσων, ή τού αυτοκινήτων μοτοσυκελλών, ποδηλάτων, ίππων, άουμάτων τηλεγράφων εν νέγει παντός είδους όργάνων κρατιωτικής κρησίως, καθ' ό προκαλούντες άναυκίας αυτές. Η έφημερίς περαιτέρω λέγει: «Ερκομένη εν σνεκρία σερίας έπιθετικών έκδηλώσεων, ή Ιταλική άπειλή έχει σνεκνευτικήν δύναμιν. Προς τίναν ή άπειλή αυτή είνε άμεσος. Άλλα δι' άλλας άνεαπασίας τας χώρας, αι όποιας έκτιμούν τήν άνεαπασίαν των,

~~~~~

Ευθυμίες Ιστορίες
ΜΙΣΗΛΙΡΑ
ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ

Είχαμε πιη το δέκατο πέμπτο ούσκου στο περίφημο μπαρ της Γκόρκ Στράτ, όταν ο έντιμος Ούλλιαμ Πότ, που ως έκρινε τη στιγμή δεν είχε ανοίξει το στόμα του, μάς είπε μονορούφι τα εξής:

— Ένώ, λοιπόν, κύριοι μου, παν τρέφω όπως όλοι ο κόσμος και έπαθα ό,τι ποθούνα όλος ο παντρεμένος κόσμος. Έγινε δηλαδή...

— Εδώ, φίλοι μου, ο έντιμος Ούλλιαμ Πότ έπρόφερε μία λέξη που δύσκολα γραφεται και που σημαίνει... πολλά!

— Ναι, συνέχισε ο φίλος μας, έγινε αυτό που έγινε, σε βαθμό που κανείς ποτέ δεν έγινε και δεν θα γίνει. Γιατί, μάθετε το κύριοι μου, η γυναίκα μου με άπασσε όχι μόνο με τους γνωστούς μου, αλλά και με τους άγνωστους μου. Και πάλιν όμως, μην παντασθίτε, φίλοι μου, πως αν η γυναίκα μου περιμετρώναν με άπασση με όλο τον κόσμο, που τούκαινε να γνωρίσει, ότι θα είχε αξιώσεις να φέρω τον τίτλο του πρώτου — έδω ανέφερε και πάλιν την περιγραφή εκείνη λέξη — της Βρετανικής Διευκρινιστικής. Άλλα μου ανέφερε κάτι που μου άπνευσε αυτόν τον τίτλο δικαιοτάτη. Άπλουστάτα, κάπο έρωδν, η γυναίκα μου με άπασσε με ε ν α τ ό ν ι ο ι

Ο έντιμος Ούλλιαμ Πότ, σταμάτησε λίγο κι έπειτα συνέχισε:

— Ήταν ή εποχή που εργαζόμουν στην Σάουθ "Ήστερν Ραίν Λουεντ. Κάθε βράδυ στις έννιά πη ναίνα στο σταθμό του Τσέρνιν Κρόκ και κεί μου έδιναν μία κόκκινη σημαία κι ένα σακάκι. Ποτέ μου δεν κατέβηκα να ιδώθω το γιατί, πάντως μετά, άναβοντας ένα μικρό κίβωτο που βρίσκεται πάνω στο τελευταίο βαγόνι του τραίνου, κη τραβούσα έναν ύπνο όπου βούο. Κάποιο βράδυ όμως μετά άνε κοινούσαν έτι από εξής θα έπρεπε να κοιμόμαι στο σπίτι μου και να πηγαίνα το πρωί στο τρένο που έφευγε στις όκτώ. Ουσικά δεν έφερα καμία άντιπονη, και νύοι οα σπιτάκι μου. Και τότε συνέβη το περίεργο γεγονός που σάς ανέφερε.

Την ώρα που άνοιγοντας την πόρτα με το κλειδί μου, ηφίκα στο άκονταίο κώλη, η γυναίκα μου... μάλιστα μέγαλη τρέλαση... η γυναίκα μου με πήρε από το κέρι, μου ψιθύρισε να μην κάνω θόρυβο και με ώδηγησε στην κρεβάτοκαμάρα. Όμοιολν πως τα είχα καμείνα! Τα έκαπα δε άκνη υπερισσότερο, όταν μετά τούα έμεινα με ώδηγησε ως την εξόστια και άποκασιεάντάς με, ιου έδαλε μιή άπία στο κέρι! Έκωνα κάποια μιά ώρα να άντλησώ και ή γυναίκα μου με είχε πάρει για κάποιον άλλον.

Ο έντιμος Ούλλιαμ Πότ, όταν θηκε πάλι για να πιη λίγο νερό... Ουσικά, εξακολούθησε, φράντι να να μην τις άποδείξει ότι έρεα τις βρωμίες της, γιατί μία φαν είδα είχε φτερουγίσσει στο μου αλό μου. Έπι δύο μίνες συνέχεια, έπισκεπτόμουν τακτικά κάθε βράδυ στις έννιά πη γυναίκα μου. Περνούσα μαζί της τρεις ώρες: στες άρες και όταν έβουνα φράντζα να είσορτώ και τη ιουή λία. Την άλλη μέρα, ξεκουραζόμουν με το παραπάνω τραβώντας ένα σπονό όπνο μέσα στο κίβωτο του τελευταίου βαγονιού, και κρατώντας άγκαλιά την κόκκινη σημαία μου. Το ε υδαίο δε είχε ότι με την καθημερινή μιά λία τις γυναίκα, κατάρθωνα να όρθωσώ και πως, τα οικονομικά του σπιτιού μου, που δεν πηγαίνα διόλου καλά με τον γλισχρο μισθό που μου έδινε ή Σάουθ — Ήστερν Ραίνλουεν.

Αυτά τα παράξενα πράγματα μάς άφηνήναι ο έντιμος Ούλλιαμ Πότ. Και όταν τελείωσε, παραγγέλιε το δέκατο ένάτο κοκτέιλ, γιατί έν τρι μετάξυ είχαμε πιη άλλα τρία.

Το πιο ένδιαφέρον, όμως, σημείο της υποθέσεως ήταν μία άποκαλύψις που έγινε στο μπαρ της Γκόρκ Στράτ την ώρα του αναρρίσματος. Όταν ήλθε το γρασόνι να πληρώσω ρίξαμε στο τραπέζι — όλοι γενικάς — άπό ένα νόμιομα της μισής λίρας! Ο έντιμος Ούλλιαμ Πότ, το είδε αυτό αλλά δεν είχε τίποτα...

ΡΟΥΝΤΟΛΑ ΜΠΡΙΖΕ

Τό ξένον χιούμορ
ΓΙΑ ΝΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΩ
ΜΙΑ ΑΝΕΤΗ ΖΩΗ

ΕΥΘΥΜΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ ΜΑΡΚ ΤΟΥΑΝ

Χθές το βράδυ που πήγα να κοιμηθώ σήπι μου, έπαθα ένα κάζο που με κράτησε όληνυ ό το πρωί. Δεν έξω πιάς μου ήρωθε, εκεί που ήμουν ξεπληρωμένος στο κρεβάτι και κάνηκα, να καταπατώ μ' ένα θέμα τόσο άλυτο για το κουρασμένο μου μυαλό, ώστε να με τυραννήσει όλη τη νύχτα. Έτσι, στα καλά καθούμενα, ήθελα ν' ανακαλύψω ποιά μπορούσε να είναι για έναν μπεκάρη σάν και μένα το πιο ιδανικό εισόδημα, που θα μου έξασφάλιζε μία ζωή άνετη.

Έπειτα από πολλές ώρες άδιακόπτης διανοητικής εργασίας κι άφου με μεγάλη μου λυπή έπιστάθη ότι τίποτα, καμιά έπιχείρηση, καμιά κληρονομία, κανένα άνεταρπυτο άρκευο, κανένα τέλος πάντων δεν είναι, σήμερα, σε παρομοίως οικονομικής άναστασιώεις, ίκανό να μου έξασφαλίσει μιάν παντεστή εν οικονομική άνακούφιση, κατέλιγα να παραδεχθώ πως το ι εισόδημα εισόδημα είναι... 5 οελλίνα την ώρα. Προσέξετε όμως: 5 οελλίνα την ώρα κι όχι 2,190 λίρες το χρόνο. Και σταματώ αούτη τη λεπτομέρεια γιατί ή άνακαλύψις μου θα ήταν άσπεια αν παραδεχόμουν πως ένα εισόδημα από 2,190 λίρες το χρόνο μπορούσε ποτέ να με ικανοποιήσει. Άπλουστάτα, τη δεύτερη μέρα που θα είσορπατα αυτό το ποσό, διόλου άπθιναυ να πηγαίνα στις κουρέας και θα έκανα τις 2,000 λίρες, όποτε θα μου έμειναν οι υπόλοιπες 190 για να περάσω τους άλλους δώδεκα μήνες. Όχι! Όχι! Μόνο 5 οελλίνα την ώρα!

Άφου λοιπόν βρήκα το ποσό και το χρονικό διάστημα που έπρεπε να πάρω ως βάσι για ν' άναβώνα την χρηματοδότση μου, άρχισα έν συνεχεία να σκέπτομαι με ποιόν τρόπο θ' άποκτούσα το μικρό αυτό ποσό την ώριμομένη ώρα.

Έδώ μπορώ να σάς πω πως τα βρήκα μπατούνη. Άλλ' άς συζητήσουμε τα πράγματα πιο ψυχραιμα. Άς πούμε πως έξαοκά κάποιο επάγγελμα: πως είμαι συγγραφέας. Άσφαλώς στην περιπτωσι αυτή δεν θα ύπάρχη

έκδόσεις που να συμφωνή μαζί μου στο ζήτημα της πληρωμής, να σκεφθίτε να το παρουσιάσω, κάθε μία ώρα άκρωδής και να το θυμίζω τα πέντε μου σελλίνα... Ο άνθρωπος αυτός, και με το δικιο του βέβαια, δεν θ' άργούσε να με διαολοστειλή. Ύστερα θα ήταν ύποκρεωμένος να είναι πάντα ζώνιος, και τις 24 ώρες, γιάτι, όπως είπαμε, κάθε μία ώρα, άδιάφορο ποιά, μπορούσε κάλλιστα να κάμω την έμφάνισ μου στο γραφείο του και να ζητήσω τα πέντε μου σελλίνα.

Πράγμα άδύνατον. Γι' αυτόν τον λόγο κι' ένώ άποφάσισα να μέινα άνεργος και να έκπονήσω το παρακάτω σκεδίο:

«Ο Χάρολδ είναι ο μονάκριβος και λατρεμένος υιός ενός Άυστραλού εξακτημυριούχου, και δεν έξείρε καθόλου τι θα πει οικονομία. Δεν είναι σε θέσι να έκμηση την άξια των χρημάτων. Άν το πρωί, μόλις ζητυούσε, το δινόντουσαν μερικές λίλάδες, το μεσημέρι θ' άγόραζε τα σάντουιτς του βερεσέ. Γι' αυτό ο εξακτημυριούχος μπαμπάς του, άποφάσισε να τον στείλη στο έξωτερικό για να μάθει έκ πείρας πως βγαίνουν τα λεφτά και να συντεπθί.

«Μά το παιδί μου θα πεθάνη της ψείρας», άφωφίρεται ή μητέρα του άσώτου. «Θ' άναγκασθ να τραγουδήσ στους δρόμους και δεν έχει φωνή!»

Γά να, προλάδη, λοιπόν, μία τέτοια τραγική, ο κύριος Έκατομυριούχος κατέβηκε μερικά άνά τα περσόνια της περιουσίας του σε μία Διανυκτερεύουσα Τράπεζα στο Πικανίλλυ με τις άυτοπρέες οδηγίες στον ταμία της, όπως κάθε ώρα που θα παρουσιάζοι ο Χάρολδ στο γκισσο του θα του μετρή 5 οελλίνα. Δικαίωμα προκαταβολής δεν θα είχε ούτε θα μπορούσε να σπώνη άναδομικάς κανένα σελλίνα. Και όχι μόνον αυτό, αλλά, αν δεν έρχόταν στην ώρα του άκρωδής θα έκανε τα 5 οελλίνα της ώρας εκείνης, και θα ύποκρεωνόταν να κάνει την έπιλοκή του στο ταμείο... Ό.

ΜΑΡΚ ΤΟΥΑΝ

ΕΥΘΥΜΕΣ ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ένας άποτυχημένος ήθοποιός μπήκε σ' ένα πενιχρό έστιατόριο της Νέας Υόρκης για να γευματισθ φθνή. Με φανερή όμως έκπληξη, στο πρόσωπο του γκαρσονιού που τον σερβίρισε άνεγνώρισε ένα παλιρό του σινάδελφο πουπαζαρι μαζί στα βάρια της πατρίδας τους.

— Υψίστε θεέ! ψιθύρισε κατ'άπληκτος. Έού ένα γκαρσονι, σ' αυτό το έστιατόριο!

— Άκρίβως! Με την διαφορά μόνον ότι ποτέ μου δεν τρώω εδώ, του άπάντησε ο άλλος με κάποιαν άξιοπρέπεια.

— Άκρίβως! Με την διαφορά μόνον ότι ποτέ μου δεν τρώω εδώ, του άπάντησε ο άλλος με κάποιαν άξιοπρέπεια.

Κάποιος άγνωστός στην εξόστια, πάλιν, να θγάλη ένα πιάνο, δέχθηκε με χαρά και άνακούφισι τη βοήθεια ενός διαδούτου.

Ξανάρχιζε ένας νέος άγών, κι έπειτα από μισή ώρα σπρώξιμο και έντασι των μυών, ο κάτοχος του πιάνου παρατήρησε: — Έτσι όπως πηγαίνουμε, θα μάς χρειαστούν ολόκληρες ώρες για να βγάλουμε αυτό το διαβολόπιασμα έξω από την πόρτα.

— Έξω! έφώναξε ο άνοστερό.

δουλος βοσός. Και γιατί δεν μου τάλεγεσ από την άρχη ότι ήθελες να θγάλης το πιάνο έξω. Ένώ όλη την ώρα τώπρωχνα να πάρη μέσα!

— Κύριε Μπράουν, είπε ή νεαρή κοπέλλα μ' έπιμονή, είσοθε βέβαιος ότι δεν θα μπορούσες να μου δώσεις μιάν άποαδύποτε θέσι στην έπιχείρησι σου;

— Άντιομυι πολύ, άπάντησε ο μιστερ Μπράουν. Άλλά πρός το παρόν δεν ύπάρχει καμιά κηρεούσνα θέσις.

— Φραί! Άφου δεν έχετε καμιά άλλη θέσι χρησιμοποίηστέ με ως σύμβούλό σας.

— Πολύ καλά. Και μπορείτε ν' άρχισετε, συμβούλεύοντάς με πως ν' άπαλλάξω από σας.

Μεταξύ φίλων.

— Είπα ότι γυναίκα μου ότι σε όλη τη συζήκη μας ζωή ή θα είμαι το κεφάλι. Νάόλετες, φίλε μου, με πόσο ένθουσιασμό δέχθηκε την πρότασί μου... «Ναι, άγάπι μου, μου είπες, έού θα είσαι το κεφάλι κι' έγω θα είμαι ο λαίμαργος...»

— Σύμφωνοι, παρατήρησε ο φίλος.

Ίδου ένα περίφημο και άμυμπο σκεδίο για να μην πεθάνη ο Χάρολδ από την πείνα.

Και τώρα άς έρθουμε στα 5 οελλίνα. Είνε άρκετό αυτό το... άραιο ποσό για να περάσω το 24ωρό του στο Λονδίνο ένας νέος; Και ναι και όχι. Άς παρακολουθήσουμε την καθημερινή ζωή του Χάρολδ.

Στις 9 το πρωί κάνει την πρώτη του έπιλοκήσι στο ταμείο της Διανυκτερεύουσας Τράπεζης και ταμιά τα πέντε οελλίνα του. Θαυμάσι! 5 οελλίνα άρκούν για ένα καλό πρόγευμα.

Στις 10 μπασίει να ζηρισθί και ν' άγορασι δύο έξοφάρετα τσιγάρα. Στις 11: Ένα μπουκετάκι διαλύετις και θα του μένουν, στη τόσηπ άλλες, έξη πέννες. Στις 12 αή πάη τα δυό κοκτέιγ του και θα του μέινουν άλλα τρία οελλίνα για να προστεθούν στις οικονομίες του.

Στις 1 το μεσημέρι, έχει στη τόσηπ του μιστοριώδης 13 οελλίνα και 6 πέννες για να γευματισθ. Στις 2 ζαναρξίζουν, χωρίς να το θέλη, να του περισεύουν τα οελλίνα του, έτσι ώστε στις 5 το άπόγευμα έχει στη τόσηπ του 15 οελλίνα. Τα 15 τα διαβετει για ένα καλό δείπνο. Στις 8 προσθέτει άκομ 5 οελλίνα και με τα 15 αυτά οελλίνα περνά τη βραδύη του στο θέατρο.

Άν το έργο δεν του άρέσει δεν πολυκοιτζεται. Σηκώνετι, φεύγει και κάνει μία βόλτα από την Διανυκτερεύουσα Τράπεζα. Στις 10 α., άγρυπνος ταμιάς, έχει, εφοδίοσι με άρκετά οελλίνα για να περάση την νύχτα του σε κανένα καμπαρέ. Ένώ στις 12 έχει άλλα 10 οελλίνα, όσα διαλαδή του κραζέζονται για να πληρωθι στον ξενοδόχο ένα καλό δωματίο ύπνου.

Χμ! μουρμούρισε ο μεσίτης. Διπλό το κακό. Έκεί κάτω τα νοικία των σπιτιών είναι φθηνότερα!

Μία ήλικιωμένη κυρία συζητούσε με μία μελλοντική, ή όποια στο άναμετάξυ την είχε πληροφροήσει ότι θα πηγαίνα στην Άυστραλία για να παντρευθί.

— Στην Άυστραλία! έξεπλήγη ή ήλικιωμένη κυρία. Εές μου! Ένα τόσο μακρινό μέρος! Εκεί, έκουν νύχτα, όταν έμεις έχουμε εδώ ήμερα, και άντιθέτως. Δεν είναι έτσι.

Μία ήλικιωμένη κυρία συζητούσε με μία μελλοντική, ή όποια στο άναμετάξυ την είχε πληροφροήσει ότι θα πηγαίνα στην Άυστραλία για να παντρευθί.

— Στην Άυστραλία! έξεπλήγη ή ήλικιωμένη κυρία. Εές μου! Ένα τόσο μακρινό μέρος! Εκεί, έκουν νύχτα, όταν έμεις έχουμε εδώ ήμερα, και άντιθέτως. Δεν είναι έτσι.

— Άκρίβως, άπάντησε ή έπιδοξη νύφη. Στην άρχη θα μου φανί άνυπόφορη αυτή ή μεταβολή του είκοσιεταρνού — το καταλαβαίνω — αλλά κατόπιν θα συνήσωι!...

Ένας Σκυτωδής γαιοκτήμυν έπεσκέφθη το σκαλοει το κυριό για να δοκιμάση την έξυπνάδα των μισθτών με την άκόλουθη έρώτησι:

Ποιά παιδι από σάς μπορεί να μου πη την έννοια της λέξεως «ήποτε»;

Έπειτα από μία στιγμή διαταγμού σπώθηκε ένα παιδάκι και του άπάντησε:

Τίποτα είναι, κύριε, εκείνο που μου δώσατε προχθές όταν με έφάλατε, να σάς κρατήσω το άλογό!....

Πώς συνέβη και δεν ήρθεσ σήπι μου για να σου πληρώσω τον λογαριασμό που σου έφειλε; Ρώπες κάποιος από περιέργειαν τον ρεφτό του.

— Ό! Ποτέ δεν ζητώ από έναν κυριο, λεφτά.

Και τότε πως τα είπαίρεται, όταν δεν σου τα δίνω.

Όταν δεν μου τα δίνω, σημαίνει ότι δεν είναι κύριος και τότε του τα ζητώ.

Μικροί διάλογοι
ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ
ΚΑΙ ΚΑΛΑ

Ένας άνθρωπος που είχε άναμει όπις κινηματογραφικές έπιχειρήσεις χωρίς να έχη τ' άνάλογα γραμματικά προσόντα κατάρθωσε ν' άναρριχθί σε όλα τα σκαλιά της ιεραρχίας και να γίνει καλυτεχνικός διευθυντής των στούντιο.

Μία μέρα άποφασίσθηκε από την κινηματογραφική Έταιρεία ή παραγωγή ενός βιολικού φίλμ, και για να διασφ' αυτό την πραγματική άτμόσφαιρα της εποχής, ο τετραπέρατος αυτός διευθυντής προσέθε σε μία έπαινομένη μελέτη της Παλασίας Διοθήκης.

Ένα πρωί κατέβησε στο στούντιο και κατέπληξε τους πάντας με την άκόλουθη παρατήρησι του:

— Εί! άκούστε, παιδιά! Τις τελευταίες μέρες έκαμα είδικές μελέτες για το γύρισμα των φίλμ και άνεκαλούσα ότι ο Κάιν και Άβελ είναι πάλις και όχι άδελφοί, όπως τα Σόδομα και τα Γόμορα!

Η νύχτα ήταν ψυχρή και ή κυρία άνησυκούσε για την μικρή υπέρβητι της, ή όποια κοιόταν σ' ένα κρύο δωμάτιο.

— Μαρία, της είπε, Άποθε άσφαλώς θα κάνη πολύ κρύο και δεν θα ήταν άσχημα να τοποθετούσε ένα σείερο στο σείδρωμα στο κρεβάτι σου.

Μάλιστα, κυρία, άπάντησε ή μικρή και ήπλοκή υπέρβητι, χωρίς έλάνουσιαι.

Τό άλλο πρωί ή κυρία της την ρώπησε:

— Λοιπόν, Μαρία, πως πέρασεσ τη νύχτα σου το σείερο;

— Τι να σάς πώ, κυρία! Μόνον κατά τα ζημεριόματα κατάρθωσα να το ζεστάνω με τα πόδια μου.

Κύτταξε έδω, βρυχήθηκε ο Μπράουν όταν μεσίτη του παραποταίου παραστέι. Θυμάσαι αυτό το παρήμυνο που μου είκες που ήλσες και που διακόλυναν άνακαταμένο στην άκρη του ποταμού;

— Συνέβη τίποτε, κύριε; ρώπησε με ένδιαφέρον ο μεσίτης.

Άν συνέβη, έκαμε θυμωμένος ο Μπράουν το άλλο πρωί που έφηνεσ μέσα στο παλαιοπαρηγμένο σου αυτό, είδα ότι θριασκώμουν άλλο, το είχε πάρει το ποτάμι και το είχε μεταφέρει δυό μίλια μακριά.

Χμ! μουρμούρισε ο μεσίτης. Διπλό το κακό. Έκεί κάτω τα νοικία των σπιτιών είναι φθηνότερα!

Μία ήλικιωμένη κυρία συζητούσε με μία μελλοντική, ή όποια στο άναμετάξυ την είχε πληροφροήσει ότι θα πηγαίνα στην Άυστραλία για να παντρευθί.

— Στην Άυστραλία! έξεπλήγη ή ήλικιωμένη κυρία. Εές μου! Ένα τόσο μακρινό μέρος! Εκεί, έκουν νύχτα, όταν έμεις έχουμε εδώ ήμερα, και άντιθέτως. Δεν είναι έτσι.

— Άκρίβως, άπάντησε ή έπιδοξη νύφη. Στην άρχη θα μου φανί άνυπόφορη αυτή ή μεταβολή του είκοσιεταρνού — το καταλαβαίνω — αλλά κατόπιν θα συνήσωι!...

Ένας Σκυτωδής γαιοκτήμυν έπεσκέφθη το σκαλοει το κυριό για να δοκιμάση την έξυπνάδα των μισθτών με την άκόλουθη έρώτησι:

Ποιά παιδι από σάς μπορεί να μου πη την έννοια της λέξεως «ήποτε»;

Έπειτα από μία στιγμή διαταγμού σπώθηκε ένα παιδάκι και του άπάντησε:

Τίποτα είναι, κύριε, εκείνο που μου δώσατε προχθές όταν με έφάλατε, να σάς κρατήσω το άλογό!....

Πώς συνέβη και δεν ήρθεσ σήπι μου για να σου πληρώσω τον λογαριασμό που σου έφειλε; Ρώπες κάποιος από περιέργειαν τον ρεφτό του.

— Ό! Ποτέ δεν ζητώ από έναν κυριο, λεφτά.

Και τότε πως τα είπαίρεται, όταν δεν σου τα δίνω.

Όταν δεν μου τα δίνω, σημαίνει ότι δεν είναι κύριος και τότε του τα ζητώ.

ΜΟΥ φαίνεται, ότι σάς ζέρω... είπε ή Διάνα, κυτάρζοντας την νέαν γυναίκα, πτωκοτυμμένην, μικροκαμωμένην και όλην σκυφτήν, με τα μεγάλα μαύρα μάτια της — την μοναδικήν ώμορφιά της — κρυμμένα πίσω από τους χονδρούς φακούς των μυωικών ματωγαλιών της.

— Ημιαστε συμπαθήτριες στο κολλέγιο, της υπενθύνησε ή Μαίρη δειλά.

Η Διάνα έκίνησε καταφράτικα το κεφάλι της. Ναι, ένθυμειτο... Ήτο ένα κολλέγιον για πλουσιοκόριτσες, με τερστίες δειροφρονημένες αώλες και μακροθ διαδρομώες με ύψηλά γυνθικά παρθύρα.

Αι άναμνησεις, όμως, της Μαίρης ήσαν άσφορηκτικά. Γι' αούτην, κολλέγιον έξημιασε Διάνα. Την είχε λατρεύσει τότε είδωλο λατρικά, όπως και όλα αι άλλαι συμμαθήτριαι της... Κάθε έτος ή Διάνα έπροσδοκώτα θριαμεινικά, χάρις εις την όμαδην, δοήεαν όλης της τάξεως. Το κορίτσι έμάλλον μεταξόν των για να της γραφούν τις εκθέσεις της, να της διορβώνουν κάθε έυλιμμένο άπορροουχικό της, να κάθωνται κοντά της... Έκείνη έδέχετο με ήρεμιαν τις κίττατα όλης αούτας τις έκδηλώσεις, χωρίς να δεικνυ ποτέ έκπληξη.

— Πολύ καλά, είπε ή Διάνα Μπορείτε να μείνετε...

Η καμαριέρα έδγθηκε άμέσως να είδοποιήσ τας άλλας ύποψφιας, που έπεριμεναν, ότι είχε καταληφθί ή θέσις της γραμμάτης της διαθήσιμου ήθοποιού Διάνας Μπάρρετ.

Έκατοντάδες γράμματα έφθαναν καθημερινώς εις το μεγάλο άπορο σήπι, τριμυριόμενα από κήπους διαρκώς άνημέρους. Η Διάνα ήτο το είδαδες, το όνειρον, ο έρος όλων των άνδρων του κοσμου. Και ή γυναίκας όμως της έγγραφαν, με φλογερών θαυμασμών:

«Έκρέμασε την φωτογραφίαν σου στα πόδια το κρεβάτιού μου και παρακάτω τον δούν να σάς μοισθί το παιδί μου, που θα γεννηθί σε όλίνας ήμέρας...»

«Πριν ιδώ το πρόσωπον σου εις τον κινηματογράφον, άγνοούσα ότι ύπάρχει εις τον κοσμον τόση ώμορφία...»

Είς την άρχην, έμυλοσε άρκωδής για την Διάνα. Έπειτα έβγνε σιωπηλότερος. Εκτύταζε συχνά την Μαίρην, δίχως να ήλφ. Έφαινετο, μερικές φορές, ότι κάποια έκμυστηρεύσις άνέβαινε έως τα κείλη του και ότι έκοπαίσε πολύ για να την συγκαταστή.

Η Μαίρη, τρέμοντας από χάρην και έλπίδα, έπίστευε, ότι είχε μαντεύσει: Ο νέος δεν άγαπούσε πιά την Διάνα. Η είκων της, την όποιαν είχε ιδί μόνον εις τόν κινηματογράφον, είχε διαλυθί, είχε σθουθί από την καρδιά του. Και όμως εξακολουθούσε να έρχετα καθημερινώς άκρίβως και πιστός σαν έρωτα.

Έφθαναν και πολλοί έπισκέπται, αλλά ή Διάνα δεν νους έβέζετο ποτέ. Διότι έγνώριζε πάντοτε από το στούντιο πολύ καυρασμένη και άπεκοιμάτο άμέ-

ΗΤΤΗΜΕΝΗ
ΑΠ' ΤΗΝ ΩΜΟΡΦΙΑ

ΕΝΑ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ ΜΑΡΣΕΛ ΝΤ' ΑΡΑ

μένος. Άγαπούσε λοιπόν κάποιον άλλον... αούτην, την Μαίρη!

Η νέα γυναίκα έπερνούσε όλοκληρος νύκτες άγρυπνη, να το έλέμια καρφωμένον εις το κενόν, με ένα έλαφρον χαμόγελο εις τα κείλη. Για πρώτην φοράν εις την ζώην της αισθάνετο ότι ήτο ευτυχισμένη!

Έδγθηκε κατόπιν, άναγκασμένη. Διότι ελάτρευε και αούτην Διάνα, όπως ολόκληρον το ύπνερτικόν πρόσωπόν. Ο έρως, ο θαυμασμός, ή φιλία, ο πλούτος, όλα τα ώραιο πράγματα, για τα όποια οι άλλοι άνθρωποι πρέπει να παλέψουν τόσον σκληρά και σκεδόν πάντοτε μάταια, άνθίζαν καθημερινώς εις τόν δρόμον της Διάνας.

Το μίος της Μαίρης την έμέθανε σιγά σιγά... Σάν μέσας σε άνειρον, έκατέθηκε την σκάλα, έπληνε κατ' ευθείαν εις το πλησιέστερον φαρμακείον και άγόρασε διτρίολι.

Αούτη λοιπόν ήτο ή εξομολόγησις, που έθανε από τόσας ήμέρας εις τα κείλη του.

Η Μαίρη έκκυριεύθηκε από μιάν άπελπισμένην μαίναν.

— Έκλάψατε, καταστρέφατε την ζωή σας για την Διάνα; έφώναζε. Για μία γυναίκα άνόητη, δικούς προωποκώπτα και άντιλήψι, χωρίς καρδιά και ψυχή...

Έξακολουθούσε να έκραφεί, μενόν κάτω από το κεφάλι της και το άλλο άκουσιμωμένον με νυαχέλαιαν εις το πλευρόν της. Τα μακριά χαλκόχρωμα μαλλιά της έπλησιάζουν το ύπεροχον πρόσωπον της, που έφαινετο δίχως ήλικίαν, άφθορον από τον χρόνον, γεγνημένο για να μείνη αιώνιον. Άνέμεσα από την άσπρη ρόμπα της, δεικνέιτο το κόμμα της, με γραμμάς άρχαίου ανάματος.

Μία άνάμνησις έζύπνισσε έξω από τα δόση της μνήμης της Μαίρης: Ξαναείδε τον έαυτήν της εις το θρανιόν του κολλέγιου. Συμμεμνήτ' έφάνη από μιάν σελίδα το έ «Όμηρου, έδω.

Δεν έκατάλαβε ή Μαίρη όλα όσα της είχε. Ύνφερε τόσον πολύ! Μία φράσις του, όμως, την έκτύπησε, όπως ένα χαστούκι εις το πρόσωπον.

— Μου φράγεσθε σαν σκροπίες, που προσπαθεί να σημάδψη με το διλητηριοσμένο κεντρί του την Άσροδίτη της Κηλίου!

Τα λόγια του έκείνα έμειναν επί πολυ έντυπημένα εις τα αούτα της...

Τόν συνέλαβαν το ίδιον βράδυ. Το άλλο πρωί, αι έφημερίδες άνέφεραν την είδησιν, με όλίγας γραμμάς... Η Μαίρη έπληνε εις τόν σείδωροσκόπον σπώθων για να τον ιδί, όταν τον μετέφεραν εις τας φάλακας.

Επείρασε έμυρσός της, ζαντάς έλπίδας, ώρας, άνάμνησε σε δύο κοινούς ανθρώπους που έφαιναντο μάλλον ύποπείτα του, παρ' ούσας τις, Δέν την άτελησάν καθόλου. Έως την τελευταίαν στιγμήν, τα μάτια του έμειναν καρφωμένα εις την εκκλάμα ενός κινηματογραφικού φίλμ, εις την όποιαν ύπάρχε το πρόσωπον της Διάνας.

Έπειτα το τρέινο έβγνε. Και ή Μαίρη έκατάλαβε, ότι είχε άποκαρτίσει για πάντα την νεότητά της, τον έρωτα, την χαρά...

Όταν έξανασθόθηκε μόνη εις το μικρόν γρασόνι της, γεμάτον από γραμμάτα και έσημειδεις, που έμειλουναν νά την Διάνα, γι' αούτην πάντοτε, μόνον γι' αούτην, ένα μίος τρελλών και άπελπισμένων έξέσχεσις την ψυχην της.

— Δεν άντέχω πιά! είπε εις την καμαριέρα, που έμπεκε την εύδικη να τρέμει σκούρημη. Φαίνεται σάν να μην ύπάρχη εις τόν κόσμο παρά ή ώμορφία της! Όλοι έδω μέσα, σ' αυτό το σήπι, δεν ζούν παρά για την

ώμορφιά της... θάνατι! θάνατι!

Ναι, αλλά αούτη ή ώμορφιά τους έπιδέπει να ζούμε, παρετήρησε ή άλλη με τραχύτητα. Άλλέως θα ήμαστε ηθανώτατα δίχως δουλειά, και σεις κι' έγω, και όλοι!...

Μία έξασκηκή άδυναμια έκαμνε να λυγίσουν τα πόδια της. Έπρεσε γ

ΧΑΜΕΝΗ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΔΑΣΟΣ

Μία Ιστορία σάν παραμύθι

Τα τελευταία ρουμανικά φύλλα δημοσιεύουν μιά εκπληκτική Ιστορία που θυμίζει το περίφημο «Κόρις» της Ζουγκλαρς του Ρολάντο Κίπλινγκ. Από την παράξενη αυτή εφθηνική Ιστορία, πείθεται κανείς για μιά ακόμη φορά ότι και η πιο ακαλίνυτη φαντασία ακόμη δεν φθάνει ποτέ την πραγματικότητα. Πρό δύο ετών, ο Ένα φράγγι των αγρίων θουών της Τρανσυλβανίας, κάτι χωρικό που είχαν πάει ζύλα, είδαν ανάμεσα σε κάτι θαμνούς ένα παράδοξο πλάσμα, με μορφή ανθρώπινη. Στη θέα των ζουγκλαρών το ζώο άγγιξε τρέχοντας στα πόδια και χάθηκε μέσα στο δάσος. Άλλοι οι ζυλόκοποι το κατέβρισαν. Και ύστερ' από πολλές περιπέτειες, κατόρθωσαν να το συλλάβουν.

Όταν το ζώο ήλπιον στο χωριό τους, το Σουαγκ, διαπιστώθηκε ότι το άγγι αυτό δεν ήταν άλλο από μια μικρή κοπέλλα, τη Τζοάνα Μάντριν, που είχε εξαφανισθεί από το πατρικό της σπίτι, κατά τρώνον μυστηριώδη, πριν δέκα χρόνια. Στις ερωτήσεις που της έκαναν, η Τζοάνα άπαντοσε με άναρρηρα μυστηριά και με κρυφές που θυμίζουν τα ούρακτα των λυκάν. Και όλοι υπέθεταν ότι το κορίτσι αυτό το κορίτσι είχε ζήσει, όλα αυτά τα χρόνια, με τη συντροφιά των θηρίων του δάσους.

Ύστερ' από μερικούς μήνες, κάρις στην ύπομνη και τις προσπάθειες των νέωνών της, η Τζοάνα ξαναβρήκε τη χρήση της γλώσσας, έφερε να διαβάσει και να γράφει έσκιρε να δείχνει ευχαρίστηση στην οικογενειακή ζωή.

Ήταν πολύ όμορφη. Και πρό έλ' υπνάν, τη παντρεύθηκε Ένας σκυρ ριανός της, ο Τζόαν Πετροβίτσιπου την είχε έρωτευθεί παράφορα. Στην αρχή, όλα πήγαιναν καλά στο σπίτι των νεονών. Η Τζοάνα να είχε γίνει πράττε τάξεις νοικουρά κι' όλοι οι άνδρες του χωριού έμαρκαζον τον Πετροβίτσι για την πύχη του. Πρό δέκα πέντε θνιες, η Τζοάνα είχε την κοκή έμμεναι να πάει με τη γυναίκα του περίπατο στο δάσος. Έξ'ενα, άκούσθηκε το ούρακμο της κορυφής ούτης. Στο άκουμα της πούσης, διατάζει γιά μιά στιγμή κι' ύστερα, σπρίωνοντας δυνατά τόν άνδρα της που την κρατούσε, τόν έβαλε στα πόδια, με κατεύθυνση προς το μέρος της κραυγής του λύκου.

Ο άνδρας της άρχισε να την καταδιώκει, αλλά σε λίγο έλασε το ίκνη της. Κι' επέστρεψε στο χωριό, όπου διηγήθηκε την περιπέτειά του. Οι συγχωριανοί του ξεκίνησαν ομαδικώς γιά το δάσος, έλ'εσαν παντού έπί τρία έβδομηρα μερόνυχτα, αλλά δεν μπόρεσαν ν' ανακαλύθουν πούθενά τη Τζοάνα. Την είχε πάρει πάλι το δάσος και την έκρυβε ζηλότυπα στους κόλπους του. Όπως και το λυκόσκυλο του Τζάκ Λόντον, τον περίφημο όρεντ.

ΜΠΟΥΖΥΒΟΝ

Χιουμορ

Μεταξύ τεμπέληδων: Χτες βρήκα ένα ρολόι στο δρόμο.
— Και τί τώκανες;
— Τό πέταξα.
— Γιατί;
— Δεν ήταν...κουρτιμένο!....

— Διάβασα στην έφημερίδα ότι σε μιά από τις Βαλκανικές χώρες μιά σύζυγος μπορεί να πουλήσει πέντε σελλίνια, άνεκώμενων ο κύριος Μπράουν στη γυναίκα του. — Πώς! Τι; έκαμε εκείνη. Αυτό άνε τερατόδεσ! Δεν τό πιστεύω!
— Κι' εγώ δεν τό πολυπιστώω, παραδέχθηκε ο κύριος Μπράουν. Ύποθέτω ότι μιά καλή σύζυγος θα πουλήσει άκριώτερα!

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Ένα δειλινό στις «Κουινς» της Κηφισιάς ένα παιδάκι έπεσε και χτύπησε τόσο δυνατά, ώστε έμενε άναίσθητο. Άνάμεσα στο πλήθος που έτρεξε θριασκόν κι' ένας νεαρός γιατρός που έδουσε να παράσχει τις πρώτες βοήθειες. Στο μεταξύ αυτό θάνει η μητέρα του παιδιού, μιά νέα γυναίκα σφύζουσα τρεπείν που μιάς άνταρξεί το γιατρό κλωδιάζει γιατί άναγνωρίζει ο' αυτόν ένα παλαιόν γνώριμό της. Την άλλη μέρα με τό παιδάκι πηγαίνει στο σπίτι του με την πρόφασι να ιδεί το τραύμα του. Η Έλσα—έτσι λεγόταν— ήτανε κόρη ενός μεγαλοαγοικτήριου με πατρισταρικές άντιλήψεις. Όταν σπούδαζε ακόμη ο Ένα παρθεναγνέσιο των Άθηνών, ο πατέρας της έλασε απενδιάς την άποψη να διακόψει τις σπουδές της και να έρθει στο κτήμα τους. Έκει της δhlώνει την άποψη του να παντρευτεί έναν παραλή μεσάκοπο, που ή παρθενηκή όμορφιά της τόν έκανε να την ποθεί. Η Έλσα ύποκρίπτεται επί βέλπτον του πατέρα της, άν και άγαπά τόν νεαρό γιατρό Γιώργο Σταυλό. Ο γιατρός αύ που δέν τόν είχε δει καν στα τρία χρόνια που ήτανε παντρεμένη.

11ον

Είχε προχωρήσει δυό τρία θέματα και είχε σταθεί με τό γυμνασία καρφωμένα στη θρασειά γυναίκα που άκίνητη κι' αυτή την προσέδωλε με έκφραση γεμάτη προσπονητή συμπάθεια και με κάποιο συμπενοτικό χαμό γελο στο κείλη.

— Κυρία, άκουσε να της λέει σε μαλακό τόνο φωνής, κυρία ο πόνος ένώνει τους ανθρώπους. Θα σάς παρακαλέσω με τόν θερμότερο τόνο της ψυχής μου να με συμπαθείτε. Μάρτυς μου ο Θεός άν στην ψυχή μου πάντοτε δεν είχα τό συμπαθεότερα αισθήματα γιά σάς.

Η Έλσα την διέκοψε. — Σας παρακαλώ, της είπε, δέν έπιθυμώ να προχωρήσετε, δέν μάς συνδέει τίποτε, ούτε μάς χωρίζει τίποτε. — Όχι, διέκοψε τώρα ή θρασειά ύπαρξις, όχι, μάς συνδέει ή άσος χωρίζει, όπως προτιμάτε, ένας άνδρας που τώρα παλεύει με τό θάνατο.

— Δεν σάς έπιτρέπω να προχωρήσετε, της είπε ή Έλσα με μιά όργιλη χειρονομία. Τώρα ή κατάπληξις είχε ύποχωρήσει σε κάποια δικαιολογία μένη όργη που άρχισε να βράζει στη ψυχή της, στην όργη που θα έξερρηγνύετο άκράτη τη.

— Φύγε, της πρόθεσε, φύγε τέ. Και της έδειξε με τό χέρι την πόρτα. — Δεν μπήκα εδώ καθώς είδατε γιά να φύγω στη διαταγή σας, της άπάντησε σαρκαστικά εκείνη.

"Ενοχος"

Η γυναίκα του Μαυριζή άχρίασε.

Μέσα στα λόγια έκείνα δευτερόλεπτα όμως κατώρθηκε να συγκρατήσει τη ψυχραιμία της. Μιά σατανική ιδέα ήρθε στο νου της. Ένα χονδροειδές φέμμα που μόνο μπορούσε τη στιγμή εκείνη να τη σώσει, και όχι μόνο αυτό, αλλά και να την καταστήσει κυρία της καταστάσεως.

— Προσέξατε, της είπε, εδώ άπ' έξω υπάρχει κάποιος που ξέρει και παρακολουθεί. — Αούάαα! — Κλείδετε και σεις εδώ την τιμή του έτοιμοθανάτου άν δρός σας!

Είχανε εξαφθεί τόσο και ή δυό που κυττάζόντουσαν με μάτια σάν σπιθές, σάν να ήσαν έτοιμες να έπιπέσουν ή μία κατά της άλλης.

Η θρασειά γυναίκα άντελήφθη ότι ο συμπαθητικός τόνος όμιλίας που άρχισε δέν έπαυε. Και όχι μόνο αυτό, αλλά την έπιασαν σάν σε παιδί. — Ένας άνθρωπος άπ' έξω! Ποιος άλλος παρά ο άνδρας της. Τό καθαρχα έκείνου, που τόν ήξερε καλά πώς ήτανε ήτοιμος γιά κάθε άτιμία.

— Όποτε δέν είσθε μόνη, ψιθύρισε χωρίς να άποσύρει τό χέρι της από τό θώροισμα στην άνοιγμένη τσάντα. — Σας είπα όχι.

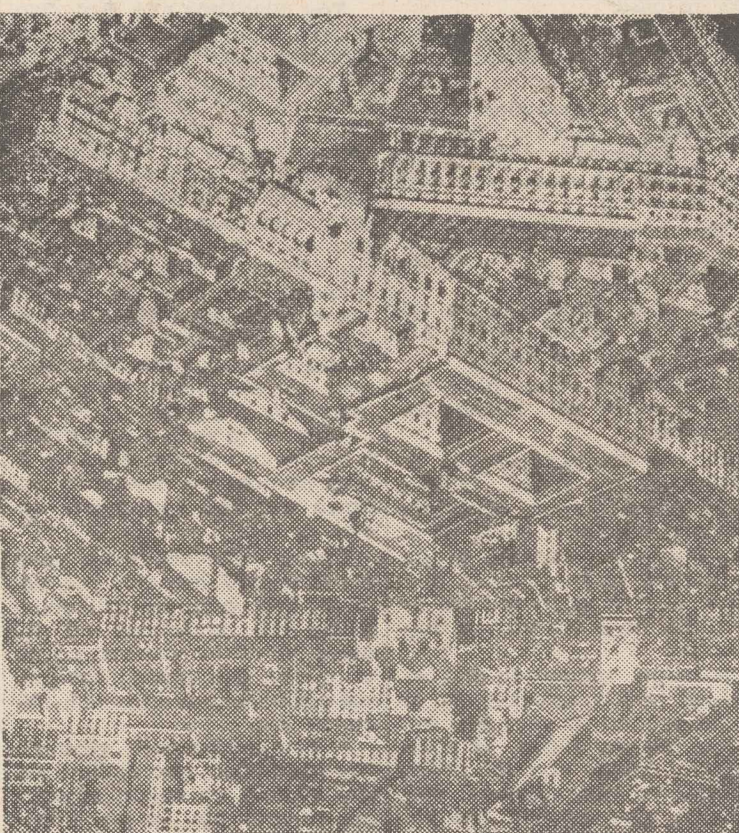
— Συμμορία... — Παρακαλώ...

— Συμμορία κακούργων και έκδιστών.

— Άκούστε... άφήστε τους θυμούς και τις εξάψεις. Τι σημασία θα έχη άν με σκοτώσετε, σε τί θα σάς ωφέληση; Θα γίνετε καταγέλαστη σε όλη την Ελλάδα και ή δική σας και ή χούφωση κάποια λαθή πιστολιού.

Τό άνταξ και τό δεξί της χέρι θυθιστηκε μέσα.

Ήτανε προφανές πώς θα χούφωσαν κάποια λαθή πιστολιού.

Μία ακόμη εικων από τόν έμφύλιον Ισπανικόν πόλεμον. Η Μαδρίτη, όπως φαίνεται από άεροπλάνου, κατά μίαν φωτογραφίαν ληφθείσαν από έθνικιστικά άντικνευτικά

ερχόμουνα στο σπίτι σας ίσως να είχατε έλαφρονητικά, αλλά από γκαρσονιέρα των έρώτων σας; ΈΕ τί λέτε κυρία;

— Ήσαστε ένα φίλι, μιά όχιά, ψθύρισε ή δυστυχισμένη γυναίκα. — Δεν έχετε δικαίωμα να με βρίζετε έφ' όσον και σεις είσα σε έκκλησιαστίς και άνήθικος.

Η Έλσα έσφίγγε τό δόντια της, έσφίγγε τις μικρές γραβές της σάν να γύρευε τρόπο να συγκρατηθεί.

— Έγώ σας θαυμάζω κυρία, κατωρθώσατε να μπάσατε στον έτοιμοθανάτο άνδρα σας ώς περάσει στην όρμη της παραφοράς ή άπόφασις να πιστολήσει την γυναίκα έκείνη που μόνο σάν φίλι φαρμακερό έθαλεπε μπροστά της, τό λόγια της τό ψυχραιμία τη συνεκράτησαν.

Και όχι μόνο αυτό, αλλά την έπιασαν σάν σε παιδί. — Ένας άνθρωπος άπ' έξω! Ποιος άλλος παρά ο άνδρας της. Τό καθαρχα έκείνου, που τόν ήξερε καλά πώς ήτανε ήτοιμος γιά κάθε άτιμία.

— Όποτε δέν είσθε μόνη, ψιθύρισε χωρίς να άποσύρει τό χέρι της από τό θώροισμα στην άνοιγμένη τσάντα. — Σας είπα όχι.

— Συμμορία... — Παρακαλώ...

— Συμμορία κακούργων και έκδιστών.

— Άκούστε... άφήστε τους θυμούς και τις εξάψεις. Τι σημασία θα έχη άν με σκοτώσετε, σε τί θα σάς ωφέληση; Θα γίνετε καταγέλαστη σε όλη την Ελλάδα και ή δική σας και ή χούφωση κάποια λαθή πιστολιού.

Τό άνταξ και τό δεξί της χέρι θυθιστηκε μέσα.

Ήτανε προφανές πώς θα χούφωσαν κάποια λαθή πιστολιού.

Τό άνταξ και τό δεξί της χέρι θυθιστηκε μέσα.

Ήτανε προφανές πώς θα χούφωσαν κάποια λαθή πιστολιού.

Τό άνταξ και τό δεξί της χέρι θυθιστηκε μέσα.

Ήτανε προφανές πώς θα χούφωσαν κάποια λαθή πιστολιού.

Τό άνταξ και τό δεξί της χέρι θυθιστηκε μέσα.

Ήτανε προφανές πώς θα χούφωσαν κάποια λαθή πιστολιού.

Τό άνταξ και τό δεξί της χέρι θυθιστηκε μέσα.

Ήτανε προφανές πώς θα χούφωσαν κάποια λαθή πιστολιού.

Τό άνταξ και τό δεξί της χέρι θυθιστηκε μέσα.

Ήτανε προφανές πώς θα χούφωσαν κάποια λαθή πιστολιού.

Τό άνταξ και τό δεξί της χέρι θυθιστηκε μέσα.

Ήτανε προφανές πώς θα χούφωσαν κάποια λαθή πιστολιού.

Τό άνταξ και τό δεξί της χέρι θυθιστηκε μέσα.

Ήτανε προφανές πώς θα χούφωσαν κάποια λαθή πιστολιού.

Τό άνταξ και τό δεξί της χέρι θυθιστηκε μέσα.

"ΕΡΩΣ"

ΕΝΑ ΔΙΣΤΗΜΑΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΗΣ ΠΛΟΚΗΣ ΤΟΥ κ. Γ. ΑΣΠΡΕΑ

της έχυνε φαρμάκι. Μιά όχιά που δέν μπορούσε να της συντρίψει τό κεφάλι.

Έκείνη πάλι θάποντας την Έλσα ένοιωσε την πάλη που γινότανε στην ψυχή της. Ένοιωσε τόν πόθο και την όρμη που αισθανότανε να την σκοτώσει, και ένψ από τό κομμάτι της περνούσανε ρίγη φρίκης, από την καρδιά της δέν χανότανε ή έλπιδα πώς όχι μόνον θα γλυτώνε αλλά και θα την κατέβαλε.

Μεσολάβησαν μερικές στιγμές άληλην— τραγικές σιγής, που την διέκοψε πρώτη ή τήσσην θρασειά όσον και άνήθικος έκείνη ύπαρξις.

— Όσο τό γρηγορώτερο συνέλθετε, είπε στην Έλσα, όσο περισσότερο γίνετε ψυχραιμη, τόσο γρηγορώτερα και καλύτερα θα κατορθώσουμε να συνεννοηθούμε.

Της είπε αυτά τό λόγια ήρεμα και με άπαλή φωνή με την έλπιδα πώς θα την έφερνε γρήγορα στο νερά της.

— Πέστε μου τί θέλετε; της ψθύρισε ή Έλσα. — Άκούστε με, ο άνδρας σας μου έγραφε από την Ευρώπη πώς δέν θα με λομηνόρη ποτέ...

Είδε την Έλσα να ταρασσεται. — Σας παρακαλώ πρός τό συμφέρον σας και τό συμφέρον μου, προσπαθήστε να μ' άκούσετε με θέληση και ψυχραιμία.

— Λέγετε, της είπε ξηρώς... — Έχω στα χέρια μου αυτά τό γράμματα εις τό όποια μου όμιλει περί μιάς ύποκρεώσεως που είχε αναλάβει απέναντί μου.

Τι σημασία άν είχε δικαιο να σκοτώσει; Ποιος θα την δικαιώνει; Ποιος θα την συγχωρούσε; Ποιος θα την συμπαθούσε;

Μέσα στη γκαρσονιέρα του άγαπητικού της σκότωσε την άγαπητική του άνδρας την Βρουμπερή ύπόθεσι θα πιστεύε όλη ή κοινωνία. Η κακογλωσσία, δικαιο τώρα, θα την διέσωρε στο θόροβο των δρόμων.

Όλοι θα την καταδικάζαν με άποτροπισμό. Με άνδρα έτοιμοθάνο να όργιάζει στην γκαρσονιέρα του άγαπητικού της!

Θα κατέστρεφε τόν έαυτόν της άνεπανόρθωτα. Θα κατέστρεφε τόν άγαπημένο της τόν Γιώργο.

Θα σφίγγε τό παιδί της. Η Κίτσα θα ήσανε γιά την κοινωνία τό παιδί της φόνισσας, τό παιδί της γυναίκας που πρόδεδε τόν άνδρα της στο ψυχροράγημά του.

Θα σκότωνε την μητέρα της. Θα έφερνε σε άπόγνωση τόν άδελφό της.

Καταστροφή δηλαδή και άπόγνωσης και άτίμωσης άφάντα στος.

Αυτά που είσδελαν με όρμη στη ψυχή της συγκράτησαν τό χέρι της.

Πώς μπορούσε να μη βλέπει τό φαρμακερό φίλι τη γυναίκα έκείνη σάν όχιά, που σκότωνε τό κεφάλι της και σφύριζε και

μόνον ο Θεός ξέρει τί έθυσία σ' αυτόν.

— Και σεις και ο σύζυγός σας, συνεπλήρωσε με περιφρόνηση ή Έλσα.

Τώρα φαινότανε περισσότερο ψυχραιμη. Έγνώριζε τί ήθελε τό γύναιον έκείνο. Χρήματα τί άλλο; Πεντακόσιες χιλιάδες.

Όλα πάλιν συνέταιναν εις τό να άπατηρή ή Έλσα. Συνέταιναν εις τό να πιστέψει πώς άληθινα τό καθαρχα αυτό είκε στα χέρια του τό δυό τρία γράμματα που της άνέφερε και επί της βάσει των όποιων ζητούσε τό ποσόν των πεντακοσίων χιλιάδων δραχμών.

— Γιατί δέν γράφετε στον ήδον, της είπε κάποια στιγμή, γράψατε του και θα σας δεχθεί γιά να σας άσφαλισή τό ποσόν αυτό. Έγώ τί μπορώ να κάμω;

— Έχετε δικαίον, αλλά ή κατάσταση μου...

— Ποιά κατάσταση; της είπε ή θρασειά ύπαρξις, σεις θα ύπερασπίσετε τα συμφέροντά σας.

— Όχι, όχι...σε τέτοιες σιγμές θα ήμουνα άνανδρη να τό τό ζητήσω τα χρήματα που μου όφείλει, θα ήτανε σκληρό, πολύ σκληρό εκ μέρους μου να τολμήσω τέτοιο πράγμα.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

— Άλλο σεις δείξατε τόσες άνανδρίες και τόσες ποταπόπιτες στη γυναίκα του και μιλάτε τώρα έτσι!

— Πόσο εξαπτεσθε πάλι, τί κρίμα. — Άκούστε με...έχετε αυτά τό γράμματα:

— Βεβαίως. — Ζητήσατε τότε επί τη βάσει αυτών τό ποσόν, τό όποιον θέλετε να πάρετε.

— Δεν έπιθυμώ να φθάση ή ύπόθεσι στα δικαστήρια. — Άλλά γιατί! Μιά τέτοια διαμάχη χαράς που δέν μπόρεσε να συγκρατηθεί.

— Όμοιολογείτε ότι σας έπρότεινα την άριστη λύσι.

— Ναί.

— Λοιπόν.

— Την άποδέχομαι.

— Ευτύχημα και γιά μένα και γιά σας κυρία.

— Θα φέρετε τα γράμματα.

— Μάλιστα.

— Άλλά μου είνε άδύνατον να σας μετρήσω τό ποσόν που μου έζήτησατε.

— Μά πώς, έννοείτε να με άδικήσετε;

— Σας έπανάλαβάν μου είνε άδύνατον.

— Τι σας είνε δυνατόν να μετρήσετε;

— Μόλις έκαστό χιλιάδες δραχμών.

— Άδύνατον.

— Λυπούμαι.

— Με άδικείτε.

— Σας έπανάλαβάν μου είνε άπολύτως άδύνατον.

— Ύπάρχει ένας τρόπος να μη με άδικήσετε.

— Ποιος τρόπος;

— Να μου μετρήσετε τό ποσόν σε πέντε όσες. Έγώ θα σας παραδώσω τις έπιστολές όλες με την καταβολήν της πρώτης δόσεως και σεις θα μου δώσετε έγγραφον όμολογών γιά τό ύπόλοιπον.

Ο σκοπός της έγκλημάτου έκείνης ήτο προφανής.

— Δεν είνε δυνατόν αυτό, της είπε ή Έλσα. Έγώ προτιμώ μιάν άλλη λύσι.

— Ποιά λύσι;

— Να έξληγώ με τόν Μίνω άπόψε ή αύριον και έτσι μπορείτε να πάρετε διά μιάς τό ποσόν που ζητείτε...

Γ. ΑΣΠΡΕΑΣ

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

— Παριστάνετε τόν άνδρα μου, ως τόν έσχατο των παλαιώνώνων.

Κάποια άκτής φωτός ήστραψε μέσα στο νου της Έλσας. Κάποια άστραφαιά ύποψία. Μήπως τα γράμματα ήσαν πλαστά;

Πώς μπορούσε ποτέ ο Μίνως να γράφει άνανδρίες γι' αυτή σ' ένα γύναιο σάν και 'κείνο.

— Άκούστε, της είπε άσφαινα, θα αγοράσω αυτά τό γράμματα.

Είδε στα μάτια της κάποια λάμψη χαράς που δέν μπόρεσε να συγκρατηθεί.

— Όμοιολογείτε ότι σας έπρότεινα την άριστη λύσι.

— Ναί.

— Λοιπόν.

— Την άποδέχομαι.

— Ευτύχημα και γιά μένα και γιά σας κυρία.

— Θα φέρετε τα γράμματα.

— Μάλιστα.

— Άλλά μου είνε άδύνατον να σας μετρήσω τό ποσόν που μου έζήτησατε.

— Μά πώς, έννοείτε να με άδικήσετε;

— Σας έπανάλαβάν μου είνε άδύνατον.

— Τι σας είνε δυνατόν να μετρήσετε;

— Μόλις έκαστό χιλιάδες δραχμών.

— Άδύνατον.

— Λυπούμαι.

— Με άδικείτε.

— Σας έπανάλαβάν μου είνε άπολύτως άδύνατον.

— Ύπάρχει ένας τρόπος να μη με άδικήσετε.

— Ποιος τρόπος;

— Να μου μετρήσετε τό ποσόν σε πέντε όσες. Έγώ θα σας παραδώσω τις έπιστολές όλες με την καταβολήν της πρώτης δόσεως και σεις θα μου δώσετε έγγραφον όμολογών γιά τό ύπόλοιπον.

Ο σκοπός της έγκλημάτου έκείνης ήτο προφανής.

— Δεν είνε δυνατόν αυτό, της είπε ή Έλσα. Έγώ προτιμώ μιάν άλλη λύσι.

— Ποιά λύσι;

— Να έξληγώ με τόν Μίνω άπόψε ή αύριον και έτσι μπορείτε να πάρετε διά μιάς τό ποσόν που ζητείτε...

Γ. ΑΣΠΡΕΑΣ

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠ' ΟΛΟΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Ό,τι παραλείπουν οι έφημερίδες

Ένας Άγγλος άνεκάλυψε μιά ειδική άντισφύζιόγόνό μάσκα ή όποια προβλέπει και γιά την γενεά άδα του κατόχου.

Συγκεκριμένως ή μάσκα έχει τέτοια κατασκευή ώστε μπορούμε να τοποθετηθών σε ειδική θέση της τά γενεας έκείνου που την χρησιμοποιεί, άν... έκρ, έννοιςται!

Η ΓΗΡΑΙΑ ΕΥΡΩΠΗ ΘΑ ΗΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΝΙΚΗΣΗ ΤΟΝ
ΝΕΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ;
ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΚΔ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

98 μ. καὶ Λουγκζιστ (Σουηδ.)
197.
Βαθμολογία: Ἀμερικὴ 15, Εὐ-
ρώπη 6.
" Ἄλ-μα ἐπὶ κοντῷ.
Οἱ Ἀμερικανοὶ ἤμπορον νὰ
κρατοῦσιν 15 θέσεις χωρὶς οἱ

Δύο χαρακτηριστικές Όλυμπιθριάμβουσας οί

Βαθμολογία: Ἀμερική 14, Εὐρώπη 7.

4 0 0 μ. ἔ μ π ὀ ὁ ι α.

Οἱ Εὐρωπαῖοι συναγωνίζονται ἐδῶ τοὺς Ἀμερικανοὺς ἐπαΐ-
ως 1) Πάτερσον 52.8 (Ἀμ.),
2) Ζουά 53 (Γαλλ.), 3) Χέλλικ 53.1 (Γερμ.), 4) Γκλάου 53.2 (Γερμ.), 5) Μπόρκαν 53.3 (Ἀμ.), 6) Νέβιους 55.6 (Ἀμ.).

Βαθμολογία: Εὐρώπη 12, Ἀμερική 9.

Ἄλμα εἰς ὕψος.
Τὸ ἀγώνισμα τῶν Ἀμερικανῶν.
1) Ἀλμπιτρον, 2) Γκροϋτερ, 3) Μέλβιν Οὐάλλερ. Καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι Ἀμερικανοὶ ἐπὶ ἡθροῦς 2. 05 μ. Ἀπὸ τοὺς Εὐρωπαίους διακρίνονται οἱ: Κόϊκας (Φινλ.) 1. 98 μ., Βάινκετς (Γερμ.) 1.

Οι Γερμανοί δίδουν τὴν βαθμολογίαν ὑπὲρ τῆς Εὐρώπης διὰ τῶν τριῶν πρώτων ἀθλητῶν. 1) Μπλάσκ 59 μ., 2) Χαΐν 58.77 μ., 3) Μάϊρ 56.87, 4) Φόλθαρτσον ('Αμ.) 56.16, 5) Κροϋϊσκάιντ 52.39, 6) Ντρεῦνερ 52.30 μ.
Βαθμολογία: Εὐρώπη 15, 'Αμερική 6.
Μαροκόκιος

3 000 μ. έμποδια.

Εἰς τὸ δύσκολον αὐτὸ ἀγώνι-
μα ἡ ὑπεροχὴ τῶν Φινλανδῶν
ἐξασφαλίζει διὰ τὴν ομάδα τῆς
Εὐρώπης 10 θαυμάς.

1) Λίντμπλαντ 9:09.2 (Φινλ.),
1) Λαρελ-Άρσον 9:10.8 (Σουηδ.),
3) Τοιομένιν 9:13 (Φινλ.), 4)
Μάκ Κλούοσε 9:23.4 (Άμ.), 5)
Ντέκατ 9:25.4 (Άμ.), 6) Ντέ
Τζώρτζ 9:40.6.

Βαθμολογία: Εὐρώπη 15, Ά-
μερική 6.

θά κλείσωμεν τὸν ἀγῶνα Εὐ
 ῥώτης - Ἀμερικῆς μετὰ τὰ δύο
 ἀγωνίσματα σκυταλοδρομῶν 4
 X100 καὶ 4X400 μ. Εἰς τὰ δύο
 αὐτὰ ἀγωνίσματα ἡ Ἀμερικὴ λαμ
 βάνει 20 βαθμους ἔναντι 10
 τῆς Εὐρώπης. Κατόπιν τούτων ἡ
 γενικὴ βοήθεια δίδει τὴν
 νίκην εἰς τὴν ἀθλητικὴν οὐδὰ
 τῆς Εὐρώπης μετὰ 225 ἔνα
 ναντι 204 βαθμῶν τῆς Ἀμερι
 κῆς.

ΚΑ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

του να παραστρώσει από το πάθος του και όταν ή ύψαια καλονύμια στο πρότεινε να φύγουν δεν βρήκε τη δύναμη να αντισταθεί και φεύγει μαζί της. Έν τώ μεταξὺ στο χωριό ξεσπάει μεγάλο σκάνδαλο με τη φυγή του δασκάλου, ή δέ Μαριγούλα είναι άπαρηγόρητη.

Ὅταν βῆκε πρὸς τὸν δῶμα κίπτον ἐξώστων τὸν παλαιὸν καὶ κείνον ἐκείνην ἀποχαιρέσει καὶ ἀντί-
στοιχῶς τὴν γνώμην γραμμένην
τὸν βουνὸν τῆς Χίου, τὸν τροβί-
λον τὸν μπροποποτικὸν ναοῦ
καὶ ὅταν ἀκούσῃ τὸν ἥχον τῶν
κώδωνος τοῦ Γυμνασίου, ὁ ὅποι-
ος ἐκτεπνοῦσι ἐν ἡ δάφνει μὲν
τὸ Γυμνάσιον πρὸ ἑγγύς τοῦ ξενο-
δοχείου καὶ ἐκείνην ἀπὸ τοῦ ξενο-
δοχείου ἐλθεῖν, κύρην μὲσα στὸ
εἶναι τοῦ Συνακτορίου. Νόμιμα πρὸς
στίνην εἰς ζήτησιν ἀπὸ κάποιο
ἐφαπτικὸ ὄνειρον, Ἄνεγκνῆσθαι
ἡ νόστιμος τῆς, Ἐλπομῶντος τῆς
παρελθόντος, παρελθόντος γεμῶτος
παρῆλθοντος καὶ συγκλησῆς καὶ
γὰρ αὐτὴ στίνην ἀπὸ τοῦ ξενο-
δοχείου ἐλθεῖν, σὺνέβη καὶ εἰς ἐξ-
ακολουθοῦσα νὰ εἶνε ὁ μαθητὴς
τοῦ Γυμνασίου τῆς Χίου.

Ντύθηκε άμέσως με έλαφρύ κορδίζι και κατέβηκε κάτω. "Φοκμε έβαν περίπατο στην προκυμαία γιά να βεβαιωθεί ότι είναι πράγματι στί Χίο, ότι δέν άνιεύεται. Πήγε κατά τόν λιμενοβραχίονα και από εκεί κάρφωσε τό βλέμμα του στί άπάντων δαντελλών άκροφυλλών. Κάποιος έκει πίσω από τούς χαμηλούς γυφωσούς ήταν κρυμμένο τό μικρό άγαπημένο του χωριό και τό σπιτί πού γεννήθηκε, όπου τόν περιέμενε με λαχτάρα ή θλιμένη του μάνα και τά μικρά άδελφάκια του.

Και όταν γύρισε δεξιά και είδε τὸν μοναστήρι μέσα στὸ ἀποῖον ἦταν φυλακισμένη ἡ Μαριγούλα του, κούνησε ἀποφασιστικά τὸ κεφάλι του καὶ ψιθύρισε:

— Θὰ πάρω τὴ Μαριγούλα μου καὶ θὰ πάω νὰ ζήσω στὸ χωριό μου, κοντὰ στὴ μάνα μου καὶ στοὺς δικούς μου.

Ἐκεῖνο ποὺ ἀνπαυχοῦσε πο

ἢ τὸν ἑαυτοῦ ἵπτον τὴν πᾶσαν θά-
 κατῶσαν καὶ μαγὴ μὲς πρὸς τὴν
 μοναστήριον, ὅπου γινώσκει, σὺν
 παλαιοῖς Χριστιανοῖς, τοὺς αὐτοῦ πο-
 κανομισμοὺς τοῦ, ποὺ ἀπύργω-
 σεν τὴν εἰσοδὸν ἐκ κάθε ἀνδρᾶ,
 αὐτὸ ὅμως δὲν τὸν ἔκαμνε νὰ
 ἀναδράῃ τὴν προσοχὴν αὐτοῦ.
 Ἀνεπαύτα, μόλις γύρισε ἀπὸ
 τὸν πρῶτον τοῦ ἐκείνου περιπάτου
 χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν πῆγε ἐπὶ
 ἓνα ξάνι, ποὺ ἴταν παρὰ τὴν
 πλατεῖαν Βουνάκι, ἐμίσθωσε ἑ-
 νὰ ἀπὸ τὰ ρωμάελα ἐκεῖνα καὶ
 περὶφηρῶς μοῦλᾳρεν τῆς Χίου καὶ
 τράβηξε γιὰ τὸ μοναστήριον, ποὺ
 ἴταν μέσα κλεισμένη ἡ ἀγανα-
 κμένη τοῦ Μαρκελλίνου. Τὸ δρᾶμα
 τὸν ἤξερε καλά, γὰρ ποῦ καὶ
 φορῆς, ὅταν ἔμελλε νὰ παθῇ
 τὸν ἐκ τῶν γυναικῶν ἐπελθεῖν τὸν
 ποὺς περπατοῦσιν τοῦ μέτρου τοῦ
 γυναικῶν μοναστηρίου.

Το θέζοντο επιπροχωρώντας μέ-
θιστα σταθερό, αδιαφορώντας
για τους μεγαλοήλικους συλλο-
γισμούς του ανάστατου του. Για-
τί πράγματι θα έλεγοι συλλογι-
σμοί παρέρχονταν εκείνη την ώ-
ρα το σκοτεινό μινιαλό των
δυστυχισμένων. Για χιλιοστή
φορά παρέρχοντο και πάλι ά-
πό τη φαντασία του εάν κινημα-
τογραφικά ταινία το παρελθόν
του. "Ο μαθητικός του βίος κα-
τάρχος. "Η λαχτάρα του να πάρη
το απολυτήριο του. "Η χαρά του
όταν το πήρε και η συγκίνηση
που έδεικναισε όταν διαπρωτί-
σε δάσκαλός του στο δημοτικό
σχολείο Γενή-Αιμυάνι. Με τί ύ-
περπείανια πήρε το διορισμό
του και με τί λαχτάρα πήγε στη
θεία του και ανέλαβε τη καθη-
κονία του. Τί όντερα έπλησσε το
τε! Νόμιζε πως ήταν άεστεπο-
νο και που μόλις άρχισε να πετά-
ει και περίμενε να δυναμώσουν τα
όφθαλα του μία ώρα άρχιπερι-
πατών να πετάει ψηλά, πολύ ύψο-
λά. Φτωχές Συμμάκ! Δεν υπήρ-
γετε τί Μοίρα, ποιόν σαν μία τε-
ρρορία βρωμική και κακή άρά-
χνη, είχε ύψανει τόν πελώρο
ιστό της στο όρμητο του και τον
έπλησσε από βρόχια της, σαν να
ήταν ένα μικρό κουνούκι!

Θυμήθηκε με συγκίνηση τη
απάντη της απελευθερώσεως της
Μαριγούλας από τα χέρια των
κακοποιών, τους πρώτους παλιν-
νομήτες της νεανικής της καρδιάς
κατόπι και όποτε το πρώτο φι-
λημα που άντλησσε με την α-
γαπημένη του παρόντα Μαρι-
γούλα. Γιατί να βρεθεί μπροστά
του η κακία χανουμάκι, η έξι-
τική και λάνια γυναίκα της Α-
νατολίας, που τον έδωσε μέσα
σάν μωρυμηνία μπρόστα της κα-
κής του συνείδησης, τόσο ώστε να τον
νεκρώσει τη νεανική του καρδιά
και να του σκότισε το μυαλό;

“Όλα αυτά και άλλα πολλά περνούσαν αλληλοσπινδιόδικως και με γρηγοράδα άσπραθής από το μυαλό του, ενώ τό ύπομονητικό τό υποζύγιό του προχωρούσε άργά και σταθερά. Και τόσο πολύ είχε βυθισθί στους θλιβερούς του συλλογισμούς, ώστε δεν είδε τί έφθανσε πρό των έπιληπτικών

Ἄκρα σιγὴ ἐπικρατοῦσε γύρω
του. Ψυχὴ δὲ ἐφαίνετο πουθε-
νῶν. Σὰν στοιχειώμενος ἔμοιαζε
ὁ τόπος ἐκεῖνος.

Ἀνατρίχισε ὁ Συμιακός. Ἄ-
συναίσθητα ἔκαμε τὸ σταυρό
του καὶ πιάνοντας τὸ βαρὺ ρό-
πτρο τῆς πόρτας τὸ ἐκτύπησε
δυνατὰ.

“Αμέως δνοίξε το γνωστό
μας παρθενάκι! ἐπρόβαλε ἡ
συμπαικτική φυσιογνωμία τῆς
γυναίκας μοναχικῆ-θυμωρῶν.
Ὁ εὐσεβής γραιψ, ἐπὶ τῇ θεᾷ ἀν-
δρὸς ἐποικοδομήθη καὶ αἰε-
τως ἐκέλευε τὸ παρθενάκι, ἐνῴ-
μι μὲν φωνὴ πού ἔτρεπε ἀπὸ τῆς
συνκινητῆς ψήφου·

— Τί θέλατε οἱς ἐδῶ;

— “Θέλω να δῶμῳλο εἰς τὴν
ἀνεψιὰ μου Μαρινιώλλα, ἀπὸ τὴν
ἐκεῖ ἀμέσως δ Σωματικῶ, σάν να
τὴν εἶκε προπαράσκευεῖται τὴν
ἀπάντησι αὐτή.

— Δὲν γνωρίζω κομμιά Μαρι-

[illegible]

γούλα. Δεν υπάρχει τέτοιο όνομα στο μοναστήρι μας.

—'Αδελφού μου, λέγει τότε με φωνή πιο μαλακή και σχεδόν ικετευτική ο Συμιακός, πρόκειται για την κόρη κείνιν που πριν από λίγους μήνες έγινε καλογριά. Είνε από τα Καράμ-πουνα.

—Α! Λέτε για την όσια Μαγδαληνή;
 'Ο Συμιακός κατάλαβε άμέσως ότι η Μαριγούλα του πήρε αυτό τὸ ὄνομα καὶ χωρὶς νὰ τὰ χάσει ἀπάντησε:
 —Ναί, ἡ όσια Μαγδαληνή εἶνε ἀνεψία μου, ἔλειπα στὴ Σύμυρη καὶ περνώντας ἀπὶ ἐδῶ θέλη-

σα να την Ιωάν.
 — Δέν μπορείτε να την ιψότε
 πεία ούτε οεις ούτε κανείς άλλος,
 ούτε ο πατέρας της άκόμω.
 — Άν έχετε να της πείτε τίποτε
 να τή το πείτε ος μένω.
 — Νά τή, πρῶμω δύο λέξεις;
 — Όχι. Άπενωρεσέται, πλόν
 προφωρικές παρωγάγιεις δέχομαστε.
 — Εί τότε κόμείτε μου τή άρι
 να τής πείτε, ότι ειν έδω
 στίν Χίο ο θεός της Γιγώνας.
 Συμμάχος, πού ήταν πάλι άρρωστος
 κατά τώρ ειν πολύ καλά.
 Μέ ειν να πεθαίνω.
 — Όί θα χαρή πολύ ή άδελφ.

[illegible]

...εὐαίσθητο δέρμα

αυτό οι ξανθοί
ρίνην περιποισίν του
ὅτι τρέφει τὸ δέρμα
RIT καὶ τὸ κάνει ἱκανό
τὸ κρύο δὲν μποροῦν νὰ
αραμῆναι δὲ καὶ τὸν χει-
ψά βελούτῳ καὶ νεανικό.

φῆ Μαγδαληνὴ καὶ θὰ χαμογε-
λάσῃ τὸ πικραμένο της στόμα
σὰν τὸ μάθη αὐτό... ἀπῆντησε ἡ
θυρωλός

Και γιά να δείξη στὸν Συμα-
κὸ ὅτι ἐπηρεασμένη ἡ συνείδη-
σις του, ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὴν
πόρτα κυνηγιᾶς δυνατό ἀπὸ
τὸ πλάκωτρόπι τοῦ αὐλῆς τὰ ζύ-
λινα πείδιλά της.

Ὁ Συμακοῦς περίμενε ἀρκε-
τὲς ὥρες καὶ ὅταν εἶδε ὅτι κα-
νειδὸν ἦλθε ἀνὰ τοῦ φέρσι κα-
μὰ ἀπάντη, ἐβγῆνε μὲ τὰ μά-
τια βουρκωμένα, ἀφοῦ περιήλθε
τὸν περιβόλο τοῦ μοναστηρίου
ἐλπίζοντας ὅτι ἀπὸ κάποιο ἐγ-
νηγῆτο ἡ ἐξερῶδασις ἡ ἀγαπη-
τὴ φυσιογνωμία τῆς Μαρικοῦλας
τοῦ.

Είδαμε λοιπόν ότι η Μαριγού-
λα έκουρεύθη μοναχή και πε-
ρωτομήσθη Μαγδαληνή. Ή επι-
τή κόρη, γιά να ξεκαθίρν τον πό-
νο της ρίχτηκε μέ τά μούτρα
στήν προσευχή, στή νευραλγία
στήν ανάνηψη των Ιερών βιβλίων.
Τόση πίτο ή θρησκευτικότητα
της και ή προσήλωσις της εις τά
Θεία, ώστε ή αγία ηγουμένη ήρ-
χιζε να άνησχυή ζωηρώς διά
τήν ύγειαί της.

—'Αδελφὴ μου, τῆς ἔλεγε, ζέ-
σασα πρέπει νὰ βρασιζώμετε τὸ
σῶμα μας γιὰ νὰ νεκρώνονται
οἱ πονηροὶ διαλογισμοὶ μας καὶ
οἱ ἐπιθυμίες τῆς σάρκα μας,
ἀλλὰ ὄχι καὶ τὸ σημεῖο αὐτό.
Ἐσὺ θὰ χάσεις τὴν ὕγεια σου
ἐὰν ποὺ κάνεις. Πρέπει νὰ ἀνα-
παύεσαι λίγο. Πρέπει νὰ ζήσης.
Ὁ θεὸς δὲν θέλει νὰ ἐπιταχί-
νωμεν τὸν θάνατό μας.

Τις τὸς ὅμως δὲν ἔκαναν ἀντιπρακτικὰ αὐτὰ συμβουλίαι τῆς ὁσίας Ζένης. Ἡ Μαγδαληνὴ ἐξακολουθοῦσε τὴν ἀσκητικὴν ζωὴν καὶ καθὼς ἐξῆς γλυκύτατοι φωνὴν μολὶς ἐξ ὁράκῃ λίγα μὲν ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως, ὡς ἀπὸ τοῦ θάλατος τοῦ ὁποῖου ἀντήχουσαν καθ' ἑκάστην καὶ πολὺν τῆς ἡμέρας γλυκύτατες μελωδίες πού ἔλεγες ὅτι ἀγγελοι τοῦ Κυρίου κατέβαιναν εἰς τὸν σμῆνον ἐκεῖνον ναλοῦν γιὰ να δοξολογῶν μαζί με τὴν Ζένην τὸν πνεύματι τοῦ Θεοῦ τὸν ὅλον, τὴν ὑπερτα τοῦ Θεοῦ, τὴν προστάτιαν τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀδικοῦμένων, τὴν γλυκαῖαν παρηγορητικὴν τὸν θλιμμένων καὶ πονεμένων ψυχῶν. Καὶ τόση ἀπέχθ' ἡ ψῆμα τῆς Μαγδαληνῆς καὶ εὐσεβοῦς καὶ καλλιψῆμον μοναχὴς ὥστε τοιαύτης ἐκείνης ἐνέπνευσε τὴν ἀσκήσιν αὐτῆς ὥστε τὴν Χρίστὸν γὰρ νὰ ἴδωσιν καὶ νὰ ἀπολαύσων τὴν μελωδίαν τῆς φωνῆς τῆς.

Ἡ μελέτη τῶν ἁγίων Γραφῶν,
ἡ γαλήνη τοῦ μοναστηρίου, ἡ ἀ-
γάπη καὶ ἡ καλοσύνη τῶν νεα-
ρῶν καλοσγραῖων, ὅλα αὐτὰ συ-
νετέλεσαν ὥστε σιγά-σιγά νὰ
γαληνεύῃ ἡ παραμυνημένοια
τῆς πτωχῆς Μαριγούλας καὶ νὰ
ἐπουλωθῇ ἡ τρομερὴ πληγὴ τῆς
ψυχῆς τῆς.

Ἡ δὲ αἰα Μαργαρίτα, ἀπονο-
νοῦσα πὴν Μαρτυρὰν, Τὸ πα-
ρελόν ἐνεκρούει μῆσα τῆς ὁ-
κ ὁ μ ο ς, ὁ κακὸς καὶ ψευτικὸς
κόσμος μὲ τὴν θάλατταν τοῦ και-
μὲ τῆς βρομῆς τοῦ ἐξπαίνεται,
γὰρ ὑπὸ τῆς ἐπιβλάσας τῆς
ἰατρικῆς τοῦ νέου κόσμου τῆς,
τοῦ σπασμοῦ τοῦ δεσφύου τοῦ
Συμφατοῦ πολλὰς φορές τὸν
ἐσουλώνιζον, χωρὶς νὰ δέλῃ.
Καὶ πάντα ὁσὰς τῆς κηρυκτο-
σὶν ἐν τῇ ἀνοίγει βλαστὰς
βλαστὰς τὸ ψαλτήρι καὶ διδάσκει
μὲ φωνὴν ποὺ ἐπρεμε ἀπὸ συγ-
κίνητο τὸν γνωστὸν ψαλμὸν τοῦ
Δαυὶδ:

«Ἐλεπσόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου κ.τ.λ.)

Οι Ξανθές Έχουν Εύαισθητο Δέρμα

Αυτό δε απαιτεί μία ιδιαίτερα προφύλαξη και μία καλή περιποίηση. Γι' αυτό οι Ξανθές προτιμούν διά την καθημερινήν περιποίησιν του τῆν κρέμα NIVEA, διότι τρέφει το δέρμα, επειδή περιέχει EUCERIT και τό κάνει ικανό πρὸς ἀντίστασιν.

Έτσι ἡ ὑγεία και τὸ κρῦθ δὲν μποροῦν νὰ τοῦ κάμουν τίποτε, παραμένει δὲ και τὸν χειμῶνα ἀκόμη μαλακό ὡς θελοῦν και νεανικό.

ΕΙΣ ΑΓΑΘΗ ΜΕΤΕΧΕΙ
NIVEA
CREME

NIVEA
CREME

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟΝ: Ἡ συνέχεια

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

— Οι κατόδικοι των φυλακών Συγγρού ζητούν τη δόξαν να δώσουν αγώνες... Μαθαίνουμε δρόμους. Γίνεται σκέψη διοργανώσεων αγώνων παγοδρομίας εις τὸν λόφον τοῦ Ἀρείου Πάγου. — Θα γίνουν προσεχῶς λευκοδρομίες ἐντός... κεντρικοῦ βόλεο... πῶς λευκοδρομίες, ἀφ' ὧν εὐρίσκειται ἡ «Δίμνη» τοῦ λαμαρτίνου.

ΝΑΥΠΗΓΗΣΙΣ ΧΤΕΝΙΟΥ

Εἰς τὰ ναυπηγεία τῆς Κεντρικῆς Ἀφρικῆς ἐναυπηγῆται ἕνα χτένι ταχύτητος δύο κόμβων πὴν ὤραν. Μετὰ παρέλευσιν ὁλοῦ ὥρας θάνατος ὁ κόμβος εἰς τὸ χτένι καὶ οὕτω τὸ ἐπιπρόδιον θεωρεῖται ληθάν.

ΘΕΑΜΑΤΑ

ΚΑΠΙΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΡΑΒΑΣΙΗ: Ὁ «Πειρασμός» τοῦ κ. Γ. Ρ. Στενοπούλου. ΠΑΟΥΕΡ: Ἡ «Ἀγνούλα»

ΑΠΡΙΛΗΣ

Ἀνθίζουσι τὰ ρόδα καὶ τέρπονται οἱ μύτες. Εἰς ἔργα συγγραφῶν ἀνθίζουσιν... μαργαρίτες.

Ἐπίσης καὶ οἱ κλάδα ἀνθίζουν, ὡς εἰκός. Ἀνθίζει δὲ καὶ ὁ κλάδος ὁ.

Πετοῦν καὶ τραγουδοῦν ἀπὸ δυνάμει καὶ κούρουνες. Καὶ μέσα σὲς παρθένας ἀνθίζουν... παπαρδόνες.

ΑΝΘΙΣΜΟΣ ΑΝΘΙΑΣ

ΤΑ ΜΟΥΣΕΙΑ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ: Τὰ παποῦσια μας, τὰ ρούχα μας, τὰ τρῶμα τῆς Πάουερ καὶ λοιπὰ ἀρχαιολογικά ἐκθέματα.

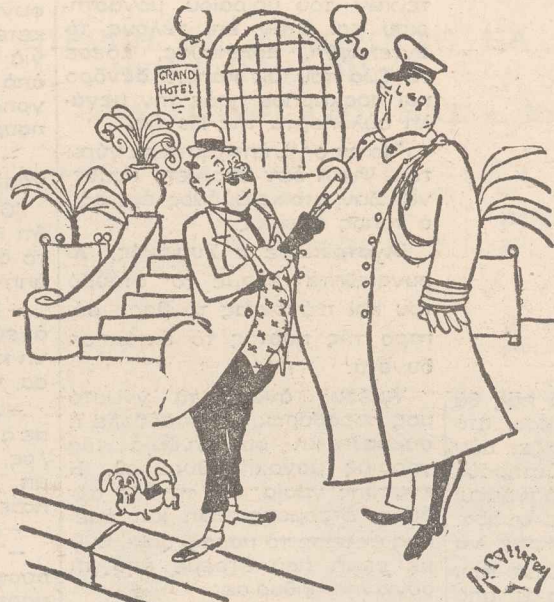
ΜΟΥΣΕΙΟΝ «ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ»: Θωμόπουλος, Στούρνος, Παπαδόπουλος καὶ λοιποὶ παλαιοὶ συντάκται τῆς «Ἀκροπόλεως».

ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΟΝ ΤΕΧΝΟΝ: Οἱ κριτικοὶ μας, οἱ Ἀκαδημαϊκοὶ μας καὶ λοιπὰ εἰδη διακοσμητικά.

Φοδερὴ ἱστορία!

— Σερβίσατε τοὺς λοιπὸν ἀπὸ τὰ ἴδια, ἀφ' οὗ τοῦ θέλε. — Ἀδύνατον. Τοῦ ἔδωσα πρὸ ὀλίγου κατὰ λάθος τὸ ὕψος τοῦ γυαλιζομένου τοῦ μπρουντζοῦ.

Ἀντίληψις ἀναλλοίωτος

— Θυμῶσαι τὸν καιρὸ πὺν ἵσους λοκίας καὶ γὰρ νεοσύλλεκτος. — Τὸ θυμῶσαι. Ὁ κύριος ἦταν ἀπὸ τότε στραβὸ-ξυλο.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΑΙ

Ἀφίχθη εἰς τὴν μὴντὴν μου ἀεροπορικῶς προχθὲς ἡ πρώτη μὴντα. Τὴν ὑπεδέχθη φιλικά τὰ μάλα φιλικῶς καὶ εἰπαμεν ὅλγα.

— Ἦλθα, μοῦ εἶπε, βασική καὶ ἔκαμα μὴ πῆσαι πάντα ἀπὸ τὴν κάθε πόλι. — Αὐτὰ ποὺ εἶδα τὸ μυαλό μου ἔχουσε ζαλίσαι. Τὴν πυροβόλα καὶ τὴν τάνκς! Τὴν λόγχες καὶ τὴν στόλοι! Καὶ εἶπα ἀπὸ μέσα μου μὴ μὰ χαρὰ μεγάλη: «Ἔχω... νὰ φάω σίδερο καὶ τὸ κουνούπι ἀσφάλι!»

Αὐτὰ ἡ μὴντα ἐκπληκτικὴ στ' αὐτὴν μου ἐψύχισεν καὶ πῆλιν στὸ φλυτζάνι μου ἀμέσως ἐπεχείρησε. Στὸ φλυτζάνι ἐπλάσθη τὸ χεῖλος ἐν ῥιπῇ καὶ στὸν καφέ μου ἐσκύψε τὴν μοῖρα νὰ μοῦ πῇ.

— Βλέπω, μοῦ λέγει, δόχμα τὰ πράγματα γιὰ σένα. Καλὴτερα δὲ ἔκανες ἀν' ἀφ' ὧν τὴν πέννα. Γιατὶ δὲν ἀποκλείεται μέσα σὲ μέρες λίγες νὰ... χάψης, δόλιε, μὴντε.

Αὐτὰ ἡ μὴντα ἐμβριθῶς μοῦ εἶπε στὸ αὐτὴν εἰς τὸν καφέ σκυφτῇ.

Ἄλλὰ καὶ αὐτὴ, ὡς ὁ καθένας στὰ χρόνια μας πρὸς τὴν, δὲν γινώριζε ἡ δυστυχία τὴν μοῖρα τῆς δικῆς. Καὶ ἐνῶ γιὰ μὲ προέβλεπε πολλὴν κολὴν καὶ ἔδος εἰς τὸ φλυτζάνι... ἔπρεπε καὶ πνίγναι ἀδύως.

Κατόπιν μ' ἐπεσκέφθηκε σὴν πλάτῃ μου, σὴν φίλος τὸ σάμπιν τὸ ἄλματος. Ποιὸς ἄλλος; Ὁ κύριος φύλλος. Εἶπε καὶ ἐκεῖνος μετὰ τὴν θερμὴν ἐντύμωσιν τὸν ὑπεδέχθη φιλικά καὶ ἐν... φαγούρα πᾶσι. Καὶ γέμια τοῦ παρθέτου εἰς τὸν δικό μου ὄμω.

Μὲ αἶμα νὰ χορτάσῃ...

Σὺν ἔφαγε τὸν ρῶπα τὰ νῆα νὰ μοῦ πῇ. — Ἀστα, μοῦ λέγει, φίλε μου, δὲν εἶνε προκοπὴ. Γιὰ μένα τὰ πράγματα, ὦ, εἶνε φοδερὰ! Γιατὶ πολλοὶ ἀπέκτισαν ἐσάτους πεθερά.

Καὶ εἰς αὐτὴν δὲν θάβει — ὁμολογᾷ ὀργίλως — νὰ εἶμαι εἰς τὸν κόρπον τὴν ἀκομῇ... οὐτε φύλλος!

Ὁ φύλλος ἀνεστάνει σὴν πλάτῃ μου τὴν ἀκρὴν καὶ εἰς τὰ μάτια μου, ὦ, ναὶ! ἐφάνη ἕνα δάκρυ! Κατόπιν εἰς τὸν ὄμω μου ἔθηκε ἕνα ὄδημα καὶ ἀπὸ κεῖ εἰς τὸ κεντὸν ἔκαμε ἕνα πῆγμα.

Τὴν ὄμω πᾶσι αὐτὴ! Ἦταν γιὰ ν' ἀποφύγῃ. Τὴν ὄμω καὶ μετὰ οἱ ἄνθρωποι πᾶσι τάχατες πᾶσι. Ἄλμα δεινὸ, ἀσχηκτόν. Ἄλλ' ὅμως γιὰ σταθεῖτε: Τώρα γιὰ φύλλου πᾶσι δὲ μῆ, ἀλήθεια, θὰ μιλᾷτε.

— ὦ, καὶ ὁ κύριος ὁ γνωστὸς γλυκὸς τραγουδιστὴς λές καὶ εἶνε δανειστὴς δὲν τὸ κουνάει ρούπι.

καὶ μοῦνις ἀπὸ τὸ πρῶτ' ὁ ἀθλιός... κουνούπι. Τοῦ λέγω πᾶσι θὰ πάρω φιλί γιὰ νὰ τὸν ἐξοντώσω μ' αὐτὸς γελᾷ ὡς τόσο.

Μὲ βόμβο προχωρεῖ καὶ τραγουδᾷ τὸ παλιὸ τραγοῦδι τοῦ μπρεκρῆ: — Σὺν πῆν φιλί ζαλιζομαι.

— Σὺν πῆν φιλί ζαλιζομαι, ζεμουλίζομαι, στὸ λεφτό... Γιὰ μὲ τὸ φιλί, ὦ, πᾶ, πᾶ!

Εἶπε... ποτὶ ζηλευτοῖ!

Ο ΜΑΓΚΑΣ

ΔΥΟ ΑΡΝΗΣΕΙΣ

Δύο ἀρνήσεις κάνουν μὴ κατάφασι, ὅπως καὶ ἄλλοι θὰ σὰς ἔχουν πῇ.

Δύο μανικέτα ἀκάθαρτα κάνουν... ἕναν κύριον ἀξιοπρεπῇ.

Δύο κλωσίδες κάνουν μὴ περίπλησι ὑποδοχῆς.

Δύο στραβά μάτια κάνουν ἕναν... οὐζύγον τῆς ἐποχῆς.

Δύο καλωσύνες κάνουν μὴ κακία.

Δύο γάμοι συνέχεια κάνουν... μὴ ἀγκώδη βλακεία.

Ο ΑΡΝΗΤΗΣ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

— Συντάσσονται νεκρώσιμα παρὰ πεπειραμένον Ἀθηναίου εὐθυμογράφου.

— Τερματοφύλαξ ποδοσφαιρικῆς ομάδος ζητεῖ ἐργασίαν εἰς τὸ τέρμα Κολοκυνθῶνς ἢ Ἀμπελοκήπιον.

— Ζητεῖται σταγὼν ἐν τῷ ὕδατι.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Μία μεγάλη Ἑλβετικὴ Ἑταιρεία ζητεῖ διὰ δημοπρασίας τὴν προμήθειαν ἀρκτέως ποσότητος στὴν πόλιν ἀπὸ τὸν πρὸς ἀποξήρανσιν τῆς λίμνης τῆς Γενεύης.

ΚΑΘΕΛΚΥΣΙΣ ΜΕΘΥΣΜΕΝΟΥ

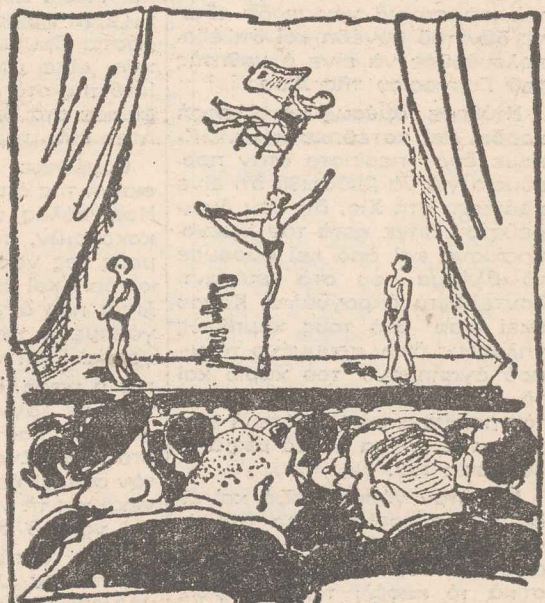
Εἰς μίαν ταβέρναν τῶν Λισίων καθελκυσθὴ χθὲς τὴν νύκτα ὁ μεθύσιος Χρήστος Μαρῶνας, ὁ ὁποῖος εἶχε προσεγγισθῇ μετὰ τὸν ταβερναρῆν καὶ ἀπὸ τὸν θυμὸν τοῦ εἶχε γίνῃ βασιλεὺς. Ὁ ἐν λόγῳ Μαρῶνας καθελκυσθὴ ὑπὸ τῶν παρεστῶτων ἐξῆς τῆς ταβέρνας, εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν ἐθόρυσεν εἰς τὰ πλευρά τοῦ καθελκυσθέντος, ὡς εἶνε τὸ ἐθῆμον, μίαν μπουκάλα γεμάτην κρασί.

ΤΟ ΛΕΞΙΚΟΝ ΜΑΣ

Λευκοσίδηρος: Σιδηρὸς γυαλισμένος. Κολύμπι: Ἀποτυχία ἀπὸ πείρας πνιγμοῦ. Ψευδοῦρος: Ἐνός Ἀγύριος... δικηγόρος. Πετσέτα: Τὸ τυπικὸν καρτὸ τοῦ προσώπου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιούνται τὰ ταξιδεύοντα πλοία, ὅπως μὴ πλῆθ ἀσάνουν εἰς... αἰθούσας διαλέξεων, ὅπου ὑπάρχει κίνδυνος νὰ προσκρούσιν ἐπὶ... νάρκης.

Εὐλογος ἀπορία

— Νομίζεις πως διαβάσει, στ' ἀλήθεια, τὴν ἐφημερίδα σου;

Υπάρχει ἱδρυμα Προστασίας τῶν Παίδων. Μὰ θὰ πρεπε νὰ ὑπάρχει καὶ ἱδρυμα προστασίας τῶν μεγάλων ἀπὸ τὰ τρομερὰ παιδιὰ.

Εἶνε πράγματι μερικὰ παιδιὰ πολὺ τρομερὰ. Ὁκρυώνονται πίσω ἀπὸ τὴν ἀδυναμίαν τῆς ηλικίας τῶν καὶ γίνονται ἐξαιρετικὰ ἐπικίνδυνα. Ἐναντίον ἐνὸς μεγάλου μπορεῖ νὰ ἀντεπεξέλθῃς μὲ ὅλα τὰ μέσα καὶ μὲ ὅλες σου τὰς δυνάμεις. Μὲ ἕνα παιδάκι ὅμως δὲν μπορεῖς νὰ τὰ βάλῃς ὅ,τι καὶ ἀν' οὐδὲν κἀμῃ. Ἐστὼ καὶ ἀν' οὐδὲν πᾶσι τὸ πόδι, τὴν ὥρα πὺν κατεβαίνει τὴν σκάλα καὶ κατακυλίσσεται μὲ τὸ κεφάλι κάτω καὶ τὰ πόδια ἐπάνω μέχρι τὸ τελευταῖον σκαλοπατί.

Ἄν κάμῃς πῶς σπῶνεις χέρι ἐναντίον τοῦ, θ' ἀκούσης νῆν κατ' ἀκροαγῆν.

— Μὲ τὸ μωρὸ πᾶς νὰ τὰ βάλῃς, καμῖνε!

Μὰ, κύριοι, αὐτὸ τὸ μωρὸ μὲ ἔκαμε νὰ γκρεμιστοῦμαι. Δὲν εἶδατε τί ἐγίνε;

Εἶδαν καὶ καλοεῖδαν. Ἀλλὰ εἰδὼν ἀρεσὴν ἀμαρτῶν στὸ παιδί, Ἀθῶνουν ὅλοι, τὸν ἀνῆλκον κατηγοροῦμενον αὐθιγῇ καὶ ἀνευ διαδίκας. Καὶ θ' ἀποδώσουν βαρεῖα εὐθὺν σὲ σένα, ἀν' ἐλπίσῃς νὰ ἐπιβάλῃς ἀντίποινα...

Ὁ θεὸς νὰ μᾶς φυλάξῃ ἀπὸ τὰ τρομερὰ παιδιὰ!

Εὐτυχῶς, τὰ ἐπικίνδυνα αὐτὰ παιδιὰ εἶνε λίγα. Καίτοι οἱ γονεῖς προσπαθοῦν νὰ μᾶς πείσουν περὶ τοῦ ἀντιθέτου: Ὅτι, δηλαδὴ ὅλα τὰ παιδιὰ εἶνε τρομερὰ.

Αὐτὸ συμβαίνει, διότι κάθε πατέρας θεωρεῖ τὸ παιδί του ὡς φαινόμενον εὐφίας καὶ ζωηρότητας. Καὶ σὴν πρώτη εὐκαρία γίνεται ὁ Ὁμηρος τῶν «καταπληκτικῶν» ἀθλῶν τοῦ γυοῦ του.

— Μὰ ξέρεις τί διαβόλακος εἶνε αὐτὸ τὸ παιδί; Δὲν μπορεῖ νὰ φαντασθῇ! Κάθε πρῶτὴ μόλις ζυγνῆρ ἐρχεται καὶ μοῦ τραβᾷ τὰ μουστάκια. Τὴν πονηρία ποὺ τὴν ἔχει! Ἄλλο πρᾶμα. Χθὲς πάλι, τὴν ἔκαμε χθὲς: Βάζει τὴν καρέκλα, ἀνεβαίνει ἐπάνω καὶ ἀνοίγει τὴν πόρτα τῆς κουζίνας. Δύο χρόνιων παιδί, καλὲ. Καταλαβαίνει τί θὰ πῇ: Τρομερὸ πλάσμα, σοῦ λέω. Τρομερὸ!...

Καὶ ὁ εὐτυχὴς γονεὺς ἐξακολουθεῖ ἐπὶ ὥρας νὰ μᾶς ζαλιζέ μὲ τὰ καταρῶματα τοῦ γυοῦ του. Ἐμεῖς δὲν τὰ θρῶσκουμε καθόλου ἐξαιρετικά, οὐτε καν ἐνδιαφέροντα. Ὁ γονεὺς ὅμως τὰ θεωρεῖ ἐφαυλά τῶν κατορθωμάτων τοῦ Ἡρακλεῦς ἢ τοῦ Διγενῆ Ἀκρίτα. Ἡ πατρικὴ ἀγάπη βλέπει πίσω ἀπὸ τὸ μεγεθὺντικὸ φάκος.

Υπάρχουν «τρομερὰ παιδιὰ» καὶ ἐπὶ ἀγαθῇ. Εἶνε ἐκεῖνα, ποὺ ἐκδηλώνουν καὶ ἀπληκτικὰς πρῶτες ἱκανότητες, ἰδίως στὸ καλλιτεχνικὸ πεδῖον.

Οἱ περισσότεροι, δὲ ὅσοι μοιουσουργοὶ, ἴσως ἀπὸ μικροὶ «φαινόμενα». Εἰς ἡλικίαν πέντε μῆνα, ἔπτα ἔτην μερικὰ ἐπαίξαν στὸ πιάνο κλασσικὴ μουσική. Ἄλλοι, σὴν ἐννεὸ καὶ σὴν δέκα τοὺς χρόνια, διηθύνουν ὀρχήστρες. Ἀς φερούμε καὶ τὸ γνωστὸ εἰς ὅλους παράδειγμα τῆς μικρούλας Σιρλετ Τέμπλ, ἡ ὁποία σὲ τόσο νεαρὴ ηλικία ἔχει καταλάβει μίαν ἀπὸ τῶν πρῶτων θέσεων τοῦ κινηματογραφικοῦ στερέωματος.

Ἀρκάτῃ εἶνε τὰ «παιδιὰ-φαι

νόμω». Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ αὐτοῦ πρεπε νὰ φυλαγώμαστε ἀπὸ τὴν ὑπερβολὴς τῆς πατρικῆς ἢ μητρικῆς στοργῆς. Πρεπε νὰ δεικνύμε πολλὴν δυσπιστίαν, ὅταν οἱ γονεῖς μᾶς λένε ὅτι ὁ τρυφερός βλαστὸς τῶν εἶνε, ἐπὶ παραδείγματι, ἕνα πρῶτον μουσικὸν ταλέντο. Καὶ ὅταν τυχόν μᾶς προσκαλέσουν γιὰ νὰ ἀκούσωμε ἕνα ρεσιτὰλ τοῦ γυοῦ τῶν, καλλίτερα νὰ ἀποστήσῃμε εὐχολίως, τὴν πρόσκλησιν, ἀπὸ κατὰ τὰ ἐνεργήματα τοῦ ἐκατό θὰ μαρτυρήσων τ' αὐτὰ μᾶς ἀπὸ τὰ φρικτὰ γραντζουνίσματα τοῦ μικροῦ.

Σὲ μὴ τέτοια τραγικὰ θέα, εὐρέως κάποτε καὶ ὁ Μπερνάρ Σὺν ἐκάλεισεν νὰ ἀκούσῃ ἕνα «παιδί-φαινόμενον», ποὺ ἔπαίξε, ὡς ἡλικίαν πέντε ἔτην, βιολί. Ὁ Σὺν ὑπέστη καρτερικῶς τὸ μαρτύριον ἀλλὰ στὸ τέλος ἐξεδικήθη ὅταν ἡ μητέρα τοῦ μικροῦ τὸν ρώτησε:

— Πῶς σὰς ἐράγη, κύριε Σὺν; — Ὑπέρωχο, κυρία μου, ἀπὴν πῶτ' ὁ διάσημος μουσουργός. Ὁ μικρὸς παίζει περίφημα, σὴν τὸν Πεδερέφσκυ.

— Μὰ ὁ Πεδερέφσκυ δὲν παίζει βιολί, εἶπε ἡ κυρία.

— Ὅτε ὁ μικρός... συνεπλήρωσε ὁ δικτῆρος Ἱρλανδός.

Τὰ ἐν τῇ κυριολογίᾳ ὅμως «τρομερὰ παιδιὰ» εἶνε ἐκεῖνα ποὺ ἔχουν ἀνεπτυγμένη μὴ πρῶτη πανουργία, μὰ εὐφυῆ στανική. Θάρρει κανεῖς ὅτι ἔχουν μὴ ἐξ ἀπαλῶν ὀφθαλμῶν στὸ νῆμα τῆς ζωῆς. Εἶνε σὴν νὰ ἔχουν τελείαν συνειδήσιν τοῦ ὅτι ἡ ζωὴ εἶνε κατὰ τὸ καταρῶν καὶ ἔχουν φρόντισιν νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν παιδικὴν τὴν ἀθωότητα καὶ ἀφέλειαν.

Βλέπουν ὅτι ἡ ἀθωότης δὲν τοὺς χρειάζεται. Θέτουν λοιπὸν εἰς ἐνέργειαν τὴν πονηρίαν τῶν. Καὶ ἀντιμετωπίζουν τὴν ζωὴν σὴν μεγάλο.

Τὸ τί συλλαμβάνει ἡ πονηρία τῶν τρομερῶν παιδῶν εἶνε ἀνεκδιήκτο. Κυττάζετε σὲ μίαν ἀπὸ τῶν παρθεμένων εἰκόνων τῆς ἐσοφῆς μὴ μικρὴ γιὰ νὰ

αὐτὸ εἶπε... Νὰ μείνῃ ὁ σκύλος τῆς νησιότικης.

Οἱ περισσότεροι, δὲ ὅσοι μοιουσουργοὶ, ἴσως ἀπὸ μικροὶ «φαινόμενα». Εἰς ἡλικίαν πέντε μῆνα, ἔπτα ἔτην μερικὰ ἐπαίξαν στὸ πιάνο κλασσικὴ μουσική. Ἄλλοι, σὴν ἐννεὸ καὶ σὴν δέκα τοὺς χρόνια, διηθύνουν ὀρχήστρες. Ἀς φερούμε καὶ τὸ γνωστὸ εἰς ὅλους παράδειγμα τῆς μικρούλας Σιρλετ Τέμπλ, ἡ ὁποία σὲ τόσο νεαρὴ ηλικία ἔχει καταλάβει μίαν ἀπὸ τῶν πρῶτων θέσεων τοῦ κινηματογραφικοῦ στερέωματος.

Ἀρκάτῃ εἶνε τὰ «παιδιὰ-φαι

νόμω». Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ αὐτοῦ πρεπε νὰ φυλαγώμαστε ἀπὸ τὴν ὑπερβολὴς τῆς πατρικῆς ἢ μητρικῆς στοργῆς. Πρεπε νὰ δεικνύμε πολλὴν δυσπιστίαν, ὅταν οἱ γονεῖς μᾶς λένε ὅτι ὁ τρυφερός βλαστὸς τῶν εἶνε, ἐπὶ παραδείγματι, ἕνα πρῶτον μουσικὸν ταλέντο. Καὶ ὅταν τυχόν μᾶς προσκαλέσουν γιὰ νὰ ἀκούσωμε ἕνα ρεσιτὰλ τοῦ γυοῦ τῶν, καλλίτερα νὰ ἀποστήσῃμε εὐχολίως, τὴν πρόσκλησιν, ἀπὸ κατὰ τὰ ἐνεργήματα τοῦ ἐκατό θὰ μαρτυρήσων τ' αὐτὰ μᾶς ἀπὸ τὰ φρικτὰ γραντζουνίσματα τοῦ μικροῦ.

Σὲ μὴ τέτοια τραγικὰ θέα, εὐρέως κάποτε καὶ ὁ Μπερνάρ Σὺν ἐκάλεισεν νὰ ἀκούσῃ ἕνα «παιδί-φαινόμενον», ποὺ ἔπαίξε, ὡς ἡλικίαν πέντε ἔτην, βιολί. Ὁ Σὺν ὑπέστη καρτερικῶς τὸ μαρτύριον ἀλλὰ στὸ τέλος ἐξεδικήθη ὅταν ἡ μητέρα τοῦ μικροῦ τὸν ρώτησε:

— Πῶς σὰς ἐράγη, κύριε Σὺν; — Ὑπέρωχο, κυρία μου, ἀπὴν πῶτ' ὁ διάσημος μουσουργός. Ὁ μικρὸς παίζει περίφημα, σὴν τὸν Πεδερέφσκυ.

— Μὰ ὁ Πεδερέφσκυ δὲν παίζει βιολί, εἶπε ἡ κυρία.

— Ὅτε ὁ μικρός... συνεπλήρωσε ὁ δικτῆρος Ἱρλανδός.

Τὰ ἐν τῇ κυριολογίᾳ ὅμως «τρομερὰ παιδιὰ» εἶνε ἐκεῖνα ποὺ ἔχουν ἀνεπτυγμένη μὴ πρῶτη πανουργία, μὰ εὐφυῆ στανική. Θάρρει κανεῖς ὅτι ἔχουν μὴ ἐξ ἀπαλῶν ὀφθαλμῶν στὸ νῆμα τῆς ζωῆς. Εἶνε σὴν νὰ ἔχουν τελείαν συνειδήσιν τοῦ ὅτι ἡ ζωὴ εἶνε κατὰ τὸ καταρῶν καὶ ἔχουν φρόντισιν νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν παιδικὴν τὴν ἀθωότητα καὶ ἀφέλειαν.

Βλέπουν ὅτι ἡ ἀθωότης δὲν τοὺς χρειάζεται. Θέτουν λοιπὸν εἰς ἐνέργειαν τὴν πονηρίαν τῶν. Καὶ ἀντιμετωπίζουν τὴν ζωὴν σὴν μεγάλο.

Τὸ τί συλλαμβάνει ἡ πονηρία τῶν τρομερῶν παιδῶν εἶνε ἀνεκδιήκτο. Κυττάζετε σὲ μίαν ἀπὸ τῶν παρθεμένων εἰκόνων τῆς ἐσοφῆς μὴ μικρὴ γιὰ νὰ

Ὁ καθένας ἔχει ἕνα τρόπο νὰ κερδίζῃ χρήματα.

μὴ τὴν στρμῶνουν στὸ τράμ. Κρατεῖ καὶ στὰ δύο τῆς χερὰ δύο κακτοεῖδη. Οἱ δελόνες τῶν κρατοῦν τοὺς ἄλλους εἰς ἀποστάσιν. Ὅλοι ὑποφέρουσιν ἀπὸ τὸν συνωστισμό στὸ τράμ. Ἀλλὰ κανεῖς δὲν ἐσκέφθη αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ δημιουργηθῇ γύρω του κενὸν χώρον.

Κατὰ τέτοια δείγματα παιδικῆς πονηρίας, μᾶς κάνουν νὰ πιστεύωμε ὅτι τὸ πολυμήχανο μυαλό τοῦ Ὀδυσσεῦς ὑπάρχει σήμερον μόνο στὰ παιδικὰ κεφάλια. Ἡ πρωτοτυπία ποὺ λείπει ἀπὸ μᾶς τοὺς μεγάλους συναντᾶται στὰ παιδιὰ.

Ἐκὼν πράγματι τὰ τρομερὰ παιδιὰ μὴ πολὺ ἐνδιαφέρουσα προσωπικότητα. Δὲν μιμνῶνται. Μιμνῶνται. Δὲν ἀκολουθοῦν τὰ παραδείγματα τῶν μεγάλων. Πρωτοτυποῦν. Δὲν νομίζουν ὅτι ἡ ηλικία τῶν τὰ ἐξαιρεῖ ἀπὸ τῶν ἄσιν τῶν μεγάλων. Μὲ ἕναν πεισματῶδη ἐγισμόν ἀποκοτῶν ἰσοπία δικαιωμάτων μετὰ τῶν γερωντῆρας ἡλικίας.

— Γιατὶ ἐφῶνας πρὸ ὀλίγου. Κωσάκη; Ρωτᾷ ὁ πατέρας τὸν μικρὸν γυιὸν τοῦ.

— Τ

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΕΚΔΙΚΗΤΗΣ

Ζήτησε το καταλλήλο μέσον για να αναρριχηθεί ως εκεί πάνω.

Τέλος, βρήκε ένα κονδρό σκονί που κρεμόταν από την κουπαστή. Το άρπαξε γερά με τα χέρια της και σε λιγάκι κατήρρωσε να φθάσει έως τη γέφυρα.

Εκείνη τη στιγμή δύο φανές από το έσω τμήμα του καραβιού έφθασαν στην ακρότη της. Της φάνηκε μάλιστα ότι άκουσε ένα όνομα, ακριβώς εκείνο που είχε προφέρει λίγο πριν ο Περίλυ: «Εκδικητής».

Ένας φεγγίτης άνοιξε έξω από την περιοχή του ληπτεούτατος τον κόσμο, λαβαίνοντας ένα γράμμα με την μυστηριώδη ονομασία «Εκδικητής», που τον διατάζει να μοιράσει την περιοχή του στους φτωχούς. Δεν συμμορφώθηκε φυσικά, και την ημέρα που έφθαινε ο «Εκδικητής» έφθινε ο φτωχός της κόρης του Ζακελίνης με τον μαρκήσιον ντε Λα Ριβαντίερ, πέφτει και τραυματίζεται. Η κόρη του μοιράζει να μοιράσει στην περιοχή της στους φτωχούς. Κατόπιν φεύγει για το Παρίσι, όπου πέφτει στα χέρια κακοποιών, από τους οποίους την σώζει ο μυστηριώδης «Εκδικητής».

Και όταν οι άλλοι έφυγαν, άφηνοντες τον «Εκδικητή» δεμένο στον κεντρικό στύλο της καμπίνας, η μίς Νταϊζή έσκέπτεται μόνα της να φθάσει και να τον ελευθερώσει.

Με πολλές προσφυλές, άναρριχθήκε ως την κουπαστή και κρατώντας την αντανόησε, έφθασε από πάνω στο κατάστρωμα.

Η γέφυρα, όπου βρισκόταν η καμπίνα μέσα στην οποία είχαν δεθεί τον «Ιάκωβον δε Τρεμέζ», ήταν έρημη. Όλοι οι ναύτες, συγκεντρωμένοι στην πλώρη, άκουγαν τις διαταγές του καπετάνιου.

Με ένα πήδημα η Νταϊζή έφθασε τότε στο κατάστρωμα και περπατώντας όσο μπορούσε ελαφρώς για να μην άκουσθι, έφθασε ως τη σκάλα της καμπίνας, η πόρτα της οποίας είχε μείνει ανοικτή.

Επρόκειτο λοιπόν να ελευθερώσει τον «Εκδικητή» και του βγάλει το μαύρο πανί που τον έσκέπαζε το κεφάλι.

Αντικρύζοντας την άγνωστη εκείνη γυναίκα, που δεν φορούσε παρά το μαγιά της και έσταζε ακόμη νερό, ο «Εκδικητής» την εκύπταζε με απορία. «Αλλά η μίς Νταϊζή έβλεπε να του ειπεί:

— Μή φοβάστε! Είμαι η μητέρα του Περίλυ και έρχομαι να σας σώσω.

Είπατε με το βλέμμα μέσα στην καμπίνα για να δει κανένας μαχαίρι, με το οποίο θα μπορούσε να κόψει τα δεσμά του αιχμάλωτου. Αλλά δεν βρήκε τίποτε. Δεν απειλούσε όμως.

Σε μία γωνία ήταν κρεμασμένο το δαδάρικο του πλοίαρχου. Η Νταϊζή έφτασε στις τοσέπες του και βρήκε ένα πιστόλι κ' ένον μεγάλο σουγιά. Με τον τελευταίο αυτόν έκοψε τα δεσμά του «Εκδικητού, εις τον οποίον έδωσε το πιστόλι.

— Έγώ κρατώ το μαχαίρι, είπε. Έτσι είμαστε καλά υπηλόμενοι και οι δύο.

Μόλις η Νταϊζή είχε προφέρει αυτά τα λόγια κρότος θυμάτων άκούστηκε στη σκάλα της καμπίνας.

— Προσοχή! Έκανε ο «Εκδικητής» που ήξερε ότι κάποιος κινείτο στην περιοχή.

Η πόρτα άνοιξε και παρουσιάστηκε ο Μοράλες, που έρχόταν να ιδεί τον αιχμάλωτον, έπειτα από μία μυστηριώδη συ-

νέννοση με τον πλοίαρχον.

Αλλά ο υιός του γέρου Λαβέν δεν έφρόφασε να ηϊ ούτε μία λέξη. Μόλις έμπεκε στην καμπίνα, ο «Εκδικητής» που ήταν κρυμμένος σε μία γωνία, άρρησε έναντι του και του κατέφερε στο κεφάλι ένα τρομερό χτύπημα με την λαβή του πιστολιού του.

Ο έραστής της Διάνας Ζαλι-στικς ον να τον έπιασε σκοτό διηλθε, αλλά δεν έπιασε κατά γής.

Ο «Εκδικητής» τον δέχτηκε στην αγκαλιά του και είπε της Νταϊζή:

— Δεσποινίς, βοηθήστε με να δώσω αυτόν τον αλτήρ στον στύλο.

— Έτσι, σε λίγο, ο Μοράλες βρισκόταν στην ίδια ακριβώς θέση που ήταν προηγουμένως ο «Εκδικητής. Και του έβγαλε το κεφάλι με το ίδιο πανί, για να μην άκουσθι, αν έφθινε και καλούσε εις βοήθειαν.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

— Τώρα δεσποινίς ακολουθήστε με, είπε μετά. Χάρης στην επέμβασί σας, θα κυβερνήσω εύγλωτο πλοίο.

είπε με τόνον επιδελτικό:

— Μαρτέλλι, έφθασε η στιγμή για να εκτελέσει την σου φωνία που έκανες μαζί μου.

— Είμαι έτοιμος, άποκρίθηκε ο πειρατής. Αλλά...

— Τι πράγμα; Γιατί διατάζεις;

— Δεν νομίζετε ότι αυτή η δουλειά απαιτεί κάποια συμμηλρωματική ίκανοποίησι;

— Ο Μοράλες δεν σου έδωσε λοιπόν...

— Ναι, πεντακόσια φράγκα, πρόσδωκε.

— Έ, λοιπόν, τι άλλο θέλεις;

— Σεις πρόκειται να γίνετε πλουσιώτατοι, θα μπορούσατε λοιπόν να διπλασιάσετε το δαήμαντο αυτό ποσό...

— Γιατί και οι άνδρες του πληρώματος πρέπει να πληρωθούν καλά.

— Και επειδή η τυχοδιώκτης τον παρατηρούσε με ύψος αυστηράς περιφρονήσεως, ο Μαρτέλλι έπρόσφερε:

— Διάβολε!... Τό να πετάξει κανείς έναν άνθρωπον στη θάλασσα, αυτό είναι δουλειά που πληρώνεται καλά σε όλες τις χώρες του κόσμου.

— Η Διάνα που θιαζόταν να τελειώσει με ετοιμότητα η έξυπνη Άμειραντίνα.

Και ενώ ο «Εκδικητής» ανέβαινε με δίμα λυκού τη σκάλα που ώδηγούσε στο κατάστρωμα, η μυστική του Περίλυ τυλιγμένη στο δαδάρικο του πλοίαρχου, εφθίριζε ενώ η μορφή της ακτινοδούλου από περιφάνεια και ίκανοποίησι:

— Πιστεύω ότι ο φίλος μου ο Πρόεδρος πρέπει να είναι κατενθουσιασμένος μαζί μου!

ΑΝΤΙ ΤΟΥ ΘΥΜΑΤΟΣ Ο ΔΗΜΙΟΣ

Έν τω μεταξύ το καράβι έξακολουθούσε ν' ανοίγεται στο πέλαγος. Τώρα πιά δεν διεκρίνοντο ούτε τα φώτα της αντικρουσής ακτής.

— Η Διάνα τότε έπληρωσε τον κυβερνήτη του σκάφους και

— Οχι, είναι περιττό. Καλύτερα να μη τον ανακατέψουμε πιά ο' αυτήν την υπόθεσι...

— Καλά ταξίδι στην αιώνιότητι, κύριε «Εκδικητά!... Ένόμισες πως ήσουν πιο δυνατός από μένα, αλλά την έπιασε!

— Οχι, είναι περιττό. Καλύτερα να μη τον ανακατέψουμε πιά ο' αυτήν την υπόθεσι...

— Καλά ταξίδι στην αιώνιότητι, κύριε «Εκδικητά!... Ένόμισες πως ήσουν πιο δυνατός από μένα, αλλά την έπιασε!

— Οχι, είναι περιττό. Καλύτερα να μη τον ανακατέψουμε πιά ο' αυτήν την υπόθεσι...

— Καλά ταξίδι στην αιώνιότητι, κύριε «Εκδικητά!... Ένόμισες πως ήσουν πιο δυνατός από μένα, αλλά την έπιασε!

— Οχι, είναι περιττό. Καλύτερα να μη τον ανακατέψουμε πιά ο' αυτήν την υπόθεσι...

— Καλά ταξίδι στην αιώνιότητι, κύριε «Εκδικητά!... Ένόμισες πως ήσουν πιο δυνατός από μένα, αλλά την έπιασε!

— Οχι, είναι περιττό. Καλύτερα να μη τον ανακατέψουμε πιά ο' αυτήν την υπόθεσι...

— Καλά ταξίδι στην αιώνιότητι, κύριε «Εκδικητά!... Ένόμισες πως ήσουν πιο δυνατός από μένα, αλλά την έπιασε!

— Οχι, είναι περιττό. Καλύτερα να μη τον ανακατέψουμε πιά ο' αυτήν την υπόθεσι...

— Καλά ταξίδι στην αιώνιότητι, κύριε «Εκδικητά!... Ένόμισες πως ήσουν πιο δυνατός από μένα, αλλά την έπιασε!

— Οχι, είναι περιττό. Καλύτερα να μη τον ανακατέψουμε πιά ο' αυτήν την υπόθεσι...

— Καλά ταξίδι στην αιώνιότητι, κύριε «Εκδικητά!... Ένόμισες πως ήσουν πιο δυνατός από μένα, αλλά την έπιασε!

— Οχι, είναι περιττό. Καλύτερα να μη τον ανακατέψουμε πιά ο' αυτήν την υπόθεσι...

— Καλά ταξίδι στην αιώνιότητι, κύριε «Εκδικητά!... Ένόμισες πως ήσουν πιο δυνατός από μένα, αλλά την έπιασε!

— Οχι, είναι περιττό. Καλύτερα να μη τον ανακατέψουμε πιά ο' αυτήν την υπόθεσι...

— Καλά ταξίδι στην αιώνιότητι, κύριε «Εκδικητά!... Ένόμισες πως ήσουν πιο δυνατός από μένα, αλλά την έπιασε!

— Οχι, είναι περιττό. Καλύτερα να μη τον ανακατέψουμε πιά ο' αυτήν την υπόθεσι...

— Καλά ταξίδι στην αιώνιότητι, κύριε «Εκδικητά!... Ένόμισες πως ήσουν πιο δυνατός από μένα, αλλά την έπιασε!

— Οχι, είναι περιττό. Καλύτερα να μη τον ανακατέψουμε πιά ο' αυτήν την υπόθεσι...

— Καλά ταξίδι στην αιώνιότητι, κύριε «Εκδικητά!... Ένόμισες πως ήσουν πιο δυνατός από μένα, αλλά την έπιασε!

— Οχι, είναι περιττό. Καλύτερα να μη τον ανακατέψουμε πιά ο' αυτήν την υπόθεσι...

— Καλά ταξίδι στην αιώνιότητι, κύριε «Εκδικητά!... Ένόμισες πως ήσουν πιο δυνατός από μένα, αλλά την έπιασε!

— Οχι, είναι περιττό. Καλύτερα να μη τον ανακατέψουμε πιά ο' αυτήν την υπόθεσι...

— Καλά ταξίδι στην αιώνιότητι, κύριε «Εκδικητά!... Ένόμισες πως ήσουν πιο δυνατός από μένα, αλλά την έπιασε!

— Οχι, είναι περιττό. Καλύτερα να μη τον ανακατέψουμε πιά ο' αυτήν την υπόθεσι...

— Καλά ταξίδι στην αιώνιότητι, κύριε «Εκδικητά!... Ένόμισες πως ήσουν πιο δυνατός από μένα, αλλά την έπιασε!

— Οχι, είναι περιττό. Καλύτερα να μη τον ανακατέψουμε πιά ο' αυτήν την υπόθεσι...

— Καλά ταξίδι στην αιώνιότητι, κύριε «Εκδικητά!... Ένόμισες πως ήσουν πιο δυνατός από μένα, αλλά την έπιασε!

— Οχι, είναι περιττό. Καλύτερα να μη τον ανακατέψουμε πιά ο' αυτήν την υπόθεσι...

— Καλά ταξίδι στην αιώνιότητι, κύριε «Εκδικητά!... Ένόμισες πως ήσουν πιο δυνατός από μένα, αλλά την έπιασε!

— Οχι, είναι περιττό. Καλύτερα να μη τον ανακατέψουμε πιά ο' αυτήν την υπόθεσι...

— Καλά ταξίδι στην αιώνιότητι, κύριε «Εκδικητά!... Ένόμισες πως ήσουν πιο δυνατός από μένα, αλλά την έπιασε!

— Οχι, είναι περιττό. Καλύτερα να μη τον ανακατέψουμε πιά ο' αυτήν την υπόθεσι...

— Καλά ταξίδι στην αιώνιότητι, κύριε «Εκδικητά!... Ένόμισες πως ήσουν πιο δυνατός από μένα, αλλά την έπιασε!

— Οχι, είναι περιττό. Καλύτερα να μη τον ανακατέψουμε πιά ο' αυτήν την υπόθεσι...

— Καλά ταξίδι στην αιώνιότητι, κύριε «Εκδικητά!... Ένόμισες πως ήσουν πιο δυνατός από μένα, αλλά την έπιασε!

— Οχι, είναι περιττό. Καλύτερα να μη τον ανακατέψουμε πιά ο' αυτήν την υπόθεσι...

— Καλά ταξίδι στην αιώνιότητι, κύριε «Εκδικητά!... Ένόμισες πως ήσουν πιο δυνατός από μένα, αλλά την έπιασε!

Άμεως τότε δύο άνδρες, δύο άθλητοι ληστές, σαν τους άγριους εκείνους ναυαγούς των που κατ' τους περασμένους αιώνες εκούρσεναν όλα τα παράλια της Μεσογείου, έτρεξαν κοντά στον άρχοντά τους, που τους διέταξε:

— Πηγαίνετε να μου φέρετε τον άνθρωπον που ζέρετε. Και γρήγορα!

Οι δύο ναύτες κατέβηκαν τη σκάλα που ώδηγούσε στην καμπίνα, όπου μισή ώρα πριν αὐτοί οι ίδιοι είχαν δεθεί τον «Εκδικητήν στον κεντρικόν στύλο.

Ο «Εκδικητής» και η Νταϊζή, κρυμμένοι καθώς ήταν και έτοιμοι να επέλθουν εν περιπτώσει ανάγκης, είδαν τότε ναύτες να μπαίνουν στην καμπίνα, να παίρνουν τον Μοράλες και να τον ανεβάζουν δεμένο στο κατάστρωμα, χωρίς να βγάλουν το μαύρο πανί που σκέπαζε το πρόσωπό του.

— Η Διάνα και ο Μαρτέλλι της έπεριεμναν.

Μία μονάχα χειρνομία έκανε ο πλοίαρχος, αλλά χειρνομία φρικαλέα στη λακωνική της σηματοδότησε: τους έδειξε τη θάλασσα.

Ότε οι δύο κακούργοι, χωρίς τον παρομοίον διαταγόν, έξεσφενδονίσαν τον σφικτοδεμένο άνθρωπον στα κύματα.

Κι έπειτα απομακρύνθηκαν, με τον άρχοντά τους, εύχαριστημένοι σαν άνθρωποι που είχαν τελειώσει μιάν άπλοήστητη δουλειά.

Η Διάνα έμεινε μόνη και, σκεδόντας από την κουπαστή του πλοίου, παρατηρούσε το μέρος της θάλασσας, όπου είχαν εξαφανισθεί ο άνθρωπος στα κύματα. Και με μία άγρια χαρά έμυρμιούρισε:

— Καλά ταξίδι στην αιώνιότητι, κύριε «Εκδικητά!... Ένόμισες πως ήσουν πιο δυνατός από μένα, αλλά την έπιασε!

— Οχι, είναι περιττό. Καλύτερα να μη τον ανακατέψουμε πιά ο' αυτήν την υπόθεσι...

— Καλά ταξίδι στην αιώνιότητι, κύριε «Εκδικητά!... Ένόμισες πως ήσουν πιο δυνατός από μένα, αλλά την έπιασε!

— Οχι, είναι περιττό. Καλύτερα να μη τον ανακατέψουμε πιά ο' αυτήν την υπόθεσι...

— Καλά ταξίδι στην αιώνιότητι, κύριε «Εκδικητά!... Ένόμισες πως ήσουν πιο δυνατός από μένα, αλλά την έπιασε!

— Οχι, είναι περιττό. Καλύτερα να μη τον ανακατέψουμε πιά ο' αυτήν την υπόθεσι...

— Καλά ταξίδι στην αιώνιότητι, κύριε «Εκδικητά!... Ένόμισες πως ήσουν πιο δυνατός από μένα, αλλά την έπιασε!

— Οχι, είναι περιττό. Καλύτερα να μη τον ανακατέψουμε πιά ο' αυτήν την υπόθεσι...

— Καλά ταξίδι στην αιώνιότητι, κύριε «Εκδικητά!... Ένόμισες πως ήσουν πιο δυνατός από μένα, αλλά την έπιασε!

— Οχι, είναι περιττό. Καλύτερα να μη τον ανακατέψουμε πιά ο' αυτήν την υπόθεσι...

— Καλά ταξίδι στην αιώνιότητι, κύριε «Εκδικητά!... Ένόμισες πως ήσουν πιο δυνατός από μένα, αλλά την έπιασε!

— Οχι, είναι περιττό. Καλύτερα να μη τον ανακατέψουμε πιά ο' αυτήν την υπόθεσι...

— Καλά ταξίδι στην αιώνιότητι, κύριε «Εκδικητά!... Ένόμισες πως ήσουν πιο δυνατός από μένα, αλλά την έπιασε!

— Οχι, είναι περιττό. Καλύτερα να μη τον ανακατέψουμε πιά ο' αυτήν την υπόθεσι

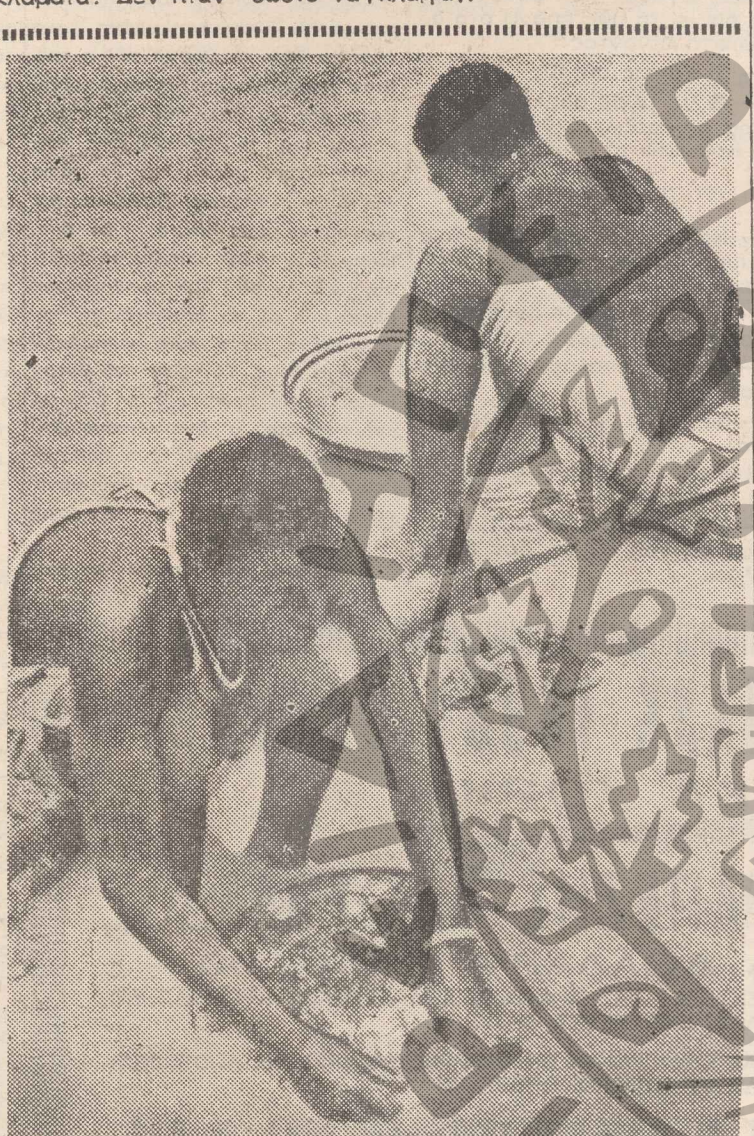

ΣΤΑ ΚΑΤΕΡΤΑ

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ἡ συνέχεια.

Ἡ πρώτη γυναίκα ὁμάς ράγκμπυ συνειστέθη εἰς τὸ Λὸς Ἀντζελες ἀπὸ τὰ χαριτωμένα μέλη τοῦ περιφήμου μπαλλέτου τοῦ Σάμουελ Γκόλντουϊν. Ἀντὴν: μία χαριτωμένη γκέρλ, μὲ τὴν εἰδικὴν στολὴν τοῦ παίκτη, κλωσά μὲ πολὺ μπριό τὴν μπάλλα

Είς την αγγλικήν άποικίαν Κένυα τής νοτιοανατολικής Αφρικής, ανεκαλύφθησαν «φάσεις» πλατίνης παρά τον ποταμόν Γκούρο. Ή ανακάλυψις όφειλεται είς τυχαίαν άνεύρεσιν μικροσκοπικών ψημάτων του πολυτίμου μετάλλου είς την ίλυν του ποταμού, την όποιαν, όπως φαίνεται είς την ανωτέρω εικόνα, κοσκίζουν δύο ίσθμενείς

— Δεν θέλω τίποτα, παδάκι. ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ἡ συνέχεια.

ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΔΠ' ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΓΝΩΡΙΣΑ

Το ένα ήταν τουρκάκι και το άλλο άραπάκι. Το ένα αγοράκι και το άλλο κοριτσάκι. Ήσαν δύο υπάρχεις τόσο ταιριαστές, που θα ρείξ' κ' είχαν στα στήθια τους την ίδια φυχή. Από τότε που τα γνώρισα, ή ανώνυμοι τους έκει μείνει θαθεία ριζωμένη μες στη φυχή μου κι ένας δεσμός, ένας γαργάρενος ψυχικός δεσμός, για να το πω αλλιώς, συμπόνο και συγκίνησι με κάμνει πάντα να τ' αγαπάω και να τα σκέπτομαι.

♦♦

Το πρώτο το γνώρισα στις αρχές του πολέμου. Ήτανε χειμώνας και από τις τεσσάρων μου ή ώρα νύκτανε. Όταν κατέβηκα στον Τουρμπέ από το τραίνο, άρχισα να σκέφτομαι πως θα κουβλούσα ως το σπίτι και κοιτάζοντας τον ουρανό που κρατούσε στα κέρμα μου. Τότε θυμήσα στα πόδια των ανθρώπων που κατέβηκαν από το τραίνο, είδα και δύο μικρούλκα γυμνά ποδαράκια που τρέχαν από δω κι από εκεί πάνω στα χιόνια δίχως ν' ακούγονται και μια λεπτή φωνή να φωνάζει!

Ήταν ένα αδύνατο και χλωμό παιδί που έτρεχε ανάμεσα στα ούτα των ηλεκτρικών. Όταν το πλησίασα κι' άκουμπος το χέρι μου στον άμμο του γιό να το φωνάξω να με βοηθήσει και γύρισε προς τα μένα, τον είδα τόσο μικρό, που μύπησε ή καρδιά μου κι' άφου δίστασα για μία στιγμή, ύστερα του πρότεινα:

— Πας παιδάκι μου τα πακέτα αυτά:

— Τώρα πουλάω έφημεριδες, βείστο...

Επένεμα. Έχωσε τις έφημεριδες κάτω από την άμασάλη του κι' άγκάλιασε με τα αδύνατα λεπτά ποδαράκια του τους τενεκέδες. Μα σαν είδα πόσο μεγάλοι φαίνονταν οι δύο μικροί τενεκέδες της κονοβάρδας άνάμεσα στα κεράκια του, καταλάβα πως έπρεπε κι' εγώ να το βοηθήσω.

Τους πηγαίνουμε μαζί. Είχα ακούσει από πάνω του κι' έπινα από τους τους τενεκέδες. Μα αα στριψίμε το στενό και θνήκαμε στην σκοτεινή ανθορία που την έκοκυ πηξε ή θορηπάς με θογγιτό, τότε καταλάβα πως ήταν χίλιες φορές προτιμότερο να τους κουδάλιμα μόνη μου. Άλλα τα κεφάλι του μικρού, που άκουμπόσε κάθε τόσο στο στήθος μου καθώς περπατούσαμε, το άλοφοπατήμα του με τα γυμνά πόδια πάνω στις παγωμένες πέτρες, ζούνησε μέσα μου το μικρό αίδημα κι' άρχισα να κουδεντιάζω μαζί του:

— Πως σε λένε;
— Ουστέμ.
— Που κάθεται;
— Στο Σκωσαντέμπασι.
— Έχεις μητέρα;
— Πώς, έχω.
— Άδελφια;
— Κοντοστάθηκε λίγο.
— Έχω τρία.
— Κανένα μεγαλύτερο άδελφό δεν έχεις;
— Κούνιος άρντικα το κεφάλι του.
— Είνε όλα μικρά. Έγώ είμαι ή μεγαλύτερη. Και τα τρία είναι κορίτσια. Το ένα είναι άκόμη στο δούλι.
— Πατέρα δεν έχεις;
— Είνε ένας χρόνος τώρα που είναι χαμένος. Πηγε στον πόλεμο και από τότε δεν ήρθε κομμάτι είλιου. Δεν ζέρουμε τί ένινε.
— Η μητέρα σου δουλεύει;
— Πως να δουλέψει βείστο άφου είναι άρρωστη.
— Καλά, τότε ποιός σός κυτάζει;
— Πάνω στην έρώπιού μου αυτή, το προσώπικι του ήπρε μία παρά-

ζεν έφρασι και τα ποδαράκια του καρφώθηκαν πάνω στις παγωμένες πέτρες. Και να γιά να μπορέσει να νικήσει το άγριο θογγιτό του μανιασμένου άγέρα, έδωσε κι' αυτό μία άνάλογη άγριάδα στην φωνή του, μα που διακρινόταν κάποια θέληση και λεπτότητα στον χαρακτήρα του και μου φώναζε:

— Άφου είμαι ένός;

— Η φωνή αυτή κάτι ζούχισε μέσα μου. Τα μάτια μου δούρλωσαν. Άλλα προσπάθησα να φανώ χαρούμενη και πως εύρισα άκόμη πολύ φυσικό αυτό που μου έλεγε και τον ρώτησα:

— Και πως τους κυτάζει;

Μόλις πως τα πρώτα πουλούσε έφημεριδες. Πότε έβγαζε πέντε και πότε γύρωσε προς τα μένα το κεφάλι του γιά να δει τί ένύμωι θα μούκαμε αυτόπου θα μούλεγε —και πότε έβγαζε ίσαμε έφτα γράσια... Ύστερα από το μεσημέρι έκαμνε θελήματα και τα βράδια πουλούσε πάλι έφημεριδες. Κι' έτοι έβγαζε κάθε μέρα δεκατρία, δεκαπέντε και καμιά φορά ίσαμε είκοσι γράσια. Και τότε το ψυμ ήταν μονάχα 3 γράσια άκόμη. Σιγούρα την ώρα που μου τάλεγε αυτά διαδάναντο το μικρό κεράλακι του, πουλό πιο άηλά από τα δικά μου. Είχε μία άσάναστη πεποίση στον έαυτό του και στην ικανότητά του. Οι άνθρωποι άσφαλός δε θα τούδιναν δεκάρα, αν δεν το ζεπάτωναν στην δουλειά Την ώρα αυτή σκετμόουν τα γυμνά του ποδαράκια και τον ρώτησα:

— Ουστέμ, έχεις παπούτσια;

Γέλασε παράξενα. Το προσώπικι του σου έκανε την έντύμωι ανήρηστού που έχει μάθει να γελάει στη ζωή. Παπούτσια... Σάμωας να ήταν τίποτα σπουδαία κι' άναγκαια πράγματα...

— Μαδύσε ένας γείτονας ένα ζανάρι μα δεν μπορεί να τρέχω μ' αυτό. Θα τα δώσω πίσω. Τάχω χωμένη στην μέση μου.

Εσκύφη γιά να δώ τα παπούτσια που θα τάδινε πίσω. Ήσαν δύο πελώρια άνδρικά παπούτσια με άηλά τακούνα που τάχε χωμένα στη μέση του σαν δύο πιστόλια. Σαν με είδε που τα κοιτάγα, μου χαμονέλασε μες στα μάτια μ' ένα καμένο αινιγματικό... Είχαμε φτάσει πιά μπροστά στην πόρτα μου. Του μίλησα τότε γιά τα παιδάκια που είχα κι' ένός στην ηλικία του και τον προσκάλεσα νάρξει καμιά φορά να τ' γνωρίσει. Σκέφτηκε κάμποση ώρα. Δεν έβγαζε καί πολύ. Άλλωστε δεν ήταν και συνήθειά του να πηγαίνει σε έπισκεψεις... Άλλα σε μένα ύποσέθηκε πως θάρχόταν. Κυττα

ζε προσεκτικά ένα γύρω τον σκοτεινό δρόμο, προσπαθώντας να τον μάθω. Τον έχάδεψα κι' επέμεινα νάρξει. Μου το ύποσέθηκε.

— Χαιρετε...

— Η λεπτή φωνίτα του άκουστικε κάνα δυο φορές μες στο σκοτάδι, κι' ύστερα χάθηκε. Κι' από τότε κάθε μέρα τον περιμένα...

Όπου έδλεπα μικρά παιδάκια που πουλούσαν έφημεριδες τα ζύγωνα και τα κυτάζα με προσοχή. Πέρασαν μέρες. Άλλα ή ουστέμ δεν ζανόφηνκε. Κι' όσο άνεβαινε το ψυμ, τόσο τον σκετμόουν με πονο στην φυχή! Τι νάκαμνε άραγε; Πως να τ' άναζε τώρα πέρα;

— Η μηπως κι' έκείνος, με την ήρωική μορφή του και τα άμορφα ζανθά ματάκια του γυρισμένα στον ουρανό στο Ένκρινέκαπου (Σ. Μετ. Νεκροταφείο) σκετμόουνταν το ίδιο πράγμα με τον ίδιο πόνολ...

Άλλα υποσούσε ποτέ ή μικρή καρδούλα που έκινε μέσα στο στήθιακι του να γίνη κώμα, την ώρα που ή δυστυχισμένη ή μονούλα του θα θούγγουσε στο κρεβάτι από την πείνα και την άρρώστεια;

Από τότε ή θύμωι του ουστέμ...

Ευθύμα

— Ένας διαρρήκτης στη Μασσαλία προσπαθούσε μία νύκτα να διαρρήξει την σιδερένια θύρα μιας έπισκεψης. Μία στιγμή έβλαστούσε:

— Μα πάρι ή όργνη... δεν βλέπω και έξωσας να πέρω το φανέρι μου...

Έξωσας ένας άστυφύλης πλησάει. Βγάλε το φανέρι, του και ρίχνει το φως επάνω στο διαρρήκτη λέγοντας:

— Τι κάνεις αυτό;

— Έλα, μωρέ άδελφέ μου! Ό θεός ή έστείλε... Φώτιζε λίγο να τελειώω τη δουλειά μου!

♦♦

— Μαμμά, δός μου άλλο ένα κομμάτι ζάχαρι, ήκετεύει ή μπεμπέκα.

— Μα σου έχω ήδη δώσει τρία, παρατήρησε ή μητέρα.

— Δώσου ένα άκόμη... μόνο ένα...

— Ναί, αλλά θα είναι το τελευταίο.

— Η μπεμπέκα παίρνει τη ζάχαρι και τότε λέγει:

— Σ' εύχαριστώ, μαμά. Πρέπει όμως να σου πω ότι δεν έχεις θέλω.

♦♦

Στα αυτά μου άρχισε να ήχ

είχε μείνει θαθεία ριζωμένη μες στην φυχή μου, όταν ύστερα από λίγο ήρθε γιά να πιάσει την ίδια θεσι δίπλα σ' αυτήν κι' ένα μικρό άραπάκι, ένα μικρό κοριτσάκι ίσα με πέντε χρονών. Ήταν στα τελευταία χρόνια του πολέμου. Κατέβαινα το Τζέμπελ (Σημ. Μεταφρ. Βουνό στη Συρία). Από τη Συρία είχαν όλοι άπετραβηκί γιαντί είχε ζυγώσε ή έχορς. Ό πόλεμος θάρχόταν στις τελευταίες και πιο φρικτές όσεις του. Κοπάδια από γυναικοπαίδα, πουσαν λυμωει από την πείνα, γέροι με πραιναιμένα τα πρόσωπα και θαδουλωμένα τα μάτια, μιστρέλλοι από την πείνα, τις σμοσρές και τις στερήσεις, θούγγουσαν, τόσο φρικτά κυτάντας προς τον ουρανό, που νόμωζε πως θάρχόταν μέσα σε κόλαση! Και το δράμα αυτό έκτυλασάντο μέσα σ' ένα μαγευτικό περιβάλλον από απέραντους καταπράινους κήπους από λεμονιές και πορτοκαλλιές. Ό ουρανός ή άέρας, τα δέντρα, τύλιγαν τους ανθρώπους με τόσο πλούσια χρώματα κι' άρώματα, που το πέρσισμα μέσα από μία τέτοια μαγευτική φύσι των γυνών, καμποςοισμής, άναμάλιασμένων και παραμορφωμένων γυναικοπαίδων έμοιαζε σαν φέιμα, σαν ένα κακό όνειρο. Τα άλογα που σέρναν το άμάζι κι' αυτά από την πείνα και την έζάντλησι σταματούσαν κάθε τόσο το δρόμο τους. Τέλος με τα πολλά θάσανα μπόρεσα να μωύ στη Βερουτή.

Σάνου το άμάζι στάθηκε απότομα. Στην άρχή νόμωσα πως κάμναν το συνθισμένο τους κράτει τα άλογα. Μα σαν είδα τον άμαζή των άόλων καταλάβα πως κάτι ή τρεχε και πήδησα κάτω. Μπροστά στο άμαζι ήταν ζαπλωμένη μία γυναικία που τα γυμνά πόδια της ήταν πρσιμένα και μελανοισμένα. Κάτω από το σάλι που είχε στο κεφάλι της, το πρόσωπό της φαίνόταν σαν να χαμονέλα. Τα μάτια της ήταν κλεισμένα. Πάνω της τρι γυρνούσαν τρία μικρά. Τα δύο, ίσαμε δυο τριών χρονών το καθένα, μούαζαν σαν δυο μωρά μαύρα δάκια που με τα άρρωστικά τοιμυλασμένα μάτια τους κυττούσαν τη μάνα τους. Το τρίτο που ήταν ίσαμε πέντε χρονών ήταν ένα μικρό κοριτσάκι μ' ένα κόκκινο μαντήλι στο κεφάλι κι' ένα θαλασσοκουρέλι στη μέση του. Σκυμμένο πάνω από την μάνα του, της έτρεβε τα κέρια.

♦♦

Στον κήπο μία νέα από την άραπά τραγουδία με την κρυστάλλινη φωνή της ένα τραγουδί της πατρίδας της γιομάτο πόνο και νοσταλγία.

— Γιά κάμερ... Γιά κάμερ!... και ή γλυκειά φωνή της έναρμολνίζεται με την γλυκειά κι' άρωματισμένη ατμόσφαιρα του κήπου.

Στό άκουσμα του τραγουδιού σ' του μαλάκωσε και διαλύθηκε σ'έναν ή μελαγχόλια πόδια μέσα μου. Δεν ζέρω τί με παρηγορούσε. Μα θυμήθηκα σε μία στιγμή τον ουστέμ και το μικρό άραπάκι στην παιδούλα. Τους είδα να περπατούν πσισμένοι χέρι με χέρι πέρα από τους μακρινούς όρίζοντες.

Από πίσω τους άκολουθούσαν οι μπότες τους και τα άδελφάκια τους κορτάζο πιά κι' εύτυχισμένοι... Άλλήθεσι τί ν' άπόγιναν και πού να θάρκωνται τώρα άραγε;

HALIDE EDIP

(Μεταφραση: Τάσου Δαρμακηνού)

HELLENIC BANK TRUST COMPANY

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΙΔΡΥΣΕΙΣ ΥΠΟ ΤΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΟΛΛΑΡΙΑ 1.350.000

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΑΝΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΥΠΟ ΛΙΑΝ ΕΥΝΟΤΙΚΟΥΣ ΟΡΟΥΣ

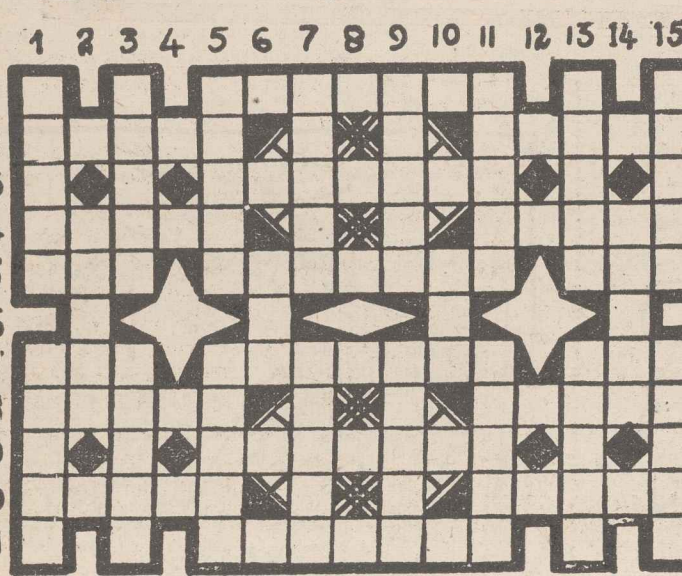
ΟΙ ΕΧΟΝΤΕΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΑΣ ΚΑΙ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΔΥΝΑΝΤΑΙ ΝΑ ΑΠΟΤΕΙΝΩΝΤΑΙ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ

HELLENIC BANK TRUST CO S MA-DEN LANE NEW YORK, U. S. A.

ΕΙΤΕ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΜΕΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ (ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ) ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ ΔΕ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟΠΟΥΣ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΥΤΗΣ

Η ΣΕΛΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

Νέα σειρά

ΑΡΙΘΜΟΣ : 37

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) Έμπρακτος δοκίμι και καταχρηστικός, δοκιμαστική προσπάθεια προ ζήτησιν σκοπού τινος, απόπειρα.

2) Τά άνευ μεσολαθήσεως χρονί και διαστήματος συμβαινόντα, έπι κείμενα, άναπόφευκτα. — Δένδρον άειθαλές και μεταφορικά: νίκη, δόξα, τιμή.

3) Θεάματα, άκούσματα ή άναγνώσματα, παραστατικά, ζωγραφικά.

4) Κατά γνή, επί του εδάφους.—Χαρά, εύχαρίστησις, τέρψις, φυτική ικανοποίησις.

5) Μεγάλη θεά της άρχαίας Έλλάδος θρησκείας.— Ό μη ύπαρτων πανταχού ή πάντοτε, ή είς μέγαν άριθμόν.—Τιμητική προσηγορία άνδρος παρ' Άγγλους.

7) Γνώκιφος και σύμμικτος ήχος, άόλαλμος.— Ό της Α. Β. Υ. ηνγκηπίσης Διαδόχος Φρειδερίκος, προέκλεσε τόν πινελλήνιον ένδουσιασών.—Την μόν ήμεραν είνε φυσικών, την δέ νύκτα τεχνικών.

8) Κοινωνική ή πολιτική έπιρροή, έξουσία.— Έπιρρημα τοπικών.

9) Πλειστοί εξ αυτών, δημοσιεύοντες και καθημερινάς παρά τόν τίτλον της έφημερίδας μας.

10) Το ένδοτερον μέρος του όρθοσύνου ναού, όπου εύρίσκει ή Άγία Τράπεζα.—Ευδαιμονία περιλάμπος της φαντασίας και της σκέψεως.

Α. ΔΕΠ.

ΤΑ ΚΛΕΙΔΙΑ

Ό Μάρμα Μαθίος είναι κάτοχος όλων αυτών των κλειδιών που έδωκε στην κοτωτέρω δημοσιευμένη είκόνα μας.

Προχέδς έζήτοσε μέσα σε όλα αυτά, ένα που του χρειαζόταν άπαράτα.

1) Την ήμεραν εκείνην μετακόμωσα... Καθ'όλην την διάρκεια της ήμερας μετέφερα έπιπλά από το ένα σπίτι στο άλλο. Κατάκτος το δράυ έπληγάσα και έβαλα είς εγέρεια το ραδιόφωνο... Η γυνίκα μου ήμπορεί να σάς άεθάρη ότι την ώρα της ληστείας ένώ ήμουν σπίτι και άκούναμε μαζί μερικά ώρια τραγούδια από το ραδιόφωνο.

2) Έγώ έπληρωσα όλο το άπόγευμα στον κήπο μου, κλαδεύοντας τριαντοφυλλιές... και την άραν της ληστείας ένώ έξακολουθούσα την έργασία μου... Ό κύριος Πέτερ ή γείτονάς μου με είδε την άραν εκείνην και ήμπορεί κάλλιστα να σάς το έπιβεβαιώσω...

3) Έγώ ήμουν σπίτι μου και έδοκίμαζα το νέο ραδιόφωνο που άόρασα χέες. Στις 8 και 45 ή άκούσα ένα ώριο άμερικανικό τραγούδι που μετέδιδε όπ' εύθείας από ένα κεντρικό θέατρο του Μπροντγουάι... Και αυτό το κατάλαβα πολύ καλά γιαντί γινώριζω θαμιάς το άγγλικό... Ποιά... ήμπορείτε τώρα να άνακαλύψετε καί γιαντί;

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) Η διακωρίζουσα την Γαλλίαν από την Άγγλιαν, θάλασσα.—Έπιθετική έπίτομος, άδικος συνεκδοκικός άρμπικι, σφοδρά.

2) Είνε καθημερινάς άπαραίτητος, άκόμη και είς την πτωχότεραν οίκονεία.

3) Κατεργασμένη δορά ζώου.—Η παράνοιας δυνατόν ήκον.

5) Μέσον, όργανον ή κατασκευάσματα προς έξαπάτησιν και ύλληψιν ψώνων.—Λίμνη της Β. Άδσοονίς, τροφοδοτούσα τόν Κιανούν Νείλον.

6) Πρόθεσις.

7) Έξανθημαστικόν μεταδοτικόν νόσημα, προσδάλλον κατά προτίμωιν αν τα παιδιά.—Άμάρτημα, άμαρτία, παράπτωμα.

9) Προσηγορία παντός άντικειμένου έκοντος σκέπης προς λατρείαν (ηθηναικός).—Κοιλιά και χωρίον παρά τας έκβολάς του θεσσαλικού Πηνειού.

10) Έπιρρημα της δημοτικής (διάρκας, άπαύστως).

11) Άισθάς, άδέξιος, άπειρος.—Στικός λέξων γραπτόν ή έντύπων.

13) Σχηματίζεται επί της έπιφανείας ύγρων κατά τόν θραυσμόν ή έξ άναταράξεως.—Η άπειλή, ή κίνδυνος του πολέμου.

14) Ρωμαιοί αυτοκράτορες περιώνυμοι δια τας έγκληματικές του πράξεις.

15) Χώρα όπου έσχε την άρχήν του πράγματι.—Λυτρία, έλευθερωτής.

Α. ΔΕΠ.

ΤΑ ΚΛΕΙΔΙΑ

Ό Μάρμα Μαθίος είναι κάτοχος όλων αυτών των κλειδιών που έδωκε στην κοτωτέρω δημοσιευμένη είκόνα μας.

Προχέδς έζήτοσε μέσα σε όλα αυτά, ένα που του χρειαζόταν άπαράτα.

1) Την ήμεραν εκείνην μετακόμωσα... Καθ'όλην την διάρκεια της ήμερας μετέφερα έπιπλά από το ένα σπίτι στο άλλο. Κατάκτος το δράυ έπληγάσα και έβαλα είς εγέρεια το ραδιόφωνο... Η γυνίκα μου ήμπορεί να σάς άεθάρη ότι την ώρα της ληστείας ένώ ήμουν σπίτι και άκούναμε μαζί μερικά ώρια τραγούδια από το ραδιόφωνο.

2) Έγώ έπληρωσα όλο το άπόγευμα στον κήπο μου, κλαδεύοντας τριαντοφυλλιές... και την άραν της ληστείας ένώ έξακολουθούσα την έργασία μου... Ό κύριος Πέτερ ή γείτονάς μου με είδε την άραν εκείνην και ήμπορεί κάλλιστα να σάς το έπιβεβαιώσω...

3) Έγώ ήμουν σπίτι μου και έδοκίμαζα το νέο ραδιόφωνο που άόρασα χέες. Στις 8 και 45 ή άκούσα ένα ώριο άμερικανικό τραγούδι που μετέδιδε όπ' εύθείας από ένα κεντρικό θέατρο του Μπροντγουάι... Και αυτό το κατάλαβα πολύ καλά γιαντί γινώριζω θαμιάς το άγγλικό... Ποιά... ήμπορείτε τώρα να άνακαλύψετε καί γιαντί;

Α. ΔΕΠ.

ΤΑ ΚΛΕΙΔΙΑ

Ό Μάρμα Μαθίος είναι κάτοχος όλων αυτών των κλειδιών που έδωκε στην κοτωτέρω δημοσιευμένη είκόνα μας.

Προχέδς έζήτοσε μέσα σε όλα αυτά, ένα που του χρειαζόταν άπαράτα.

1) Την ήμεραν εκείνην μετακόμωσα... Καθ'όλην την διάρκεια της ήμερας μετέφερα έπιπλά από το ένα σπίτι στο άλλο. Κατάκτος το δράυ έπληγάσα και έβαλα είς εγέρεια το ραδιόφωνο... Η γυνίκα μου ήμπορεί να σάς άεθάρη ότι την ώρα της ληστείας ένώ ήμουν σπίτι και άκούναμε μαζί μερικά ώρια τραγούδια από το ραδιόφωνο.

2) Έγώ έπληρωσα όλο το άπόγευμα στον κήπο μου, κλαδεύοντας τριαντοφυλλιές... και την άραν της ληστείας ένώ έξακολουθούσα την έργασία μου... Ό κύριος Πέτερ ή γείτονάς μου με είδε την άραν εκείνην και ήμπορεί κάλλιστα να σάς το έπιβεβαιώσω...

3) Έγώ ήμουν σπίτι μου και έδοκίμαζα το νέο ραδιόφωνο που άόρασα χέες. Στις 8 και 45 ή άκούσα ένα ώριο άμερικανικό τραγούδι που μετέδιδε όπ' εύθείας από ένα κεντρικό θέατρο του Μπροντγουάι... Και αυτό το κατάλαβα πολύ καλά γιαντί γινώριζω θαμιάς το άγγλικό... Ποιά... ήμπορείτε τώρα να άνακαλύψετε καί γιαντί;

Α. ΔΕΠ.

ΤΑ ΚΛΕΙΔΙΑ

Ό Μάρμα Μαθίος είναι κάτοχος όλων αυτών των κλειδιών που έδωκε στην κοτωτέρω δημοσιευμένη είκόνα μας.

Προχέδς έζήτοσε μέσα σε όλα αυτά, ένα που του χρειαζόταν άπαράτα.

1) Την ήμεραν εκείνην μετακόμωσα... Καθ'όλην την διάρκεια της ήμερας μετέφερα έπιπλά από το ένα σπίτι στο άλλο. Κατάκτος το δράυ έπληγάσα και έβαλα είς εγέρεια το ραδιόφωνο... Η γυνίκα μου ήμπορεί να σάς άεθάρη ότι την ώρα της ληστείας ένώ ήμουν σπίτι και άκούναμε μαζί μερικά ώρια τραγούδια από το ραδιόφωνο.

2) Έγώ έπληρωσα όλο το άπόγευμα στον κήπο μου, κλαδεύοντας τριαντοφυλλιές... και την άραν της ληστείας ένώ έξακολουθούσα την έργασία μου... Ό κύριος Πέτερ ή γείτονάς μου με είδε την άραν εκείνην και ήμπορεί κάλλιστα να σάς το έπιβεβαιώσω...

3) Έγώ ήμουν σπίτι μου και έδοκίμαζα το νέο ραδιόφωνο που άόρασα χέες. Στις 8 και 45 ή άκούσα ένα ώριο άμερικανικό τραγούδι που μετέδιδε όπ' εύθείας από ένα κεντρικό θέατρο του Μπροντγουάι... Και αυτό το κατάλαβα πολύ καλά γιαντί γινώριζω θαμιάς το άγγλικό... Ποιά... ήμπορείτε τώρα να άνακαλύψετε καί γιαντί;

505 ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΕΩΣ

Ό φίλος μας Μάρμα Μαθίος δεν έκούράσθηκε να συλλέξη φωτογραφίες κινηματογραφικών έργων, αλλά φαίνεται ότι ούτε και οι έγγονοί του έκούρασθησαν να τις τσεακίζουν.

Πρό έβδομάδης έπίγνε να θαμιάς ή το μεγαλύτερες κινηματογραφ

αγνητμα άγγελουσία Άντελνέφσαν την παρουσίαν της νέας φωτογραφίας και σκέφθησαν να παρουσιάσουν είς τούς άναγνώστας του «Έργου» έναν πέμπτον «Διαγωνισμόν Συναρμολογήσεως».

Τα όνόματα όλων μας άποστείλουν την όρθην λίαν της συναρμολογήσεως αυτής θα άρχίσουν δια μισευμένης είς το «Έργον» της μεσημεριανής έβδομάδας... Σημειώσατε ότι ή είκόνη της έβδομάδας αυτής είκε στρογγυλή.

Αι λύσεις θα άποστέλλωνται είς τό : Περιοδικόν «ΈΡΓΟΝ» (Τμήμα Διαγωνισμών). Σταδίου 23, Άθήναι.

Τα όνόματα όλων μας άποστείλουν την όρθην λίαν της συναρμολογήσεως αυτής θα άρχίσουν δια μισευμένης είς το «Έργον» της μεσημεριανής έβδομάδας... Σημειώσατε ότι ή είκόνη της έβδομάδας αυτής είκε στρογγυλή.

Αι λύσεις θα άποστέλλωνται είς τό : Περιοδικόν «ΈΡΓΟΝ» (Τμήμα Διαγωνισμών). Σταδίου 23, Άθήναι.

Τα όνόματα όλων μας άποστείλουν την όρθην λίαν της συναρμολογήσεως αυτής θα άρχίσουν δια μισευμένης είς το «Έργον» της μεσημεριανής έβδομάδας... Σημειώσατε ότι ή είκόνη της έβδομάδας αυτής είκε στρογγυλή.

Αι λύσεις θα άποστέλλωνται είς τό : Περιοδικόν «ΈΡΓΟΝ» (Τμήμα Διαγωνισμών). Σταδίου 23, Άθήναι.

Τα όνόματα όλων μας άποστείλουν την όρθην λίαν της συναρμολογήσεως αυτής θα άρχίσουν δια μισευμένης είς το «Έργον» της μεσημεριανής έβδομάδας... Σημειώσατε ότι ή είκόνη της έβδομάδας αυτής είκε στρογγυλή.

Αι λύσεις θα άποστέλλωνται είς τό : Περιοδικόν «ΈΡΓΟΝ» (Τμήμα Διαγωνισμών). Σταδίου 23, Άθήναι.

Τα όνόματα όλων μας άποστείλουν την όρθην λίαν της συναρμολογήσεως αυτής θα άρχίσουν δια μισευμένης είς το «Έργον» της μεσημεριανής έβδομάδας... Σημειώσατε ότι ή είκόνη της έβδομάδας αυτής είκε στρογγ